

VOX pop rock

prezintă
50% din legenda **LED ZEPPELIN**
Robert Plant & Jimmy Page

la Bucuresti pe 1 Martie 1998
Sala Polivalentă, ora 19,30

Aproape totul
despre
LED ZEPPELIN

pag. 7-8-9-10-11

Nominalizări
pentru topul
V.P.R. '97

pag. 4

Mare Bal la **TIMIȘOARA**;
Altfel despre
COVERDALE

pag. 12

Născuți
pentru
POP ROCK

pag. 20

ZIDUL DIN NOI
Omul
PINK-freudian

pag. 22

La pas prin cluburile bucureștene

UN OBSERVATOR

● Pe 19.12.1997, băieții de la **VOLTAJ** au marcat printr-un concert live lansarea melodiei **OMUL DE ZĂPADĂ**, melodie care dă și titlul compilației (**ROTON PALATULUI**, în cadrul T.I.M. Cel care au fost atunci prin zonă au

STEFAN IUGA, NICOLAE GEOROIU, RELU MARIN, TICA ALEXE, ADI MANOLOVICI și IULIE STOIAN

primit invitații pentru cântarea de la ora 18.00 din barul **FACULTĂȚII DE LITERE**. Locul s-a dovedit a fi neîncăpător (mulți au stat direct pe podea) pentru toți cei care, timp de vreo două ore, s-au distrat și au cântat cu vervă alături de **VOLTAJ** mari succese ale grupului, mai vechi (**MIMI, PARODIE** în **RE MAJOR, NORI DE HĂRTIE, OCHII TĂI, LUMINA, CENUȘĂ ȘI DIAMANT**) sau mai noi (**ARMA TĂ, VOI FI DIN NOU AL TĂU, VISE, IMAGINE, OMUL DE ZĂPADĂ**). După o cântare atât de reușită, tuturor ni se făcuse o așa poftă de o **POLIVALENTĂ** cu rock românesc...! Nu ne pierdem totuși speranța.

● Pe 24.12.1997, la **LĂPTĂRIA LUI ENACHE** a fost **WINTER X-MAS NIGHT**, și foarte mulți au ales să petreacă aici, alături de prieteni, această seară de **AJUN**. Startul l-a dat la ora 21.30 **BERTI BARBERA**, cam apatic, cu **SILENT NIGHT**. Însă petrecerea adevărată a început cu **ILIE STOIAN** ajutat, ca de obicei, de prietenii de la **ADI**

MANOLOVICI GROUP. Publicul a fost receptiv, cele mai bine primite melodii fiind **ALB ȘI LACRIMI DE STELE**. Atmosfera de bună-dispoziție s-a intensificat o dată cu **ADI MANOLOVICI GROUP**, care are un excelent solist vocal, **TICA ALEXE** (în această formulă se vor numi **EDEN**). Publicul a apreciat în mod deosebit cover-urile, mai ales **EVERY BREATH YOU TAKE (THE POLICE)** și **I'LL BE OVER YOU (TOTO)**, dar comunicarea s-a

bucureștene. Și totuși... ● Pe 12 ianuarie, la clubul **Big Mamou**, am avut parte de un concert susținut de trupa **Z.O.B.** În consecință, locul a fost înțesat de punkeri veniți să asculte muzica trupei preferate, care a avut destul de puține apariții în a doua jumătate a anului 1997. Toată lumea a cântat la unison parodia după „Drumurile noastre toate”, prilej cu care ne-am convins că textul piesei lui Dan Spătaru e mai cunoscut chiar decât cele ale producțiilor proprii ale grupului. Vălvă mare a fost și la „Balada câpril”, în timp ce, la celebra „Anarchy In The U.K.”, am observat cu stupoare că chitaristul nu dibuia acordurile. La un moment dat, suporterii Z.O.B. au aruncat pe scenă cu zarzaf, pe care, în buna tradiție Chirifluc, solistul Vlad Gorneanu (fost Vlasu) le-a mâncat fără fașoane. ● Pe 30 ianuarie au cântat la **Hard' N' Heavy Café** cei de la **Platonic Band**. În prima parte au fost prezentate piese instrumentale de pe primul LP al grupului, „Saved By Holy Love”. În partea a doua a intervenit cu clapa și cu vocea Mihai Coman. Cunoscut destul vocaliști români care ar trebui să se cam lase de meserie după ce l-ar asculta cântând pe acest domn, căruia îi vin mânășă piesele **Toto, Chicago**, ca să nu mai vorbim de „Too Much Love Will Kill You”, a lui Brian May. Deși n-au avut nici un fel de control asupra sunetului, cei de la **Platonic Band** s-au descurcat de minune, demonstrându-și din plin profesionalismul câmpat în timp. ● Pe 31 ianuarie, **Lăptăria lui Enache** a devenit neîncăpătoare pentru cei peste două sute de prieteni ai trupei **Vama Veche**. Deși au avut parte de un sunet foarte prost („de bodegă”, spunea cineva) celor de la **Vama Veche** le-a reușit un concert de milioane. S-a bisat de trei ori cu „Nu am chef azi” și de două ori cu „Lubește mâinile și ochii”, „Atenție, se închid ușile” și „Vama Veche”, un cântec nou și foarte bun. Plin de umor, dar, totodată, ușor orgolios, solistul trupei, **Tudor Chirilă**, a afirmat că „se cere deja înființarea unui festival **Vama Veche**”. ● Pe 2 februarie a avut loc cel de-al doilea concert **heavy-metal**, din seria celor organizate de **Fundația Metal Fan** în colaborare cu clubul **Big Mamou**. Seara de 2 februarie i-a adus pe scenă pe cei de la **Spin, Cronos și Taine**. Deși pus în zi de luni, concertul a avut parte de ceva public, și acela destul de în temă. Despre **Taine și Cronos** ați mai auzit. Sunt nume de bază în muzica underground și, din păcate, nu prea reușesc să se desprindă de ea. Despre **Spin** n-ați auzit prea multe, dar veți ști, dacă veți citi „Fișa de breslaș”. În orice caz, **Spin și Taine** au plăcut foarte mult publicului. În schimb, noul solist al grupului **Cronos** n-a prea impresionat. Au fost scâpări mari la sunet, ceea ce nu le-a împiedicat pe trupe să meargă vitejește înainte. S-a văzut și mai rău! ● Pe 6 februarie clubul din **Gabroveni** a găzduit un concert al grupului **Krypton**, care a prezentat live piesele albumului „Am dormit prea mult”. Sala a fost moderată în aplauze, dar nu rece. Au fost reacții bune la

realizat cel mai bine cu piesele proprii. Balada **NOAPTE SFÂNTĂ** a transmis de minune spiritul sărbătorilor de **CRĂCIUN**. Singurul regret este că, fiind o piesă de „sezon”, va fi cântată în concerte foarte rar. Ineditul nopții a fost asigurat de **TARAFUL DE LA MĂRȘA**, care a înveselit **LĂPTĂRIA** cu cântece de petrecere. Să te ții chef ce-a urmat! Toată noaptea s-a dansat, s-a cântat, s-a mai și băut (păi, nu?!); **NICOLAE GEOROIU**, bateristul de la **A.M.G.**, chiar a lansat un cocktail trăsnet, **BRADI-MERI** (amestec de succes de brad, mere zdrobite și vin roșu), care se găsea pe toate mesele.

■ Raluca Mihail

ALT OBSERVATOR

Vremea rea, scumpirile și răcelile multiple au îngreunat deplasarea cronicarului pe la toate concertele puse la cale de cluburile

Gala Tele 7 abc edițiile 29 și 30

Cum la data apariției acestui număr nu avem posibilitatea să vă relatăm despre cele două Gale ale lunii februarie, le menționăm ca atare și promitem să revenim cu relatări în numărul următor.

Pe 20.02, **Antonio Furnari** (un italian, mare prieten al României) revine în țară după 20 de ani și cântă melodii clasice din repertoriul propriu, dar și piese românești. Invitații săi la Gală au fost **Daniela Vlădescu, Dan Spătaru, Nicodim Ungureanu, Nuami Dinescu, Trupa de Balet a Teatrului de Estradă din Ploiești, Viorel Gavrilă Band** și prezentatorul **Gion Dimitriu**.

Pe 28.02, urmează o Gală folk la care (conform informațiilor primite de la C.M.M.C.) vor participa **Victor Socaciu, Zăcu Bertzi, Vasile Șeicar, Cătălin Condurache, Alexandru Zărnescu și Narcisa Suci**.

piese noi, precum „Nu mă bate, măi bărbate” sau „Cioara”. Aplaudate cu putere au fost piesele ceva mai vechi ale grupului, între care „Va fi rândul tău” și „Fără teamă”. Ne-am convins pe deplin că ideea cooptării în trupă a lui **George Pătrănoiu** (chitară) și **Cătălin Tuță Popescu** (clape) a fost inspirată. Mă rog, poate că ar trebui ca vocalul **Costi Sandu** să-și caute prin magazinele de profil blugi cu un număr mai mare... dar asta nu e chiar treaba noastră! ● Pe 7 februarie, invitații **Lăptăriei Enache** au fost cei de la **Holograf**. Între piesele vechi ale grupului, am putut asculta o nouă și lipsită de „vino-ncoa”, variantă a cântecului „Femeie, tu”, pe care l-am recunoscut doar după text. „Femeie, tu” este una dintre piesele foarte bune ale grupului, care, ca și

Execută fotografiile publicitare și poze pentru press-book. Artiști din orice domeniu, nu ezitați să sunați la 210.75.02!

Adresa: Șoseaua Ștefan cel Mare nr. 10, sector 2, București

„Oriunde te vei afla”, e mai bine să fie cântată în varianta care a consacrat-o. În fine, nu-i putem condamna pentru că au încercat. Grupul **Holograf** a prezentat în primă audiere absolută trei piese: „Ți-am dat un inel”, „E dimineață în altă viață” și „C-așa vreau eu”. Primele două sunt excelente. Refrenul „Ți-am dat un inel/Mare cât inima mea” a prins imediat și fără rezerve la publicul de club și va fi, cred, unul dintre hiturile viitorului album. „E dimineață în altă viață” impresionează prin partitura de clapă... pare-se că acolo, în grup, cineva a ascultat suficient de mult din muzica grupului **The Verve**, în '97. Cea de-a treia piesă, care va da, probabil, și numele noului album **Holograf**, are iz de cocaină și parfum de **Dream Theater**. Versurile însă sunt excelente. Ascultând noile creații ale celor de la **Holograf**, am răsunat ușurat și mi-am zis: „Uite o trupă din care n-a rămas numai numele!” La bună vedere, de la clubista de serviciu, fericită, de altfel

■ Ana Călin

ADRESE FOARTE UTILE

VOX POP ROCK, O.P. 67, C.P. 24, BUCUREȘTI, SECTOR 1
Pentru E-mail: apartos@fx.ro

Editor: THE THIRD MULTIMEDIA CONSULTANTS

Cont: 40730781 B.A.S.A. — S.M.B.
Director: Andrei Partos
Colectiv redacțional: M. V. Pop, Ana Călin, Raluca Mihail, Corectură: Laurențiu-Eugen Baciu
Machetare și concepție grafică: Alexandru Gall

Adresa redacției (pentru mandate postale): Andrei Partos, str. Știrbei Vodă 162, bl. 22A, sc. A, ap. 20, sector 1, București, cod 77104
Fax: 01-637.35.45
Pentru corespondență: O. P. 67, C. P. 24, sector 1, BUCUREȘTI

Tehnoredactare computerizată: S.C. MORETTI & GALL S.R.L.

Tipărit la: TIPOGRAFIA PROGRESUL ROMÂNESC

ABONAMENTELE SE FAC EXCLUSIV LA REDACȚIE!

La Carei se poartă IN EXTENSO

Trupa născută în 1996 la **Cărei** a debutat cu albumul „Zilele sunt nopți” în același an. Reeditarea s-a produs anul trecut prin firma **Roton**. În acest interval cei patru au participat la „Samrock '97” și „Christmas Rock '97”, au prins câteva apariții la **Antena 1** și **Tele 7 abc**. Acum sunt la un pas de lansarea celui de-al doilea disc cu titlul „O 9 zi”. Pop-rock și jazz-rock în doze elegante și agreabile. **Bogdan Georgescu** (voce, bas), **Szűcs József** (percuție, voce), **Pulu Bărnăuțiu** (claviaturi, voce) și **Ferenc Vinkler** (chitară solo) au creat și o **Fundație Culturală „Romanian Music Promotion”**, prin intermediul căreia își desfășoară activitatea. Îi puteți găsi la telefon 061/861655 sau fax 061/862711. Adresa **Fundației** este: str. Vasile Lucaci nr. 34, Cărei, cod 3825.

Radio MIX
BRĂILA
"UN RADIO LA ÎNALȚIME"

Nominalizări pentru Top Vox Pop Rock 1997

În baza celor 480 de scrisori primite pentru această fază am alcătuit listele cu nominalizări la fiecare categorie. Va trebui să treceți în dreptul fiecărui nume locul pe care-l acordați și astfel vom afla câștigătorii anului. Scrisorile le păstrăm pentru a putea premia pe cei mai buni topiști. Acum când operațiunea e simplă, așteptăm taioanele până pe 15 martie a.c.

1. ARTISTUL ANULUI

a. POP

- Monica Anghel
- Gabriel Cotabiță
- Loredana Groza
- Mălina Olinescu
- I.G. Pascu
- Talisman

b. ROCK

- Cargo
- Compact
- Holograf
- Iris
- Vama Veche
- Vița de Vie

c. FOLK

- Nicu Alifantis
- Alexandru Andrieș
- Ducu Bertzi
- Maria Gheorghiu
- Pasărea Colibri
- Vali Sterian

d. DANCE, HIP-HOP, RAP etc.

- B.U.G. Mafia
- Class
- MB&C
- Proiect K1
- Șuie Paparude
- t-Short

2. SOLISTA ANULUI

- Monica Anghel
- Paula Seling
- Loredana Groza
- Mălina Olinescu
- Narcisa Suci
- Laura Stoica

3. SOLISTUL ANULUI

- Dan Bittman
- Laurențiu Cazan
- Gabriel Cotabiță
- Cristi Minculescu
- Ovidiu Ioncu Kempes
- Adrian Pleșca

4. ALBUMUL ANULUI

- „Iris 20” — Iris
- „Nu am chef azi” — Vama Veche
- „Dor de ducă” — Ducu Bertzi
- „Rahova” — Vița de Vie
- „Atât de singur” — Talisman
- „... nici o stea” — Laura Stoica

5. MELODIA ANULUI

- „Nu am chef azi” — Vama Veche
- „Fată verde” — Proiect K1
- „Să nu ne spunem adio” — Gabriel Cotabiță
- „Atât de singur” — Talisman
- „Abdullah” — Vița de Vie
- „Somn bizar” — Iris

6. COPERTA ANULUI

- „Gânduri nevinovate” — I.G. Pascu
- „Standard Weinberger” — A.G. Weinberger
- „Viața e un cazinou” — Gabriel Cotabiță
- „Ispita” — Celelalte Cuvinte
- „Salvează-te” — Șuie Paparude

7. SPERANȚA '98

- Capuccino
- Laurențiu Niculescu
- Ana Pătan
- Paula Seling
- Talisman
- Vama Veche

8. EVENIMENTUL ANULUI

- Joan Baez la București
- D. Coverdale & Whitesnake la București
- Iris 20 de ani la Polivalentă
- Prodigy la București
- „Cerbul de Aur '97” de la Brașov

9. DECEPTIA ANULUI

- „Mamaia '97” (secțiunea șlagăre)
- TVR (divertismentul condus de H. Moculescu)
- „Cerbul de Aur '97”
- Generația Pro
- Mădălina Manole (pentru albumul „Lină, lină, Mădălină”)

10. VOX POP ROCK PREFERAT

- nr. 7-8/97
- nr. 9-10/97
- nr. 11-12/97
- nr. 13-15/97
- nr. 6-7/96

Vă rugăm să treceți în căsuțele albe locul meritat de nominalizații noștri! Decupați apoi fără milă întregul spațiu indicat și expediți-l pe adresa cunoscută. Pentru colecționari, vom asigura un exemplar de rezervă în locul celui măcelărit!

Studioul clujean de înregistrări Taurus a început anul cu dreptul. Mai multe proiecte muzicale își așteaptă ieșirea pe piață, după cum urmează: Pro Musica Nova, cu o nouă formulă și un nou material, a început

deja înregistrările. ● **El Lako Jimi**, chitaristul grupurilor Nightlosers și 4 Given, înregistrează un album instrumental, experimental. Genul abordat se situează undeva între blues, rock și funky. Se pare că ne așteaptă o surpriză plăcută! ● **Sabach**, un grup de jazz-rock cu subtile influențe etno, este și el în faza finală a înregistrării unui album. Doi dintre componenții trupei, Mario Florescu (percuție) și Trif Flavius (voce/clarinet), au reușit să facă în așa fel încât unul dintre demo-urile trupei să ajungă la urechile impresarului lui Chick Corea, care, se pare, a fost impresionant de ceea ce a auzit și dă semne c-ar

vrea s-o pună de-o colaborare. ● **AGORA** și Taurus sunt producătorii celui de-al treilea L.P. **Adrian Berinde**, ce se va numi „Vertical”. Albumul este terminat și conține 13 piese, dintre care una este mai vechea „Absent”, prezentă într-o nouă formulă instrumentală. Oamenii de bază în trupă rămân Adrian Berinde (voce, muzică și text) și El Lako Jimi. Vocile care mai apar pe album aparțin Sandei Lăcătuș (vă mai amintiți de Iris și Hardton?) și Tamarei Lăcătuș. Câteva titluri: „O mână de soici”, „Anul ploilor de ceară”, „Hoțul de străzi”, „Ție să-ți”, precum și parodia „Călugărul, cartoful și măgarul”. „Vertical” va fi lansat în București către sfârșitul lunii februarie, cu sprijinul Hotelului București. Baftă!

■ Homo Promotius

**CALDE
DE LA
CLUJ**

Cargo pe ultima sută de metri

Răsufând voinicește, membrii trupei Cargo au intrat în linie dreaptă cu pregătirile pentru lansarea albumului „Ziua vrăjitoarelor”. În afară de cele nouă piese noi, albumul va conține, se pare, și două bonus-track-uri: „Batacanda” și „Clasa muncitoare”, în variantă unplugged. Liderul trupei, Adrian Bărar, ne-a oferit în exclusivitate coperta noului album al formației, ce va apărea sub egida Mediapro

Music. Sperăm să vă stimuleze și să vă facă să stați cu urechile ciulite (Radio 21, Activ FM, Uni Plus Radio, Pro FM), căci noile piese sunt deja rulate în FM-ul bucureștean. Nu uitați că, o dată cu albumul, va apărea în ediție limitată (1000 de exemplare) și un „Jurnal de bord” care, pe lângă istoria de rigoare, va conține toate textele trupei bănățene, ce a depășit pe tăcute vârsta de zece ani. (A.C.)

TOPUL SPECIALIȘTILOR (restanțieri)

CARMEN OLARU (TVR Iași)
Artistul anului — Talisman
Albumul anului — „Viața e un cazinou” — Gabriel Cotabiță
Piesa anului — „Cum să nu plângi” — Gabriel Cotabiță
Coperta anului — „Ready For You” — Mălina Olinescu
Evenimentul anului — Joan Baez la București
Trupa anului: voce-Dan Bittman (Holograf); chit. solo-Manuel Savu; chit. arm.-Paul Cluci (Compact); clape-Tino Furtună (Holograf); bas-Mugurel Vrăbete (Holograf); tobe-Ovidiu Lipan „Tândărică” (Phoenix)

IULIAN IGNAT (Formula As)
Artistul anului — Nicu Alifantis
Albumul anului — „Ispita” — Celelalte Cuvinte
Piesa anului — „Innocent Thoughts” — Ioan Gyuri Pascu
Coperta anului — „Ispita” — Celelalte Cuvinte
Evenimentul anului — Joan Baez la București
Trupa anului: voce-Paula Seling; chit. solo-A.G. Weinberger; chit. arm.-Jimi El Lako; bas-Doru Borobeică (Iris); tobe-Florin „Pefi” Pop (ex. — Survola); Gașca de acasă)

ȘTEFAN COROIAN (CD Radio, Cluj-Napoca)
Artistul anului: Iris
Albumul anului: „Generația ta” — Cătălin Condurache
Piesa anului: „Nu există” — Cătălin Condurache
Coperta anului: „Standard” — A.G. Weinberger
Evenimentul anului: Whitesnake la București
Trupa anului: voce-Ion Lădăriu (C.C. Pro Band); chitară solo: El Lako Jimi (Nightlosers); —; bas-Laszlo Lehel (4 Given); clape-Tino Furtună (Holograf); tobe-Florin Ionescu (Direcția 5)

Greatest Singles of All Time

80

(Don't Fear) The Reaper Blue Öyster Cult

Casa de discuri: Columbia
Compozitor: Donald Roeser
Lansat: iulie 1976
Cea mai înaltă poziție în top: 16 (Marea Britanie); 12 (SUA)
Album: Career Of Evil — The Metal Years

Conform spuselor producătorului/managerului Sandy Pearlman, muzica celor de la Blue Öyster Cult seamănă în egală măsură cu cea de la Doors, Byrds și Black Sabbath. Deși cântecele lor de tineret au o pronunțată atmosferă a Coastei de Vest, „The Reaper” — cel mai mare hit al lor — prezintă mai degrabă influențe Byrds.

„Băieți, asta e!”, a spus inginerul de sunet Shelly Yakus la sfârșitul primei înregistrări. Chitaristul Donald „Buck Dharma” Roeser scrisese cântecul în totalitate, inclusiv aranjamentul. Ceea ce a evoluat în studio a fost solo-ul de chitară.

„The Reaper” a devenit un mare hit, coloana sonoră perfectă pentru orice film de Halloween aducând aminte de romanele lui Stephen King.

79

Get Up (I Feel Like Being A) Sex Machine James Brown

Casa de discuri: King
Compozitori: James Brown, Bobby Byrd și Ron Lenhoff
Lansat: iulie 1970

Cea mai înaltă poziție în top: 32 (Marea Britanie); 15 (SUA)

Album: 40th Anniversary Collection
Subestimată și obosită, legenda trupă a lui James Brown îl părăsește tocmai înaintea unui concert în Columbus, Georgia, în martie 1970. Cel mai muncitor om din show-business se trezește cu vocaliștii Bobby Byrd, Vicki Anderson și bateristul Jabo Starks, și trimite imediat după The Pacesetters, un grup de adolescenți din Cincinnati. Tânără formație a lui Brown îl schimbă cu mult succes sound-ul, „Sex Machine” fiind rezultatul modificării radicale a piesei „Give It Up Or Turn It Loose”. Refrenul „get on up” a apărut în timpul unui concert în Nashville, iar Brown a scris versurile pe un poster. James Brown povestește: „Am terminat de cântat, ne-am strâns repede echipamentul, am dat fuga la studio și am înregistrat „Sex Machine” în aceeași noapte”.

78

Knowing Me, Knowing You ABBA

Casa de discuri: Epic
Compozitori: Björn Ulvaeus și Benny Andersson
Lansat: februarie 1977
Cea mai înaltă poziție în top: 1 (Marea Britanie); 14 (SUA)
Album: Gold

„Știți, am scris așa de multe cântece...”, își cere Björn Ulvaeus iertare pentru a fi uitat detaliile în legătură cu „Knowing Me, Knowing You”. Nu-și amintește nici titlurile intermediare ale piesei — „Number

One, Number One” și „Ring It In” — nici faptul că aceasta a fost prima înregistrare făcută în cadrul sesiunilor pentru „Arrival”. Totuși, ceva ține minte: „Pe atunci începusem să mă gândesc că oamenii s-ar putea să acorde importanță versurilor. Am scris cântecul tocmai în timpul divorțului meu, așa că imaginea din versuri a apărut ușor: doi oameni stând cu câteva secunde înainte de a se despărți într-un apartament gol, știind că probabil n-o să se mai vadă niciodată, având conștiința amară a faptului că aceasta este singura soluție.”

77

Stupid Girl Garbage

Casa de discuri: Mushroom
Compozitor: Garbage
Lansat: martie 1996
Cea mai înaltă poziție în top: 4 (Marea Britanie); 20 (SUA)
Album: Garbage

Chiar pe un album plin de foarte bune piese „rele”, „Stupid Girl” iese în evidență drept un cântec destul de caustic, amintind de comentariile acide ale unor Dylan, Sex Pistols sau Nirvana. Cu toate acestea, el nu este defel misogin: „S-ar fi putut la fel de bine chema „Stupid Boy”, spune chitaristul Duke Erickson. Înregistrat la Smart Studios din Madison, Wisconsin, cântecul a fost construit pe baza unui fragment de baterie din „Train In Vain” al lui The Clash, căruia i s-au adăugat fraze de chitară, cântece de Erickson și producătorul Steve Marker, care au fost scoase

apoi dintr-un sampler. Versurile sunt în mare parte ale vocalistei Shirley Manson, care explică: „În timp ce înregistram, „Stupid Girl” a devenit un imn pentru orice fată care nu se mulțumește cu mai puțin decât vrea”.

76

Mystery Train Elvis Presley

Casa de discuri: Sun
Compozitori: Herman Parker și Sam Phillips
Lansat: august 1955
Cea mai înaltă poziție în top: 25 (Marea Britanie); 11 (SUA)
Album: The Complete 50's Masters

„Muzica vestică a lui Elvis Presley”, cum a numit-o Sam Phillips, crea o revoluție în sud, pe la mijlocul lui 1955. Al patrulea single scos de casa de discuri Sun nu reușise o performanță notabilă. Miza pentru al cincilea era mare. Problema lui Sam Phillips, președintele companiei Sun Records, era că Elvis nu era compozitor, ci vroia să cânte piese pe care le auzise la radio, ceea ce dădea naștere la discuții în legătură cu copyright-ul. Una dintre aceste piese a fost „Mystery Train”, un blues elegiac pe care Junior Parker îl lansase — tot la Sun — în 1953. Asemenea lui „Unchained Melody”, titlul nu este nicăieri menționat în cântec, sporindu-i astfel aerul enigmatic.

„A fost un cântec legat în primul rând de sentiment, spune Sam Phillips. Era un lucru mare să lași persoana iubită să plece într-un tren.”

75

For What It's Worth Buffalo Springfield

Casa de discuri: Atco
Compozitor: Stephen Stills
Lansat: decembrie 1966
Cea mai înaltă poziție în top: 12 (SUA)

Album: The Best Of Buffalo Springfield
... Retrospective

De-a lungul nopților de 11-13 noiembrie 1966, mii de tineri demonstau pe Sunset Strip împotriva deciziei poliției din Los Angeles de a închide cluburile frecventate de adolescenți. În timpul acestor evenimente, Stephen Stills se afla departe, la San Francisco, unde Buffalo Springfield dădeau primele lor concerte din zonă, și abia când a

telefonat acasă a aflat despre ceea ce se întâmpla pe străzi. După ce s-a întors la San Francisco, s-a dus la o petrecere la Topanga Canyon Ranch, unde versul „Stop, hey, what's that sound...” i-a venit în minte. Lansat repede, în timp ce amintirea revoltei tinerilor era încă proaspătă, „For What It's Worth” a devenit primul mare hit al trupei.

74

Bridge Over Troubled Water Simon & Garfunkel

Casa de discuri: Columbia
Compozitor: Paul Simon
Lansat: februarie 1970
Cea mai înaltă poziție în top: 1 (Marea Britanie); 1 (SUA)
Album: Bridge Over Troubled Water
„Paul mi-a arătat un cântec de două strofe, își amintește Arthur Garfunkel. Cântase notele mai înalte folosindu-și falsetul, care mi se părușe întotdeauna foarte drag. Așa că i-am spus: „Grozav cântec, Paul. E o șansă de a-ți arăta falsetul.” Mi-a răspuns: „Nu, Artie, i-am scris pentru tine.”

În timp ce înregistram, mi-am dat seamă că „Bridge...” era mai mult decât un cântec de două strofe, era o piesă à la Phil Spector, care ia formă abia în partea a treia. Așa că la început apar corzile, apoi un bas, apoi percuția lui Hal Blaine, după aceea vocile lui Paul și a mea, și totul seamănă cu lansarea unei rachete.”

73

When A Man Loves A Woman Percy Sledge

Casa de discuri: Atlantic
Compozitori: Calvin Lewis și Andrew „Pop” Wright
Lansat: aprilie 1966
Cea mai înaltă poziție în top: 4 (Marea Britanie); 1 (SUA)

Album: It Tears Me Up: The Best Of
Deși Percy Sledge pretinde să fi compus partea vocală a cântecului lui reprezentativ după câteva scotch-uri în plus, membrii trupei sale Calvin Lewis și Andrew „Pop” Wright îl semnează. Viitorul chitarist de la Muscle Shoals, Jimmy Johnson, a fost inginerul de sunet al sesiunii de înregistrări: „Am înregistrat în mono cu tobele, basul, orga și Percy cântând live. Am petrecut o după-amiază la mixaj, și am trimis banda lui Jerry Wexler, căruia i-a plăcut, dar a vrut să reinregistram, pentru că i s-a părut că trompetele sunau prea slab. Așa am făcut, și i-am trimis noua versiune. El bine, cine s-a ocupat de mastering a folosit versiunea care suna prost, din neatenție.”

72

Honky Tonk Women The Rolling Stones

Casa de discuri: Decca
Compozitori: Mick Jagger și Keith Richards
Lansat: iulie 1969

Cea mai înaltă poziție în top: 1 (Marea Britanie); 1 (SUA)
Album: Hot Rocks

În mod ironic, plecarea lui Brian Jones de la Rolling Stones a împins trupa într-o nouă etapă creativă. Nevoita acum să facă față întregii responsabilități a chitarei, Keith Richards intră într-o perioadă de învățare ambițioasă, „luând lecții” de la Gram Parsons și Ry Cooder.

În loc să exploreze notele, Richards s-a abandonat total ritmului („Ar fi trebuit să fiu baterist, dar nu pot să-mi determin toate cele patru membre să funcționeze în același timp...”), iar rezultatul acestei mișcări este „Honky Tonk Women”. Piesa este o călătorie în adâncurile Americii mitice, aflate în afara legii, versurile lui Jagger și funk-ul chitarei lui Richards creând o atmosferă de Memphis.

71

If You Don't Know Me By Now Harold Melvin & The Blue Notes

Casa de discuri: Philadelphia International
Compozitori: Kenneth Gamble și Leon Huff

Lansat: septembrie 1972
Cea mai înaltă poziție în top: 9 (Marea Britanie); 3 (SUA)
Album: The Best Of

Preot în tinerețe, Theodore Pendergrass a fost baterist la Blue Notes până în 1970, când a devenit vocalist, și i-a determinat pe Kenny Gable și Leon Huff să le ofere un contract la noua casă de discuri Philadelphia International. „Când înregistram albumul («I Miss You»), era un cântec, «If You Don't Know Me By Now», care avea atâta greutate, încât am știut că avea să fie un hit”, spune Lawrence Brown, membru al Blue Notes.

■ Adaptare
Ileana Cosăceanu

Led Zeppelin - Story

— 1968 —

Iulie (7)

Grupul Yardbirds, la care chitaristul Jimmy Page (9.01.1944, Heston) activa din Iunie 1966, se desființează după un turneu în Statele Unite. Împreună cu basistul de la Yardbirds, Chris Dreja, reface grupul, sub numele de New Yardbirds. După un turneu de zece zile în Scandinavia, Page se hotărăște să dea altă „față” grupului, drept pentru care Chris Dreja pleacă și se face fotograf. Este cooptat în trupă, ca basist, John Paul Jones (3.06.1946, Sidcup). Terry Reid și B.J. Wilson de la Procol Harum resping oferta lui Page, dar îl recomandă pe

Robert Plant, fost vocalist la Listen (20.08.1948, West Bromwich). Page și managerul Peter Grant se duc să-l vadă pe Plant cântând la Birmingham, unde acesta evolua într-un grup numit Hobbstweedle. Plant este chemat să se alăture trupei și pleacă din Midlands având în buzunar doar biletul de tren. Tot el îl propune ca tobar pe John Bonham (31.05.1948, Bromwich), care cânta cu Joe Cocker și Chris Farlowe în turneele de club. Bonham se alătură și el trupei, părăsindu-și propriul grup, Band Of Joy.

septembrie

The New Yardbirds concertează în Scandinavia, după ce-și înregistraseră primul disc în numai două săptămâni.

octombrie (15)

Trupa debutează la Surrey University, sub numele de Led Zeppelin.

octombrie (18)

Trupa cântă la Marquee Club, în Londra, și are o scurtă apariție la BBC, în emisiunea „How It Is”.

decembrie (26)

Led Zeppelin pleacă în primul său turneu american, cântând în deschidere pentru Vanilla Fudge și MC 5. Trupa are un succes neașteptat de mare, încă de la primele apariții.

— 1969 —

ianuarie (31)

Led Zeppelin cântă în deschidere la Iron Butterfly care, fiind copleșiți de succesul trupei lui Page, refuză să mai intre în scenă după ei.

februarie

Grupul semnează cu Atlantic Records și apare imediat primul Led Zeppelin, care urcă în topul USA până pe locul 10, fiind de patru ori declarat disc de platină. Pe lângă piesele proprii, grupul cântă în turnee versiuni la „You Shook Me” a lui Willie Dixon și „Can't Quit You”, a lui Otis Rush.

aprilie

Led Zeppelin ajunge în Marea Britanie pe locul 6. La insistențele lui Peter Grant, trupa nu lansează nici un single în Anglia, drept pentru care este puțin mediatizată de radiouri, iar aparițiile TV sunt foarte rare. Good Times Bad Times ajunge abia pe locul 80 în Marea Britanie.

Iunie (13)

Un turneu cuprinzând cinci concerte începe la Town Hall, Birmingham, Anglia.

Iunie (27)

Trupa cântă la Playhouse Theatre, într-un show organizat de BBC Radio, „In Concert”.

Iulie

Grupul participă la Newport Jazz And

BILETE PENTRU CONCERTUL ANULUI

Pe 1 martie, de la 19,30 Sala Polivalentă va găzdui din nou un spectacol visat de multe generații. Robert Plant și Jimmy Page își promovează noul album și la București. Zone Vision România, organizator, Pepsi Cola sponsor principal sprijiniți de sponsorii „tehnici” K&M Comapany, Zone Records, Avis, Master Print Super Offset, Ziua, H.M.M. și VOX POP ROCK vă îndeamnă să vă grăbiți la casele de bilete: Sala Palatului, Sala Polivalentă, magazinul „Muzica”, mag. „Hollywood Music & Film” (Calea Moșilor 280), „Andante Music” (bd. Kogălniceanu 95), „Music Shop” (Șos. Colentina nr. 25), magazinul Dragon (Lipsicani 81), „Zone Music” (Șos. Ștefan cel Mare) și librăriile „Simfonia”, „M. Sadoveanu”, „Lumina”, „Papirus”, „L. Rebreanu”. Prețul biletelor este de 100.000 lei și 150.000 (în număr redus). Putem spune că avem cele mai ieftine bilete ale turneului european!

Fără Led Zeppelin ar fi greu de crezut că muzica actuală — cea bună, rock-ul în speță — s-ar fi putut dezvolta în atâtea variante și în atâtea teritorii. Pentru unii «taboo», pentru alții nu, acest gigant al muzicii, acest «dirijabil», chiar dacă a lăsat zece albume oficiale — nu mă refer la compilații, reeditări etc., — a fost, este și va fi întotdeauna recunoscut ca o forță creativă majoră, ca un rezultat logic al unor vremuri în care individul era mult mai mult interesat de frumos, mult mai prins în evenimentele sociale și politice, era un pion decisiv al curentului „flower power”, la o generație neașteptat de sensibilă, clarvăzătoare și mai ales non violentă.

Jimmy Page, Robert Plant, John Paul Jones, John Bonham au fost patru muzicieni care au știut să-și mențină statutul propriu, amprenta muzicală sigură și eficace în ani, peste toate obstacolele inerente vieții de star. Din ianuarie '69 și până în noiembrie '82 — de la apariția primului LP, până la finalul «Coda» — muzica Led Zeppelin a cunoscut transformări, modificări, o adevărată spirală «action-reaction», ce a supus publicul la o mulțime de emoții, sentimente și trăiri ale unor ani cam uitați. Iată ce spunea despre acea perioadă John Paul Jones: „În muzica noastră, de cele mai multe ori, melodicitatea cântecului a fost cel mai important motiv, apoi aranjamentele, sunetul, felul în care totul apărea și tocmai în final ne preocupa solo-ul fiecăruia”.

Pentru creațiile Led Zeppelin s-ar putea defini clar câteva

Se poate fără Led Zeppelin?

What Is And What Should (N) Ever Be

perioade, în care au existat modalități diferite de exprimare, stiluri și sonorități proprii, concepții și atitudini muzicale bine definite. O primă fază ar fi cuprinsă pe albumele I, II și parțial III, în care hard-rock-ul și blues-ul au fost predominante, iar pentru III experimentele acustice au deschis calea pentru discurile IV și Houses Of The Holy. Pentru aceste realizări cei patru muzicieni au reușit să îmbine fericit și sound-ul vechi — din prima perioadă — cu noua concepție electrică, cât și cu tendințele folk-baladă. Evident aceste long play-uri se ridică cu mult peste pragul experimentului.

Trecând la o următoare fază, s-ar putea spune că Physical Graffiti și Presence — albumele șase și șapte din discografie — sunt un tot unitar. Pe aceste realizări apar compoziții de bun gust, cu tente mai accesibile, spre comercial, dar nepărăsind „teritoriul” binecunoscut al trupei, adică forță, abilitate instrumentală și vocală, feeling și mai ales sunet propriu.

Pentru long play-ul — dublu vinil — The Song Remains The Same, imaginea pe viu a trupei

rămâne extrem de clară — și mai clară pentru cei care pot viziona caseta video. Pe acest «original soundtrack», se regăsesc piese «forte» din primele cinci discuri Led Zeppelin. Compoziții incitante, valoroase și inedite prin aspectul «live», câteodată surprinzător pentru noile variante propuse.

În Through The Out Door este ultimul album înregistrat în studio de către Jimmy Page, Robert Plant, John Paul Jones și regretatul John Bonham, dispărut pe 25 septembrie 1980. O creație bună, cu stări deosebite, un alt pas în cunoașterea altor zone muzicale, un disc ce nu lăsa impresia că va fi ultimul...

În noiembrie 1982, a apărut Coda, un ultim gest ce se mai putea face pentru conturarea mitului Zeppelin. Discul cuprinde momente inedite, needitate pe vreun album anterior, cât și o versiune a piesei I Can't Quit You Baby (autor W. Dixon), o altă variantă decât cea de la Led Zeppelin II. Despre realizarea albumului, John Paul Jones adăuga: „Sunt niște piese bune. Multe dintre ele au fost înregistrate în perioada când punk-ul era în

plină vogă. Oricum, nu cred că au existat prea multe piese care nu au fost editate. Am folosit totul”.

Muzica Led Zeppelin rămâne de ascultat, cu aceleași «ingrediente» ce sunt necesare oricând: suflet, minte, răbdare. Din punctul meu de vedere, albumele grupului reprezintă o imagine a unei perioade de timp, ce nu poate fi trecută cu vederea. Realizările discografice sunt asemănătoare oricărei existențe, cu urcușurile și coborâșurile fiecăreia, cu împlinirile și tristețile inerente. Privind retrospectiv, îmi revine cel mai clar în suflet albumul Led Zeppelin II. După coperta discului, ai în față o imagine veche, îngălbenită ca o amintire, dar deloc o imagine trecută, alterată în ceea ce privește materialul muzical propus. Discul a apărut doar după nouă luni de la lansarea primului LP al trupei. Zeppelin II produce parcă aceeași reacție la fiecare audiere. Compoziții de cea mai bună factură rock, influențe din blues-ul clasic, dexteritate instrumentală, trăiri acute, iată rețeta titularilor: Whole Lotta Love, What Is And What Should Never Be, The Lemon Song, Thank You, Heartbreaker, Living Loving Maid (She's Just A Woman), Ramble On, Moby Dick, Bring It On Home. Despre cum albumul a fost conceput, John Paul Jones spunea: „În perioada aceea obișnuiam să facem o grămadă de turnee. Riff-urile de chitară a lui Jimmy veneau pe moment, repede și în forță. Mai toate se întâmplau în timpul improvizăției din Dazed And Confused (piesă din LP de

debut). După aceea ni le-am reamintit pe cele mai bune și le-am «aruncat» în session-urile de studio”.

Discul în sine are acea vitalitate, acea prospețime pe care doar «a piece of work» o poate inspira. Fiecare compoziție te pregătește pentru următoarea, ca mai apoi să fii cu totul surprins de ceea ce urmează. Mai mult ca sigur felul în care au fost aranjate piesele, ordinea lor, a fost un act bine gândit. Dacă cineva ar schimba acum ordinea lor, sunt convins că ar face o mare greșală (de aceea poate că nu-mi plac compilațiile... bune și ele câteodată cu câte un «unreleased»). Led Zeppelin II a confirmat, ca și precedentul album de debut, valoarea muzicienilor și a conceptului lor despre muzica rock, așa încât cu două long play-uri «gold» nimic nu a fost surprinzător în 1970, când trupa a fost votată pe primul loc în clasamentul prestigioasei publicații „Melody Maker”. Dacă mai adăugăm și faptul că la înregistrarea lui Led Zeppelin II au contribuit poate cei mai căutați ingineri de sunet cum ar fi: Edwin Kramer (Hendrix), George Chkiantz (Ten Years After), Andrew Johns (Free, Ten Years After), atunci cu siguranță sunetul albumului este de cea mai bună factură, un stereo de vis.

Realizat pe data de 22 octombrie 1969, Led Zeppelin II nu dă semne că s-ar fi demodat după atâtea ani. Poate dimpotrivă.

■ Cristian Teodosiu

Led Zeppelin - Story

Blues Festival, deși promotorul festivalului, George Wein, anunțase că trupa nu poate cânta, din motive de sănătate (de fapt, autoritățile ceruseră anularea concertului, în urma problemelor avute cu două seri înainte).

octombrie (17)

Led Zeppelin cântă la Carnegie Hall, New York, în debutul unui turneu american de trei săptămâni și jumătate. Era primul concert de rock găzduit de Carnegie Hall după cel din 1965, al lui Rolling Stones, când fuseseră provocate pagube uriașe.

decembrie (27)

Led Zeppelin II conduce în topul american și va ajunge să fie vândut în șase milioane de exemplare. Whole Lotta Love urcă pe locul 13 în Marea Britanie. Albumul fusese compus prin hoteluri și înregistrat în

pauzele dintre turnee. The Financial Times anunță că grupul a vândut de cinci milioane de dolari în Statele Unite, fără să fie premiat, ca cei de la Beatles. Primesc totuși două discuri de platină și unul de aur, înmânate de unul dintre secretarii Camerei de Comerț din Marea Britanie.

— 1970 —

ianuarie

Whole Lotta Love urcă pe locul 4 în topul american, devenind singurul single de aur al grupului. Led Zeppelin începe un turneu în Anglia.

ianuarie (31)

Robert Plant se externează din spital, la zece zile după accidentul de mașină în care fusese implicat, și de pe urma cărui s-a ales cu leziuni faciale externe.

februarie (7)

Led Zeppelin II conduce în topul britanic. În care s-a aflat timp de 138 de săptămâni.

februarie (28)

Fiind amenințați cu tribunalul de către Eva von Zeppelin (o rudă a lui Ferdinand von Zeppelin, designerul balonului cu același nume) care nu voia ca acest nume să fie folosit în Danemarca, membrii grupului sunt siliți să apară într-un concert de la Copenhaga sub numele de **The Nobs**.

martie

Led Zeppelin cântă la Festivalul de Jazz de la Montreux.

aprilie (6)

Înainte de un concert pe care îl avea la

Memphis, grupului îi sunt înmânate de către primar cheile orașului. După acest concert, grupul se întoarce acasă, după 18 luni consecutive de turneu.

mai (19)

Led Zeppelin începe să lucreze la cel de-al treilea album.

iunie (27)

După un scurt turneu în Islandă, trupa revine în America pentru a susține încă două concerte, plătite cu câte 100.000\$.

august

Grupul se îmbarcă pentru un nou turneu american.

septembrie

Fiecare spectacol Led Zeppelin de la Madison Square Garden din New York era plătit cu 100.000\$. Grupul primește titlul de cel mai bun grup din partea revistei Melody Maker, după ani de zile de dominație Beatles. Led Zeppelin intră în categoria „hottest rock export”. Călea le era deschisă, căci Beatles se dezmembrase, iar Rolling Stones fugiseră de taxele britanice.

octombrie (31)

Led Zeppelin III, produs de Page, conduce în topul american, deși grupul executase o periculoasă schimbare de stil. LP-ul va primi trei discuri de platină.

noiembrie (7)

Led Zeppelin III ajunge pe locul 1 în Marea Britanie, după 40 de săptămâni de la intrarea în top.

— 1971 —

ianuarie

Immigrant Song, compus, ca majoritatea pieselor Zeppelin, de Page și Plant, ajunge pe locul 16 în topul american.

martie (5)

În semn de apreciere față de fanii Led Zeppelin, grupul începe un turneu britanic, cântând în toate cluburile și sălile în care cântaseră la începutul carierei. Au acceptat chiar să cânte pe onorariile pe care le pretindeau în 1968. Așa ceva mai rar!

martie (25)

BBC prezintă un concert al grupului de la Paris.

septembrie

Concertul Zeppelin de la Milano se sfârșește cu o bătaie generală. Poliția este nevoită să-i împrăștie pe spectatori cu gaze lacrimogene.

decembrie (4)

Cel de-al patrulea album al grupului, fără titlu, ajunge pe locul 1 în Marea Britanie și pe 2 în Statele Unite. Discul s-a vândut în peste 11 milioane de exemplare chiar și așa, fără vreun titlu sau vreo inscripție pe copertă, ceea ce a demonstrat fără discuție puterea de vânzare a grupului. Albumul e cunoscut sub numele de **Led Zeppelin IV** sau **Four Symbols**, din cauza imaginilor de pe copertă. Deși n-a fost niciodată lansat pe single, Stairway To Heaven devine cea mai importantă creație a grupului, în ciuda faptului că era îngrozitor de lungă (8 minute și o secundă).

decembrie (20-21)

Grupul cântă pe Wembley, în cadrul unui turneu britanic ce conținea 11 concerte.

— 1972 —

februarie

Black Dog, compusă de Page, Plant și Jones, ajunge pe locul 15 în topul american.

aprilie

Rock And Roll ajunge pe 47 în topul american. Robert și Maureen celebrează nașterea primului lor copil, un băiat pe care-l vor boteza Karac.

iulie

Managerul Peter Grant eșuează în organizarea unui concert Zeppelin în gara Waterloo din Londra.

decembrie

Grupul Led Zeppelin cântă de două ori la Alexandra Palace, din Londra.

— 1973 —

aprilie (14)

Houses Of The Holy, noul album cu elemente reggae, folk și soul, ajunge pe locul 1 în Marea Britanie. Coperta nu conține, iarăși, nici un titlu oficial.

mai (4)

Led Zeppelin cântă pe Braves Stadium din Atlanta, în fața a 49.236 de oameni, în deschiderea unui nou turneu american.

mai (12)

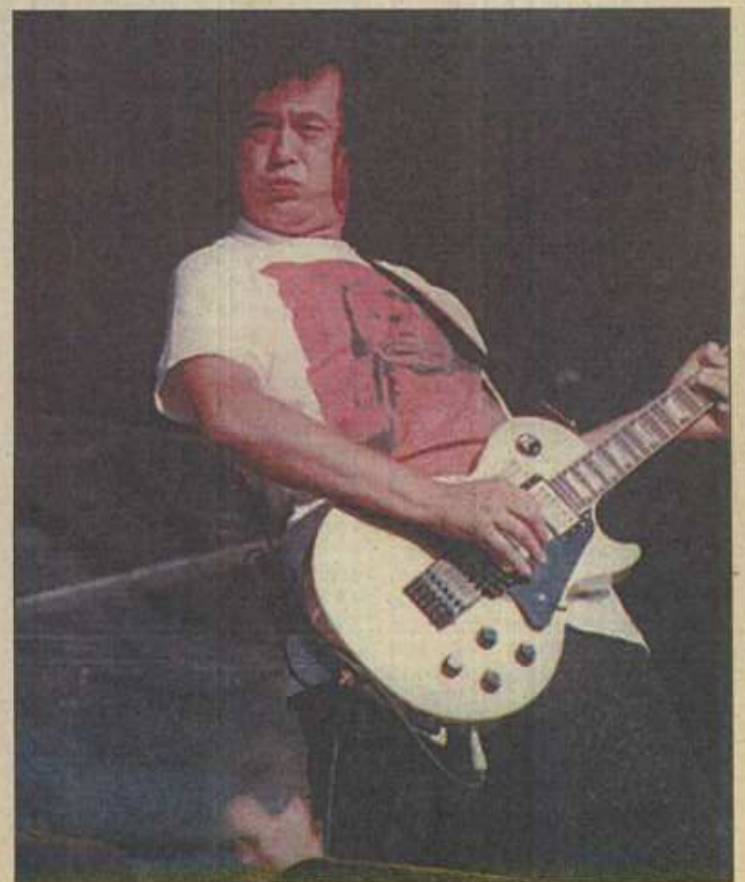
Houses Of The Holy conduce în topul american și va primi șase discuri de platină pentru vânzările înregistrate.

iulie (30)

Unul dintre concertele Zeppelin de la Madison Square Garden este filmat pentru a fi inclus în filmul „The Song Remains The Same”. Trupa este jefuită la hotelul Drake din New York. Cei 180.000\$ dispăruți din casa de bani a hotelului nu vor fi niciodată recuperați. Piesa Over The Hills And Far Away ajunge pe locul 51 în topul american.

octombrie

Grupul lucrează la un film ce urmează să apară, între timp, Page apare pe albumul lui Maggie Bell, Sulicide Sal, în vreme ce John Paul Jones produce și

compune albumul lui Madeleine Bell, Comin' Atcha.

decembrie
D'yer Mak'er ajunge pe locul 20 în Statele Unite.

— 1974 —

aprilie (6)
Led Zeppelin își deschide propria casă de discuri, Swan Song. Sunt lansate aici toate albumele Zeppelin existente până în acel moment. În plus, se semnează contracte cu Bad Company, Maggie Bell, Dave Edmunds și The Pretty Things.

— 1975 —

ianuarie (8)
În patru ore se vând 60.000 de bilete la cele trei concerte Led Zeppelin programate la Madison Square Garden.

martie (22)
Apare la Swan Song dublul album Led Zeppelin, Physical Graffiti, conținând piesa Kashmir, cu impresionanta partitură de sitar a lui Page. Albumul ajunge pe locul întâi în topul american și va primi patru

discuri de platină. În următoarea săptămână, Physical Graffiti va atinge poziția cea mai înaltă și în topul britanic.

aprilie
Se vând în două ore 51.000 de bilete la cele trei concerte ale grupului, programate la Earls Court, Londra.

mai
Fiica președintelui american Gerald Ford îi declară lui Dick Cavett în talk-show-ul acestuia că trupa ei favorită este Led Zeppelin.

iunie
Trupa pleacă din Anglia, pentru a evita taxele pe venit, stabilindu-se în Elveția.

august (5)
Robert Plant și soția lui au un grav accident de mașină, în timp ce se aflau în vacanță, în Grecia. Plant este transportat în Anglia, pentru tratament, apoi zboară la Jersey, pentru tratamentul de recuperare.

— 1976 —

aprilie (24)
Albumul Presence conduce în topul britanic timp de o săptămână.

mai (1)
Presence conduce în topul american și câștigă două discuri de platină.

octombrie (20)
Filmul Led Zeppelin, „The Song Remains The Same”, are premiera la New York.

noiembrie (13)
Dublul album The Song Remains The Same, înregistrat live la Madison Square Garden, ajunge în Anglia pe locul întâi și pe locul doi în topul american. Grupul își face apariția pe un post de televiziune american, cântând Black Dog.

— 1977 —

februarie (1)
Grupul își amână turneul în Statele Unite din cauză că Robert Plant se îmbolnăvește de amigdalită.

mai (6)
Trupa cântă la Michigan, în fața a 76.000 de oameni, depășindu-și propriul record de audiență.

LED ZEPPELIN

LED ZEPPELIN II

LED ZEPPELIN III

LED ZEPPELIN IV

HOUSES OF THE HOLY

PHYSICAL GRAFFITI

PRESENCE

THE SONG REMAINS THE SAME

IN THROUGH THE OUT DOOR

CODA

mai (12)
Grupul primește Premiul Special pentru Contribuția adusă Dezvoltării Muzicii Britanice, în cadrul festivității de decernare a premiilor Ivor Novello.

iulie (27)
Fiul lui Robert Plant, Karac, moare din cauza unei infecții a stomacului. Plant pleacă imediat acasă, iar presa începe să sugereze că, din cauza ghinioanelor sale, grupul se va destrăma.

— 1978 —

iulie
După un an petrecut în familie, Robert Plant se reîntoarce în muzică. Led Zeppelin se reunește și grupul începe lucrul la un nou album.

decembrie
Grupul înregistrează la Stockholm, în studioul Polar, unde lucrează și ABBA.

— 1979 —

iunie
Grupul are concerte în Elveția, Belgia, Austria, Olanda și Germania.

august (7)
Led Zeppelin este cap de afiș la festivalul de la Knebworth.

septembrie (8)
Albumul *In Through The Out Door* este lansat cu șase coperte diferite. Va fi al optulea și ultimul album Led Zeppelin care va urca pe locul întâi în topul britanic.

septembrie (15)
In Through The Out Door ajunge pe locul 1 în Statele Unite, atingând cifra de cinci milioane de discuri vândute.

decembrie
Robert și Maureen Plant au al doilea fiu, pe Logan Romero.

— 1980 —

iunie (27)
În timpul concertului de la Nürnberg, din Germania, John Bonham are o criză. Concertul este întrerupt.

septembrie
Cei de la Led Zeppelin se întâlnesc în casa lui Page de la Windsor, ca să repete pentru un viitor turneu în Statele Unite.

septembrie (25)
Bonham este găsit mort în pat. Se înecase în somn, după ce băuse toată seara.

decembrie (4)
Cei trei membri Led Zeppelin anunță oficial desființarea grupului. „Nu mai putem continua acum, după moartea prietenului nostru”.

— 1982 —

octombrie
Page este eliberat condiționat de către judecătorii de la Inners Court, Londra, după ce a recunoscut că a fost prins având cocaină asupra lui. Se pare că judecătorii au zămisit că Page va pierde milioane de dolari, dacă nu-și va putea respecta datele de concert, programate pentru Japonia în 1983.

decembrie
Albumul *Coda*, compilat de Page din materialul nefolosit al trupei, ajunge pe locul 4 în Marea Britanie.

— 1983 —

ianuarie
Coda ocupă locul 6 în Statele Unite și

și va aduce trupei cel de-al 44-lea disc de platină din carieră.

martie (17)
Page apare alături de Jeff Beck și Eric Clapton la cea de-a doua ediție a galei Prince's Trust Rock.

septembrie (20-21)
Page apare alături de Beck, Clapton și Steve Winwood la Royal Albert Hall, într-un concert de caritate, unde se cântă *Stairway To Heaven*.

— 1984 —

octombrie
The Honeydrippers, o trupă formată ad-hoc din Plant, Page, Beck și Nile Rodgers, lansează singurul ei album, *Volume One*, care va ajunge pe locul 4 în Statele Unite, în vreme ce în Marea Britanie urcă abia până pe locul 56.

— 1985 —

martie
Page formează un nou grup, avându-l alături pe Paul Rodgers (Bad Company), basistul Tony Franklin și tobarul Chris Slade. Trupa se va numi *The Firm* și va lansa albumul cu același nume, *The Firm* urcă până pe locul 15 în topul american.

iulie (13)
Led Zeppelin participă la Live Aid, avându-l la tobe pe Phil Collins.

— 1986 —

ianuarie
Led Zeppelin repetă o săptămână cu

Tony Thompson la tobe, dar până la urmă Page și Plant decid să nu refacă grupul.

aprilie
Albumul *Mean Business* al trupei The Firm atinge poziția 22 în Statele Unite.

— 1987 —

Willie Dixon îi acuză de plagiat pe cei de la Led Zeppelin, susținând că există mari asemănări între piesa sa, *You Need Love*, și celebra *Whole Lotta Love*, a celor de la Zeppelin. Problema a fost rezolvată pe cale judecătorească.

— 1988 —

martie
La celebrarea celor 40 de ani de Atlantic Records, Led Zeppelin apare avându-l la tobe pe Jason Bonham, fiul lui Bonham.

septembrie
Page pleacă într-un turneu american de promovare a noului său album solo, *Outrider*.

— 1989 —

februarie
Postul de radio KLOS din Los Angeles are în fiecare seară în program o oră de Led Zeppelin.

aprilie
O nouă trupă, *Dread Zeppelin*, începe să cânte versiuni reggae ale pieselor Led Zeppelin, în California.

iunie (9)
Page cântă alături de Les Paul, la cea de-a 72-a aniversare a acestuia. Petrecerea a avut loc la Hard Rock Café, în New York.

— 1990 —

ianuarie (1)
Postul de radio WKRL din St. Petersburg rulează timp de 24 de ore *Stairway To Heaven*.

august (18)
Page apare alături de Aerosmith la Monsters Of Rock Festival. Se cântă *Train Kept A-Rollin'*.

august (20)
Page cântă din nou alături de Aerosmith, de data aceasta la Marquee Club, în Londra. S-a cântat *Immigrant Song*.

turneu al grupului, lansează caseta *Stairway To Heaven* — Led Zeppelin Uncensored.

— 1993 —

aprilie (3)
Apare albumul *Coverdale/Page*, care ajunge pe locul 5 în topul american și pe locul 4 în topul britanic.

iulie (3)
Single-ul *Take Me For A Little While* intră în topul britanic pe locul 29.

octombrie (23)
Single-ul *Take A Look At Yourself*, de pe albumul *Coverdale/Page*, intră în topul englez pe locul 43.

noiembrie
Atlantic Records lansează *The Complete Studio Recordings*, conținând

toate înregistrările de studio ale grupului Led Zeppelin, masterizate de Page. Apar zvonuri cu privire la o posibilă reuniune a grupului, pentru un recital „MTV Unplugged”.

— 1994 —

aprilie (9)
Led Zeppelin IV intră în topul britanic, ajungând pe locul 48.

aprilie (23)
Page apare alături de John Paul Jones pe scenă, la un concert în memoria lui Alexis Korner, la Opera House, în Derby. Cu această ocazie au reapărut speculațiile privitoare la o posibilă reuniune a grupului.

august (25-26)
Page și Plant apar împreună în recitalul unplugged de la MTV, intitulat „Unledded”.

octombrie (12)
Cele 90 de minute de unplugged sunt difuzate de MTV. Acest program va deține recordul de audiență a postului, în anul 1994. La cererea telespectatorilor din toată lumea, „Unledded” a fost reprogramat de trei ori.

noiembrie (19)
Albumul Page & Plant, *No Quarter*, ajunge pe locul 7 în topul britanic.

noiembrie (26)
No Quarter intră direct pe locul 4 în Statele Unite.

decembrie (22)
No Quarter primește discul de platină.

— 1995 —

ianuarie (12)
Page, Plant și Jones, aflați la cea de-a zecea ediție a Rock and Roll Hall of Fame, participă la un jam-sesiune alături de Joe Perry și Steve Tyler, de la Aerosmith. Au cântat împreună *Train Kept A-Rollin'*.

aprilie (8)
Apare *Encomium: A Tribute To Led Zeppelin*, cu participarea mai multor artiști, între care Sheryl Crow, Stone Temple Pilots și Hootie & the Blowfish.

septembrie
Compania Gibson brevetează modelul de chitară propus de Jimmy Page.

decembrie (4)
Page și Plant participă la funeraliile fostului manager al grupului, Peter Grant.

decembrie (24)
Gallows Pole ajunge pe poziția 35 în topul britanic.

— 1996 —

ianuarie (25)
Encomium: A Tribute To Led Zeppelin primește titlul de „Best and Worst Tribute Album” din partea cititorilor revistei *Rolling Stone*.

ianuarie (26)
Se anunță că *Led Zeppelin IV* este al patrulea în topul celor mai bine vândute albume din Statele Unite, atingând cifra de 16 milioane de copii vândute. Primele trei albume în acest top au fost *Thriller* — Michael Jackson (24 mil.), *Eagles Greatest Hits 1971-1975* (22 mil.) și *Rumours* — Fleetwood Mac (17 mil.).

— 1997 —
Casa Atlantic a editat dublul CD „The BBC Sessions”. Este primul album integral live din 1976 încoace. Înregistrările s-au făcut în studioul BBC în fața unui număr restrâns de invitați. CD 1 s-a înregistrat mono în zilele de 2.03, 16, 24 și 27.06.1969. CD 2 s-a tras stereo pe 1.04.1971.

Adaptare după Rock Stars,
Ana Călin

Discografii
JIMMY PAGE

Death Wish II — Soundtrack (1 martie 1982 Swan Song)
toate cele 12 piese îi aparțin lui Page, cu excepția lui „City Sirens”, compus împreună cu Edwards

The Firm (martie 1985, Atlantic Rec.)
produs de Jimmy Page și Paul Rodgers, înregistrat și mixat la The Sol Studios, Berkshire

The Firm — *Mean Business* (aprilie 1986, Atlantic Rec.)
produs de Jimmy Page, Paul Rodgers și Julian Mendelsohn

Jimmy Page — *Outrider* (iunie 1988, Geffen)
produs de Jimmy Page, înregistrat la The Sol Studios, Berkshire

The Honeydrippers Volume One (septembrie 1984, Es Paranza)
produs de Ahmet Ertegun și Fabulos Bill Brothers, este o „distracție” a celor doi, Page și Plant, care apar pe acest disc, frizând anonimul

Coverdale/Page (1994, Geffen)
produs de Jimmy Page și David Coverdale

JOHN PAUL JONES

The Original soundtrack — *Scream For Help* (mai 1985, Atlantic Rec.)
produs și orchestrat de John Paul Jones la Sunday School Studio, Devon

ROBERT PLANT

Pictures at Eleven (iunie 1982, Swan Song)
produs de Robert Plant, inginer de sunet Pat Moran, înregistrat la Rockfield Studios, Monmouth, Wales

The Principle of Moments (iunie 1983, Es Paranza)
produs de Robert Plant, Benji LeFevre și Pat Moran, înregistrat la Rockfield Studios, Monmouth, Wales

Shakin' Stirred (martie 1985, Es Paranza)
produs de Robert Plant, Benji LeFevre și Tim Palmer

Now and Zen (februarie 1988, Es Paranza)
produs de Tim Palmer, Robert Plant și Phil Johnstone, înregistrat la Swanyard Studios și Marcus Studios, Londra

Manic Nirvana (martie 1990, Es Paranza)
produs de Robert Plant și Phil Johnstone, co-producător și inginer de sunet Mark Stent, înregistrat la Olympic Studios, Londra

DIN NOU ÎMPREUNĂ, PAGE & PLANT

■ *No Quarter* (1994)

■ **WALKING INTO CLARKSDALE** (1998) Acest nou album Page & Plant va fi lansat la Mercury Records pe data de 20 aprilie a.c. Conține 12 piese: *Shining In the Light / When The World Was Young / Unon A Golden Horse / Blue Train / Please Read The Letter / Most High / Heart In Your Hand / Walking Into Clarksdale / Burning Up / When I Was A Child / House of Love / Sons of Freedom*. Cei care întregesc cvartetul sunt aceiași Charlie Jones (bas) și Michael Lee (tobe), cu care Page și Plant au colaborat și pe *No Quarter*.

CONTRIBUȚII

John Bonham
piesa *Cause I Love You* — Screaming Lord Sutch

John Paul Jones
single-uri
Hurdy Gurdy Man (Donovan) — bas
Little Games — Yardbirds
She's A Rainbow — Rolling Stones
sunshine Superman — Donovan — bas
Mellow Yellow — Donovan — bas
albume
Their Satanic Majesties Request — Rolling Stones
Madeline Bell — Madeline Bell (producător)

Jimmy Page
albume
You Really Got Me — The Kinks (chitară ritmică)
Little Games — Yardbirds (chitară bas)

The Yardbirds Live with Jimmy Page at the Anderson Theater
 Joe Cocker — Joe Cocker (chitară ritmică și electrică)
 Cause I Love You (Screaming Lord Sutch (chitară solo)
 Valentine — Roy Harper (chitară solo)

Robert Plant

single-uri
 You Better Run — Listen (voce)
 Our Song — Robert Plant
 What Time Is Love — KLF (voce)
 albume
 Bootleg Him — Alexis Korner (voce pe „Operator”)

LED ZEPPELIN — singles

1969 Communication Breakdown / Good Times Bad Times
 1969 Whole Lotta Love / Livin' Lovin' Maid (She's Just A Woman)
 1970 Immigrant Song / Hey Hey What Can I Do
 1971 Black Dog / Misty Mountain Hop
 1972 Rock And Roll / Four Sticks
 1973 Over The Hills And Far Away / Dancing Days
 1973 D'yer Maker / The Grunge
 1975 Trampled Underfoot / Black Country Woman
 1976 Candy Store Rock / Royal Orleans
 1979 Fool In The Rain / Hot Dog
 1989 Stairway To Heaven (CD promoțional)

Zeppelin Von Rock

Această lucrare de 360 de pagini, apărută spre sfârșitul anului trecut la Editura Karma Press, tratează în termeni destul de „tehnici” (albume, topuri, opinii, critici) istoria Led Zeppelin. Singurele producții proprii sunt cele ale lui Florian Pittiș, care comentează cu bun gust fiecare album al trupei. În rest, avem de-a face cu traduceri (Melody Maker, Vox, Rock & Folk) executate de Paul Petre. Au mai fost folosite datele apărute în revistele Prin Rock, Pop, Rock & Show și Vox Pop Rock. De pe la pagina 140 încolo, ne sunt traduse toate textele Zeppelin. Lucru folositor, pentru cei care nu vorbesc limba engleză și care vor, totuși, să afle despre ce e vorba în piesele trupei preferate. Din păcate, însă, traducerile sunt făcute fără pic de fantezie, literă cu literă. Astfel că mulți dintre cei care vorbesc această limbă minunată își pot permite să se cocoeze de râs, cel puțin atunci când citesc titlurile cântecelor, pe care traducătorul a ținut morțiș să le schilodească pe românește. Exemple: „Dance On My Own” — *Dans de capul meu*, „The Grunge” — *Scrașnet din dinți*, „Shake My Tree” — *Scutură-mi copacul*, „Take Me For Little While” — *la-mă pentru scurt timp*, „Over The Hills And Far Away” — *Peste dealuri și departe...* Nu știm dacă le-am nimerit pe cele mai hilare, dar sună destul de sugestiv, nu? Pe parcursul lecturii, o întrebare retorică ne-a tot chinat mințile... Dacă tot ne-am recunoscut părți întregi din articolele noastre, fie ele traduceri (pe care ne-am chinat să le adaptăm, pentru ca publicul românesc să se poată bucura, cât de cât, pe limba lui, de declarațiile membrilor trupei) sau nu, cum se face că nici măcar un exemplar promoțional n-a ajuns la redacție?

■ Comunicare întreruptă

„La Burlane” 2 Dani dintr-o dată

Într-o zi cu soț din februarie, undeva mai jos decât pe unde umblă lumea, adică „La Burlane”, am stat de vorbă cu 2 Dani. Doi prieteni, doi muzicieni provenind din două trupe care sunt în topul preferințelor oamenilor ce au habar de muzică: **Dan Bittman și Dan Iliescu**. Holograf și Timpuri Noi. Două surprize discografice ce vor fi lansate pe piață cât de curând. Așa cum nu se-ntâmplă cu „marea de reporteri într-ale muzicii”, mi-am propus să-i prind în actualitate, nu pentru a le face publicitate, ci pentru simplul fapt că lumea trebuie să fie informată exact, pentru bunul mers al lucrurilor.

La „vorbitor”, Dan Bittman:

— Când crezi că va apărea noul „Holograf”?

— Trebuie să apară neapărat până în martie. Luna viitoare începem turneele prin țară. Vom avea două turnee importante, de primăvară, cu ajutorul cărora ne vom face promoția pentru album. Ca o surpriză, discul va cuprinde și o altă variantă de la „Dincolo de nori”. Părerea mea este că va fi un album complex.

— **Marius Bața a participat la înregistrări?**
 — Da! Fără Marius nu se mai poate. El este un om al trupei, o piesă nouă, dar indispensabilă.

— **Spune-mi câteva titluri!**
 — Cred că titlul albumului va fi „C-așa vreau eu!”, iar dintre piese, câteva titluri ar fi „Ți-am dat un inel”, „Dimineața în altă viață”, „Vreau o minune”, mai avem una cu cocaină, destul de interesantă.

— Pe ce coordonate muzicale v-ați propus să mergeți pe acest album?

— Eu zic că este muzica anilor '90, plus cântece mai soft, nu neapărat genul de baladă siropoasă, cântece care ne-au marcat viațele în anii ăștia ce au trecut. S-ar putea, ca una să li se pară cam triste unele dintre piese sau retrospective, dar este exact ceea ce simțim. Eu cred că acest disc este adevărat. Nu există nimic confecționat cu gândul de a avea impact la public. Succes. Sunt lucruri petrecute în viața noastră și gânduri exprimate de fiecare în parte. De aceea cred în muzica propusă mai mult decât în multe de până acum.

— Ați renunțat la formula acustică sau îmbinați electricul cu acusticul?

— Exact. Sunt și piese cântate în registru acustic, culmea, foarte moderne, în care chitara are un rol foarte bine punctat, cât și piese electrice mai dure, mai „șucărite”, dar în maniera zilelor noastre, pe ritmuri moderne, și sper eu, cu fețe moderne.

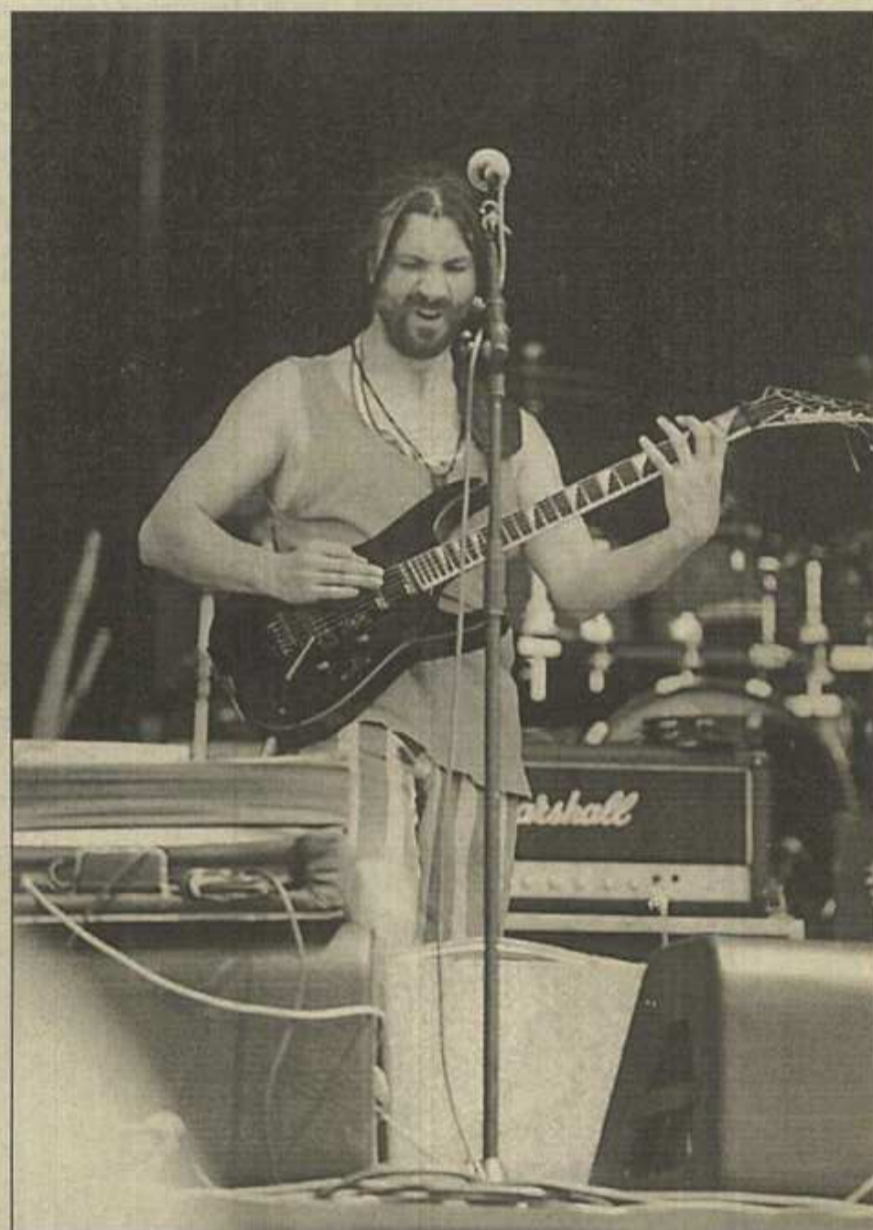
— **Unde va avea loc lansarea albumului?**
 — N-aș putea să spun acum. Zilele astea se hotărăște totul. Oricum, dacă l-am lansat pe ultimul jos, la kilometrul „0”, în Piața Universității, cred că ar fi cazul să mai căutăm o piață, ceva...
 — **Sub ce formă se va edita albumul?**
 — Casetă și C.D., cam așa.

— Ce înseamnă pentru tine „evenimentul” apropiat, Page-Plant?

— Ce să-ți spun? Din '90 încoace mi se-ntâmplă să mă întâlnesc cu toate visele mele muzicale. De fiecare dată, rămân cu un gust trist, pentru că nu mai este vremea lor. Este o mare onoare pentru noi să vină în România, este și a fost o lecție de fiecare dată pe care o învățăm și o primim cu drag. Sincer, eu asta am considerat de fiecare dată, începând cu Page-Plant care vor veni și terminând cu începutul, Gillan, Uriah Heep.

Din nefericire nu-mi pare prea bine că-i văd acum, după atâția ani, și nu atunci când ar fi trebuit să-i vedem și să trăim alături de ei și de muzica lor. Încerc de fiecare dată să închid ochii și să mă gândesc ce visam atunci, ce gândeam atunci, și parcă totul se mai drege un pic.

Martorul se schimbă: Dan Iliescu:

— **Pe când noul „Timpuri Noi”?**
 — Discul este programat să apară după 1 martie, dar mai sunt multe de făcut. Oricum, noi am terminat treaba, pe 17 ianuarie, ce era de tras.

— Cum este conceput acest disc?

— De la Hendrix... până în zilele noastre, așa că sper că nimeni nu o să fie mirat să întâlnească muzică la Nine Inch Nails sau Marilyn Manson... Chemical Brothers, oricum discul este conceput în așa fel, încât noi, care suntem niște lacomi și vrem să ne simțim bine în toate genurile muzicale, cred că ne-am atins scopul propriu-zis.

Oricum, un lucru interesant, acum un an și jumătate îți spuneam că vrea să fac o melodie despre tineri, despre problemele lor, și mi-ai zis: „crezi că se poartă așa ceva?” — Și știi ce ți-am zis? „Dă-mi și mie ceva să mai ascult din «vechiturile» tale, ca să mă inspir. Oricum, muzica veche e muzica de bază.”

— E un disc variat?

— Ca fiecare album al grupului Timpuri Noi. Știi, noi suntem niște servitori! Noi servim publicul cu un meniu variat. Vrem ca lumea să nu se plictisească. Adică așa sunt eu! Știi, e ca și cum m-aș duce la o nuntă și găsesc pe masă numai sarmale. Vezi, nu-mi place. Vreau să fie și friptură... și chiftelute...

— Crezi în Timpuri Noi, și dacă da, de ce?

— Bineînțeles. Toată energia este trimisă în grup. Îl știu pe Artanu' de 14 ani, și ne-am dat

seama că acum am ajuns la formula ideală, după atâtea schimbări. Cred că trupa a ajuns la maturitate. Îmi amintesc că acum doi-trei ani îți spuneam de cântatul bine și roadele ce se vor vedea mai târziu. Ei bine, a venit timpul să se vadă și să se audă! Acum asta-i formația care-mi place, iar numele Timpuri Noi, cred că ne-a ambiționat din prima.

— Văd că n-ai renunțat la schimbări de personal. Ultima e o mutare bună?

— Eu am avut încredere în toate „mişcările” pe care le-a executat formația. Cum anul trecut a fost anul schimbărilor, și toată lumea a fost chităță pe schimbare, nu văd de ce ne-ar fi ocolit și pe noi fenomenul ăsta. Așa că, deocamdată, despre Cătălin Răzvan (noul basist) pot să spun că este un muzician matur, un bun tehnician și un om care s-a acomodat destul de repede cu trupa și de la care așteptăm mai mult.

— Ce ți-ai propus cu această nouă realizare?

— Să mă-mbogățesc! (ha, ha, ha) Discul apare exact când am considerat că tot ceea ce

am făcut noi până acum trebuie înnoit. Trupa a ajuns la un alt nivel și ar trebui să „scoată” ceva. Discul de față asta demonstrează. După părerea mea, e mai bun decât ultima noastră realizare discografică. După cum mă știi, acum aș vrea să fac ceva și mai bun.

— Titluri!

— Păi să ne uităm pe listă. Sunt 11 piese: „Basca”, „Star station”, „Adeline”, „Bălălaș”, „Verginica”, „Malu' Valu”, „Veta”, „Industrial”, „Inceput”, „Lămâița” și „Maricica”.

— Titlul discului?

— Până la urmă cred că se va numi în stilul nostru, așa caracteristic, autoironic... OPERE ALESE.

— Ce înseamnă pentru tine concertul Page-Plant?

— Este un moment unic pentru că, acum aproape treizeci de ani, cei doi făceau parte dintr-o formație, la vremea aia: Led Zeppelin — trupa cea mai rea și, totodată, cea mai melodică. Plant e un mare cântăreț de blues, iar Page un foarte bun armonist, un chitarist bun. Aș vrea să-i văd în „feelingul lor” pentru că ei înseamnă o jumătate de Zeppelin. Ei vin să ne arate de fapt că istoria se repetă. Ea a fost scrisă acum 30 de ani și mai bine. Pentru cei tineri ce ascultă Prodigy, să nu uite că există oameni care mai și cântă, nu numai programează instrumente. Merită să se știe!

■ Cristian Teodosiu

● Radio Vest a împlinit 3 ani. Pe 24 ianuarie, de Ziua Unirii, am văzut mii de radioascultători fericiți în frumoasa discotecă Park Place aflată în aceeași clădire cu postul de radio. ● Mă aflu la a doua aniversare (prima a fost la un anșor) a unui post cu o echipă de conducere dinamică și eficientă: **Andrei Burdușă, Marian Odangiu, George Schintele și Ilie Stepan.** ● Multe schimbări, spații mai largi, confort sporit pentru redactori și tehnicieni, scule noi. S-a păstrat o singură tradiție: nu se fumează decât pe „Terasa Anda” (în casa scârilor). Ceea ce e foarte sănătos! ● Gazdele au fost fără cusur. De la sosirea pe Aeroport (am zburat cu TAROM pentru că DACAIR mai sare câte un zbor-două) unde m-a așteptat Ilie

GEORGE SCHINTELE

Stepan, la prima masă cu Doru Stănculescu și Sorin Minghiat, precum și colegul de la „V.I.P.”, Dan Tomescu. Totul a decurs perfect. Și n-o spun de complezență. Insist la aspectele așa-zise de protocol pentru că în alte părți nu se prea știu, ori nu se respectă. ● De la „Euro-Hotel” am ajuns la Pensiunea „Silva” cu camere mai dichisite decât multe hoteluri înstelate din țară. ● La „ședința organizatorică” pe care am avut-o cu **Marian Odangiu**, autorul scenariului, am aflat ce am de făcut, fiind pus în rolul de moderator, un fel de M.C. al serii. Fiecare dintre cei patru fondatori (director) avea o misiune precisă. L-am întâlnit și pe artistul

Genius să rupă târgul. **Oana** (19 ani), **Ovidiu** (22) și **Cezar** (19) s-au născut la Timișoara, și e firesc să fie promovați prioritar acasă. Oana cântă de șase ani și crede în acest grup. Băieții au orientări muzicale mai rockistice, s-au pus pe cântat de un an, dar tot ei sunt și

Mare bal la Timișoara

Constantin Grangure, pe care nu l-am văzut de vreo 15 ani, cel care a realizat sculpturile anuale pentru Radio Vest. George Schintele a fost „victimă” care s-a pozat cu lucrarea simbolizând trei anșori. Probabil că la 10 ani doar voinicul Andrei Burdușă va fi capabil să înă lucrarea în brațe. ● După o mică problemă tehnică (privea transmisia în direct a show-ului) totul a intrat în normal. Întregul colectiv era prezent în echipament de gală și cu destule emoții. ● După prezentarea celor aproape 60 de oameni ai postului, primiți cu entuziasm de un public extrem de numeros, a urmat Imnul Radio Vest cântat de toată lumea (compoziția lui Ilie Stepan). ● Ceremonia de întâlnire cu mesele a fost colorată prin participarea junelor de la Școala de Manechine și Casa de Modă „Scala”. ● Grupul timișorean **Arca** a venit în formulă de trei, cu înregistrări nu tocmai noi, și a încălzit puțin atmosfera pentru ca puștii de la

fondatorii lui Genius (care a luat ființă cu actualul concept muzical pe 18 noiembrie 1997). Impresarul celor trei este Sorin Bocorean. ● După ce uralele s-au mai stins, a urmat o paradă a model, s-au decernat premii unor ascultători isteți, apoi unor cupluri (căsătorii din ziua de 24.01), s-a luat legătura directă cu alți ascultători pentru a desemna câștigătorul Marelui Premiu. Trebuie să menționez un premiu deosebit, „Coșul zilnic”, care conținea produse de la sponsori (în valoare de 3 milioane de lei)! ● A urmat recitalul susținut de cei doi arhitecți (și prieteni de 25 de ani), **Doru Stănculescu și Sorin Minghiat**. A fost un moment dificil pentru că publicul era deja nerăbdător să treacă la dans. După primele melodii s-a produs comunicarea, iar în final se cânta cu sala „Ai hai”. Ba chiar am zărit și câteva zeci de brichete aprinse. ● Radio Vest-3 ani-cu tine” a continuat până dimineața cu dans non-stop. ● Gazdele

ne-au oferit o cină pe cinste cu sprijinul fostului impresar, actual om de afaceri **Ionel Marchiș** (președinte la S.C. Impex Com. s.r.l.). ● A doua zi am vizitat împreună cu Ilie Stepan și George Schintele cluburile timișorene: „Crossroads Blues Club”, „Rock Line 69”, „Jazz Club Pod 16” și „Club 30” (cel mai mare și cel mai select, cu așezarea cea mai bună). ● E loc pentru muzică bună în Timișoara. În taxiuri se ascultă Radio Vest, și șoferii se bucurau de sărbătoare pentru că astfel „s-a dat mai multă românească”. ● La „Continental” era pustiu. Holul hotelului găzduiește, ca și Radio Vest, o expoziție a genului caricaturii rapide, **Ștefan Popa Popa's**. ● Am ascultat și câteva secvențe de pe al doilea album Stepan Project, „Fin de Sieclă”. ● Nu-mi permit să laud un post de radio după numai câteva ore de audiență. Dar pot să vă spun că organizarea departamentelor, seriozitatea și pasiunea oamenilor sunt evidente, și pornind de la acestea se poate ajunge la calitate. Fără ele, sigur NU! ● La plecare am primit o carte semnată de trei oameni ai radioului, **Marian Odangiu, Daniela Ciobanu și Violeta Ficard**, „Publicitatea audio” (curs practic de strategii creative) scoasă la Editura Hestia din Timișoara. Cu astfel de argumente „profi” se poate clădi. ● La Mulți Ani Radio Vest și primește invidia sinceră a unui bucureștean!

■ **Andrei Partoș**

GENIUS

DORU STĂNCULESCU

SORIN MINGHIAT

Atunci când lași lucrurile să se așeze, realizezi cu adevărat măreția momentelor trecute. Dacă sentimentul rămâne neschimbat, ca în prima fază, atunci cu siguranță ai trăit ceva deosebit. Așa s-a întâmplat din nouăsprezece până pe douăzeci și unu noiembrie 1997. Firul poveștii Whitesnake începe cu o fugă bezmetică prin ninsoare la aeroportul Otopeni — locul inițial propus pentru sosire — și continuă cu două ore de așteptare la aeroportul Băneasa. Noroc cu George (Baicea), vameș întâmplător, căci altfel nu știu cum aș fi aflat. La

Băneasa am descoperit un Minel (Stoica) și o echipă TVR. Avionul a aterizat pe o ninsoare puternică, iar Covy & Company au coborât și s-au instalat „subito” într-o încăpere în care speram să-mi fac interviul și fotografiile de rigoare. Eroare. Restricții cât cuprinde, cei doi manageri Gary Marks și Michael McIntyre fiind perfecți în menținerea distanțelor. Abil, ca de obicei, cel de la TVR au „ciupit” câte ceva de la scara avionului și apoi, puși la colț, departe, la vreo zece metri, au „tras” un Coverdale îmbarcându-se în mașină.

Reperul următor a fost Hotelul Hilton. Acolo, ce să

vezi? Minune mare! Lume bună, multă, mai toți cunoscătorii într-ale muzicii. Făcând echipă ad-hoc cu Călin Pacatiuș (Radio Timișoara), ne-am îndreptat atenția către alte „aspecte” ale grupului Whitesnake. Adicătelea, către Tony Franklin, care tocmai ieșise la plimbare. Atât spre surprinderea noastră cât și a celui luat în colimator, au urmat interviuri, promo pentru radio, autografe și fotografii. Nerecunoașterea acestui mare muzician (a colaborat cu Paul Rodgers, Jimmy Page, Carmine Appice, John Sykes...) din partea celorlalți nu a făcut decât bine pentru noi, lucrurile desfășurându-se în liniște.

După ceva timp a urmat și conferința de presă, așa cum aflasem cu o zi înainte, fără Coverdale. Poate că a fost mai bine, pentru că oamenii de presă prezenți nu mi-au inspirat încredere și nici măcar pregătire. Din cale afară de amabili, Adrian Vandenberg și Denny Carmassi au fost supuși unor întrebări lipsite de esență, din partea unor băieți și fete de celulare în buzunare, cu bip-uri la centură, dar fără jenă și fără lecțiile făcute pentru o conferință de presă.

Oricum, am remarcat populismul „meseriașilor” și (în) treaba lor de a afla de ce nu s-au dat acreditări pentru presă. N-am cum să nu-i amintesc și pe aceia ce au pus întrebările „reglamentare”, gen: dacă știți ceva de Iris, ați ascultat Iris, ce faceți în timpul liber etc., toate destul de seriose rostite. Astfel, pentru mulți, o altă conferință de presă a fost bifată. Au urmat „prelungirile”, pentru cine mai avea ceva de crezut. Au urmat exclusivitățile celor nominalizați a fi norocoși: TVR, PRO FM, Evenimentul zilei. Și vorba proverbului „cei patru evangheliști au fost trei, Luca și Matei”. Dar, pe drept cuvânt, ce exclusivitate e aia, fără Coverdale? Și uite așa, puteam și noi afla dintr-un ziar cu mare tiraj ce și cum ar fi spus Vandenberg și Carmassi. N-a fost să fie, și a fost la Luca și Matei. Spre ceasurile unsprezece seara, când mai tot bucureșteanul stătea de după geam, la cald, eu și Călin am avut șansa săl abordăm direct pe Vandenberg. Pe același calapod, au urmat interviuri, promo radio, autografe și fotografii. Pentru prima zi, de-ajuns.

Somn n-am avut, liniște nici atât. Cum? Să fie Coverdale atât de aproape și să nu reușesc nimic? Pentru a doua zi de notat iar o lungă așteptare și tocmai la ora optsprezece și cincizeci de minute l-am prins. A coborât însoțit de „paznicul” său, Gary — un britanic roșcat, pistruiat și rău.

Am reușit din mers — la propriu și la figurat — să smulg un promo și câteva impresii, apoi un clișeu la plecare prin geamul mașinii. Era OK. Am „zburat” la Sală, iar ceea ce a urmat a fost Whitesnake live.

Părerii pro și contra există și vor exista, dar oricum, eu consider că a fost un concert de mare înțință. Sala a fost „full” și mereu lângă Coverdale și trupa sa. Pentru mine a mai existat și o urmărire: douăzeci și unu noiembrie, dimineața, în holul hotelului alături de cei de la Whitesnake. Surprinzător, dar Carmassi, Franklin și Vandenberg mi-au adresat un „hi” de parcă ar fi fost normal să mă găsească acolo. Delicul s-a produs puțin mai târziu, după ora nouă, când David Coverdale a coborât. Proaspăt, calm, deschis și chiar în vervă. „Of course, my friend”, a fost replica sa la absolut tot ceea ce a urmat.

David Coverdale s-a dovedit a fi un cineva, un VIP ce se respectă și care trebuie să fie respectat. Mi-a destăinuit că l-a impresionat publicul, atât de bine pregătit și cald. Sunt convins că și publicul a simțit grupul Whitesnake aproape, chiar dacă acest concert a făcut parte din „Farewell Tour”.

Păcat de toate nereușitele celor ce au vrut și n-au putut să facă altceva decât un cu totul alt aspect al trupei, fie pe imagine, fie pe sunet, fie în scris. Nu-mi fac iluzii pentru ceea ce va fi concertul Page-Plant, dar singura cale de a fi în miezul adevărului rămâne participarea propriu-zisă la acest eveniment. Merită!

Atunci când lași lucrurile să se așeze, realizezi cu adevărat măreția momentelor trăite în trecut. Dacă sentimentul va rămâne neschimbat mult timp de acum încolo, atunci cu siguranță e ceva deosebit...

■ **Cristian Teodosiu**

● Revista franceză „Rock & Folk” din ianuarie publică rezultatele Referendumului pe 1997. Cum încă se poartă bilanțul (noi mai avem o rundă) ne vom opri la câteva categorii mai importante. **Artistul sau grupul anului.** 1. Radiohead, 2. Oasis, 3. Noir Désir, 4. U2, 5. The Verve. **Solistul anului:** 1. Thom Yorke (Radiohead), 2. Liam Gallagher (Oasis), 3. Bono (U2). **Solista anului:** 1. Björk, 2. Gwen Stefani

GWEN STEFANI

(No Doubt), 3. Beth Gibbons (Portishead). **Albumul anului** a fost ales „O.K. Computer” — Radiohead. Dintre autohtoni cei preferați au fost Noir Désir, Miossec, Louise Attaque, Daft Punk și FFF. **Sex-simbolul anului** a fost Gwen Stefani urmată de Liam Gallagher și Courtney Love.

● Mulți au suferit teribil când emisiunea „Headbanger's Ball” a dispărut de la MTV. O veste bună vă va înveseli. În mai-iunie se lansează canalul MTV Rocks în S.U.A. Cabliștii de acolo se pregătesc deja pentru a achiziționa drepturile difuzării de video-clipuri heavy, concerte și interviuri cu metalisții duri ai momentului. Oferta producătorilor este valabilă numai pentru firmele care dețin instalație digitală.

● **Matt Sorum** nu mai face parte din trupa Guns N' Roses. El va apărea într-un rol minor în filmul

„The Soundman” și se ocupă și de muzica peliculei.

● „Facing The Animal” este titlul noului CD al suedezului Yngwie Malmsteen. Materialul (deja pe piața mondială) a fost realizat cu **Cozy Powell** (tobe), **Mats Levin** (vocal), **Barry Dunaway** (bas), **Mats Olausson** (keyb).

● **Ronnie James Dio** ține pasul cu colegii de generație. Pe 24.02. a lansat primul album integral „live”, dublul „Inferno-Live In Live”. Printre piesele incluse vom găsi și celebrele „Holy Diver”, „Mistreated”, „Long Live Rock N' Roll” sau „We Rock”. Pentru 1999 Dio pregătește un nou disc de studio.

● **Phil Collen** (Def Leppard) îi liniștește pe fani cu un nou L.P. care va fi mai aproape de „Hysteria” decât de „Slang”.

● Revista americană „Hit Parader” își provoacă cititorii la vot prin clasamentele redactorilor săi. **Top 5 Bands:** 1. Marilyn Manson, 2. Nine Inch Nails, 3. Korn, 4. Silverchair, 5. Bush. **Top 5 Ugly Rockers** (cei mai urâți) 1. Marilyn Manson, 2. Lemmy, 3. Nigel Pulsford, 4. Phil Anselmo, 5. Courtney Love. Ia „albumul” primul clasat este tot Manson

cu „Antichrist Superstar” urmat de Megadeth, 311, Metallica și Mötley Crüe. „Cele mai plictisitoare trupe” sunt Spice Girls, Hanson și Pearl Jam.

● „Stereo Review” din ianuarie 1998 publică un articol de trei pagini despre poluarea sonoră a marilor orașe de către potențimetrele date la maxim. Articolul este semnat de **Daniel Manu** (născut în România, absolvent al unei facultăți de jurnalistică din S.U.A.). Vom reveni la acest interesant material.

● **Shola Ama** are 18 ani și locuiește la Londra. Este logodită. Mama ei a fost coristă, una dintre cele două surori este top model, iar bunica este o bucătăreasă de clasă. Cu „You Might Need Somebody” (cover după succesul solistei Randy Crawford) Shola Ama a rupt barierele vânzând peste 350.000 de

SHOLA AMA

exemplare. Un alt single cu priză este „You're The One I Love” urmat de melodii ultrasexy ca „I Love Your Ways” sau „Who's Loving My Baby”. Nu întâmplător revista „Q” a desemnat albumul ei de debut drept discul soul al anului 1997. Britanicii au recompensat-o cu titlul de „Best British Female Solo Artist”. Probabil că ați zărit-o pe Antena 1 (care merită felicitată pentru transmisia din 14 februarie). Concurențele pe care le-a devansat au fost Michelle Gayle, Louise, Beth Orton și Lisa Stansfield.

● Cititorii revistei „Q” au alcătuit și un clasament al albumelor **The Beatles**. Iată ordinea: 1. Revolver, 2. Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band, 3. Abbey Road, 4. The White Album, 5. Rubber Soul.

● O altă ierarhie, mai pretențioasă poartă titlul „100 Greatest Albums Ever”. **Radiohead** în frunte, urmează **The Beatles** cu „Revolver” și R.E.M. cu „Automatic For The People”. Și la acest top vom mai reveni.

● **Electric Version** este un grup timișorean care a debutat în București la Cluburile „Lăptăria lui Enache” și „Hard & Heavy Cafe” (pe 19 și 20.02.) **Horia Crișovan** (chitarist și la Stepan Project și Neurotica) este liderul acestui experiment care-i reunește pe **Vasile Dolga** (tobe), **Victor Miclăuș** (bas), **Toni Kuhnpean** (clape) și **Dinu Simion** (percuție).

● În studioul Sinx Experience repetă de zor un nou chitarist,

Romanian Champs on Gold Coast

Așa se intitulază un articol din 15 ianuarie apărut în Australia. Prezența pentru a doua oară a echipei noastre la South Pacific International Song Contest este salutăată de întreaga presă de la Antropoz. De astă dată împreună cu compozitorii **Cornel Fugaru**, se vor deplasa **Viadut** și **Mirela Fugaru**, **Monica Anghel** și **Gabriel Cotabita**, precum și generalul sponsor **Nicolae Dușu** (membru al lui său). Un alt sponsor al deplasării este **Tofan Group**. Încă o dată reprezentarea României este lăsată pe seama participanților. Nu s-ar întâmpla așa dacă ar fi un festival de teatru!

Articolul menționează semnala: A preocuparea comunității românești de a-i susține pe artiștii noștri în confruntarea cu vedete din Turcia, Malia, Fiji, Australia, S.U.A., Japonia, Anglia și altele. Pe 20 martie, Festivalul va debuta cu un program „Most The Stars” la Mercuri Beach Surfing Paradise. Gala laureatilor va fi televizată în 20 de țări. Va reaminti că prezența la acest concurs este rezultatul unei prestații dure la care au participat 3000 de compozitori din 30 de țări înscrise la cele 10 categorii. Sperăm să avem ce povesti și după această ediție.

Doru Căplescu vă salută

Vine rar în țară pentru că în Olanda are foarte multă treabă. Legată numai de muzică. Printr-o lungă școlarizare de specialitate, Doru va fi capabil să se descurce cu toate comenzile sosite din mai multe colțuri ale lumii. În perioada Sărbătorilor de Iarnă a fost în țară și m-a rugat să transmit tuturor celor care nu l-au uitat urări de bine. Cine dorește să-l contacteze, o poate face la adresa: Email: www.fbmusic@worldonline.nl.

Dragoș Lecca (fost component al grupului Plutonium). Încă nu se știe dacă el va fi înlocuitorul lui Alin Oprea, care-și consacră timpul exclusiv proiectului Talisman.

● **La American Music Awards** (o prefață la Grammy Awards) din ianuarie, prezentatorul **Drew Carey** s-a ținut de bancuri înveselind atmosfera. Spre mirarea generală câștigătoarele acestei ediții (a 25-a) au fost **Spice Girls!** Ele nu figurează pe lista nominalizărilor pentru Grammy. Fetele s-au ales cu trei premii (Favorite Pop/Rock Album; Favorite New Pop/Rock Artist și Favorite Pop/Rock Band). La ultima categorie printre învinși s-au aflat și irlandezii de la U2. **Celine Dion**, **BabyFace**, **Mariah Carey** (Soul/R&B Artist), **George Strait** (la country), **Mary J. Blige** (Soul/R&B Album), **Bone Thugs-n-Harmony** (Rap/Hip-Hop Artist), **Bush** (Alternative Artist), **Alabama** (Country Band), **Boyz II Men** (Soul/R&B Band) ș.a. s-au ales cu premii. **Julio Iglesias** l-a învins pe

fiul său **Enrique** la categoria „Favorite Latin Artist” și a declarat că va sărbători momentul făcând dragoste cu prima sa soție! **Puff Dady** a fost nominalizat la cinci categorii, dar a plecat cu mâna goală. Publicul l-a aclamat când a cântat alături de **Mase**. **Nancy Sinatra** a preluat un premiu special (Merit Award) care-i revenea tatălui său, marele **Frank Sinatra**. Ceremonia s-a desfășurat la Shrine Auditorium din Los Angeles.

● **New Musical Express Readers Poll.** Ne oprim la categoriile cele mai importante. **Best Band:** 1. The Verve, 2. Radiohead, 3. Oasis, 4. The Charlatans, 5. Prodigy. **Best Solo Artist:** 1. Beck, 2. Paul Weller, 3. Björk, 4. Finley Quaye, 5. Sheryl Crow. **Worst Single:** 1. „Barbie Girl”-Aqua. **Best Dance Act:** 1. Prodigy, 2. The Chemical Brothers, 3. Bentley Rhythm Ace. **Best New Band:** 1. Embrace, 2. Stereophonics, 3. Travis. **Dickhead Of The Year:** 1. Liam Gallagher, 2. Noel Gallagher,

3. **Chris Evans**. **Most Desirable Person:** 1. Louise Nurding, 2. Natalie Imbruglia, 3. Cameron Diaz.

● Cele mai bune 50 de L.P.-uri stabilite de revista germană „MusikExpress Sounds” au în frunte titluri știute cu: Prodigy, Radiohead, Bentley Rhythm Ace, Björk, The Chemical Brothers, Daft Punk (Homework), Bob Dylan (Time Out Of Mind), Guided By Voices (Mag Earwhig), Die Sterne și albumul „New Forms” al lui **Roni Size** feat. **Reprazent**. Altă țară alte gusturile!

● Începem o colaborare, sperăm fericită cu **A&A Records**, **Aima Artex**, licențiat **Warner Music** în România din 1 iulie 1997. După lansarea albumului „The Blue Cafe” al lui **Chris Rea** (pe 29.01), urmează **Madonna** cu „Ray Of Light”. Magazinele firmei la care puteți apela pentru produse originale se află pe **Bd. Carol nr. 3** (în cadrul „Librăriei M. Eminescu”) și pe **str. Luterană nr. 9** („Blue Shop”).

● „Iubire, bibelou de porțelan”, festivalul-concurs de pop-rock anunțat de noi încă de anul trecut, a fost programat pentru 27-29 martie la Casa Studențească din București. Concurenții vor avea de susținut o melodie din repertoriul grupului **Mondial**, precum și o creație proprie. Până pe 26.02 se mai primesc înscrieri. Se acceptă soliști și formații din toate centrele universitare din țară. Pentru recitaluri se pregătesc: **Secret**, **Eden**, **Hardton**, **Timpuri Noi**, **Volta!**, **A.M.G.** ș.a. În final, foștii **Mondiali** (**Mihal Cernea**, **Mircea Drăgan**, **Vlad Gabrielescu**, **Flip Merca**, **Dragoș Vasiliu**, **Iuliu Merca**, **Doru Tufig**, **Romeo Vanica**) vor readuce cântecele de altădată, pe care le interpreta vocal colegul dispărut **Gabi Drăgan**.

● **Uniunea Compozitorilor** și-a acordat premiile pe 1997. La secțiunea „muzică ușoară” (așa le place celor de la Uniune să-i spună) s-au acordat două premii: **Anton Șuteu** pentru albumele instrumentale „Taur” și „Capricorn”; **Ionel Tudor** pentru melodia „Să nu ne spunem adio”. Cum presa pop-rock nu are nici o legătură cu onorabila instituție, alte amănunte nu putem furniza. Îi felicităm pe cei doi creatori de valoare incontestabil! (A.P.)

RĂSPUNDEM DACĂ SUNTEM ÎN STARE

● **Dan Adrian** (Luduș). Categorie ne adresăm la „per tu”. Corectez acum scâpările din numărul trecut, acolo unde am scris despre **Breakdown**, care cântă hard & heavy cu influențe grunge și alternativ. În mesajul tău te refereai la **Krizanthem** (și nu altfel). Felicitări pentru prezența trupei tale la Radio Transilvania din Oradea. Acum trupa **Disaster Experience** a apelat la serviciile tale. Ca să nu-i dezamăgim (noi doi) redau câteva date ale concitadinilor tăi. Componența: **Dorin „Dudi” Cârpacl** (bas), **Claudiu „Conta” Roată** (chitară), **Florin Fișcă „Action”** (vocal),

și pot spune că sistemul nu funcționează, că mai totul e haotic, că solistul își valorifică relațiile personale pentru a promova produsul, deși câștigă cel mai puțin de pe urma lui. Mai cu seamă dacă este doar interpret (nu și autor). Ce rol ar trebui să aibă mass-media? Aici aștept opiniile tale sau ale voastre. V.P.R. susține producția internă, cu riscul pierderii unei mari categorii de cititori, deși producătorii nu plătesc acest gest (cu foarte rare excepții) nici măcar cu mulțumiri. Ce face Radiodifuziunea Națională pentru muzica autohtonă? Întrebare valabilă și pentru posturile

(cu strămoșii săi „Metronom” și „Pop Rock & Show”) este cea mai longevivă publicație de profil din țară. Trustrile de presă la care te referi au alte planuri, alte orgolii. Sigur că am încercat. M-am trezit chiar cu reprezentanții unui trust româno-german care s-au oferit să „achiziționeze” revista asigurându-și existența în condiții grafice excelente. Nu dau acum nume, dar va veni și clipa potrivită. Desigur că au uitat să mai vină la întâlnirea propusă de ei (!) și au omis să-și ceară și scuze. Cu astfel de personaje e greu să pleci la drum, e greu să faci „afaceri serioase”, cum bine zici. Cele două numere (3 și 4) le vei primi acasă. ● **Paul Stoica** (Craiova). Cărțile pop-rock n-au parte de difuzare normală. Aici semănăm. Sper că nu ești supărat pe mine pentru că am semnalat acele cărți. Albumul lui A.G. Weinberger nu ți-a plăcut, cu excepția pasajelor cu Anca Parghel. Cel al lui Ducu Bertzi ți s-a părut un fel de „ceal fierbinte” potrivit cu vremea de afară. Despre **Academica și Domino** vei găsi curând date. Premiul de la concursul „Marlboro” e pe drum sau a și sosit. ● **Puiu Bădulescu** (Calafat). Îmi amintesc de L.P.-ul Hendrix pe care l-am achiziționat de la tine, pe când eram la RV Costinești (1988). Îl păstrez și azi! Fotografii cu Corneli Chiriac și câteva păreri de-ale tale despre acest OM MODEL pentru noi ar fi minunate. Îți mulțumesc anticipat! Veți primi revista pe adresa indicată.

Cristi Minculescu. Dacă tot îi scrii la „Ziua”, nu văd de ce nu ar primi corespondența. Știu că trece pe acolo săptămânal. ● **Ioana Șerbănescu** (Ploiești). Bine ai venit printre corespondenții rubricii! Nu avem o rubrică folk permanentă! Corect. Acum că există emisiune la

(locul 41 în U.K.). În decembrie 1982 Fripp mai scoate un disc instrumental, „I Advance Masked” în colaborare cu **Andy Summers** (Police) și ajunge pe locul 60 în State. În aprilie 1984 apare ultimul disc **King Crimson** cu titlul „Three Of A Perfect Pair”. În 1993 King Crimson se reface cu **Fripp, Levin, Belew, Jerry Marotta, Trey Gunn și Stick** (o mașinărie care asigură efecte de chitară și bas). În septembrie 1994 începe un turneu cu 16 concerte. Labelul Discipline Records lansează în 1995 E.P.-ul „Vroom” urmat de albumul „Thrak” (debut în topul britanic pe locul 58). În iunie au loc două concerte cu casa închisă la New York. În

octombrie apare un dublu CD (un bootleg) cu titlul „B Boom”. Chiar dacă știi, voi aminti că în 1969 (5 iulie) **King Crimson** a cântat în deschidere pentru **The Rolling Stones** în Hyde Park în fața a 650.000 de spectatori. Pe atunci lângă Fripp se aflau **Mike Giles** (tobe), **Ian McDonald** (saxofon), **Greg Lake** (voce, bas). Textierul de bază era **Pete Sinfield**. Sper că ai aflat destule. Revenind la prima propunere, cred totuși că voi tenta să „agăț” oameni dispuși să susțină o rubrică lunară **FOLK TIME**. Vrei să încerci? ● **Cerasela** (București). Relatările tale de la concerte au nerv, dar nu și precizie. Ba nu-ți amintești nume de grup, ba titluri de piese. Altfel, ești pe calea cea bună. Ceva mai concis și totul devine folosibil. ● **Mihaela Bărbuță** (București). Regret că o confuzie omenească te-a afectat atât de mult. Primești, sper, scuzele de rigoare. Totuși nu uita că într-o ediție a emisiunii sună 50-100 de persoane. Uneori memoria îți joacă feste. Memoria numerelor. Atât la acest capitol. În cazul prețurilor comparate cu nivelul de trai, nu te-am contrazis. Sigur că un CD la 120.000 lei afectează pe oricine. Chiar și pe cel care câștigă 1.500.000 lunar. Dacă vrei, reluăm subiectul la emisiune. ● **P.A.S.** (Galați). Ileana s-a bucurat teribil pentru cele 10 steluțe acordate! Gălbioara a roșit nițel pentru complimente. Nominalizările se fac așa cum ai sugerat și tu. În rest, te citez: „ProTV sucks, MTV sucks, TV sucks, Spice Girls sucks”. No comment! ● **Paul Niculescu** (Giurgiu). Numărul 9-10 îl vei primi cu acesta. În 1983 eram la Costinești. Textele celor două melodii („Butterfly” și „Cosi Piccola”) pe care le-ai cerut mereu când treceai pe la RV Costinești ar trebui să le scot de pe casete, ceea ce-ți propun și ție. Schimbarea de Căsuță Poștală s-a produs destul de brusc. Cea a redacției nu s-a mai modificat din 1995. Din câte știi, regula de la TOP 7 se respectă. Uneori tema este abordată inedit și atunci o premii. Să renunțăm la limbajul oral și la inversări gratuite. Iar cred că ai dreptate. Serialele există. O rubrică „Din arhiva pop-rock” găsești săptămânal în „Expres Magazin” unde deții o pagină. Alte seriale sunt în pregătire. Dacă tot te referi la reguli, e bine să-mi trimiți clasamente valabile, compatibile cu cele existente. Așa cum sunt, nu știu unde să le încadrez. ● **Radu Maier** (Rm. Vâlcea). Istoria punk n-a fost uitată. Acel material atât a fost. „Va urma” apărea din greșeală. Adresele trupelor Pansament, Noxious, Radioactive Popcorn le solicit acum oricui. Cum soses, le public. ZOB pregătește intens noul album. Dacă aflui de existența unei firme care vinde casete originale prin poștă, te anunț. Dar va trebui să am și „acordul” firmei în cauză. Mulțumesc pentru postere! ● **Diana Nan** (Sibiu). Am primit materialul. Democratic este să adun tot ce-mi trimiți Michael Jackson și să realizăm doritul serial (din 1992 încoace). Oricum, ai făcut o treabă foarte bună!

DISASTER EXPERIENCE

Simon Călin „Boris” (tobe). Stilul este „metal exploziv”, iar albumul de debut va purta titlul de „Pericol social”. Grupul s-a născut în februarie 1996 din „rămășițele” fostului grup death **Averus**. Primul demo care conține cinci piese a fost prezentat la Luduș, Târnăveni și Alud. Revista care se ocupă intens de domeniul underground este „Heavy Metal Magazin” condusă de Lenți Chiriac. ● **Violele Oros** (Sarasău, Maramureș). Prefer să-ți răspund astfel, pentru că de scrisori n-am timp. Abonamentul e foarte simplu de făcut. Acest număr îți va sosi acasă, iar tu vei expedia 5000 lei prin mandat poștal. Primele patru apariții le ai asigurate prin această formulă. În sumă n-am inclus costurile necesare pentru cele patru plcuri (2000 lei) sau pentru expediție (care a crescut recent). ● **Daniela Danielvis** (Buzău). Ciasamentele din „Mojo” exprimă subiectivismul britanicilor, fie ei specialiști sau cititori, inclus. Așa că nu te ambala pentru locul ocupat de Elvis. Va trebui să aștepti până când ajungem la primul loc cu acest interesant top. Poezia la care te referi a fost scrisă de Chris Samy care nu este aceeași persoană cu Chris Simion, poetă tânără, regizoare de talent. Banii tăi au ajuns. Abonamentul este O.K. ● **Papa** (Saturn?) Nu mi-ai dat șansa să aflui de unde ești, așa că m-am luat după stampilă. În catalogul RODIPET figurează într-adevăr două reviste. Unul este „Vox Pop Rock” (care ar trebui să apară trimestrial în format A4), iar celălalt este „Vox Pop Rock — mic și rău” care apare lunar cu 16 sau 24 de pagini. Din motive pur economice, ne-am fixat la varianta a doua. Dacă ne ajută vreo minune, vom încerca pe la sfârșitul lui martie și o ediție specială cu 32 de pagini (care echivalează cu 16 de acum) dar cu hârtie mai bună. Proprii un subiect de meditație: „difuzarea producției muzicale interne; relația producător-distribuator-cumpărător și rolul și poziția interpretului în această relație”. Până la o dezbatere amplă (pentru că merită)

teritoriale. Din câte știu, acestea se străduiesc, deși nu se bucură de autonomie. Totuși problema muzicii noastre difuzate (sau nu) de aceste posturi, alimentate de buget și abonamente obligatorii ale populației, este tot relația cu producătorii. Să mai adaug și sistemul de relații personale care funcționează fără dureri. Prefer să văd comentariile tale (și ale altora) și apoi să-ți dăm bătăile cu concluziile. Bună ideea ta și cu privire la informații despre viața pop-rock a minoritarilor din România. Temele abordate de alte reviste „muzicale” de la noi nu le comentez. Trebuie să recunoști că este imposibilă o publicație care să „atace” toate orientările și s-o facă și profund și bine. Cât privește colaboratorii, dacă oamenii care gândesc serios la fenomenul pop-rock nu se implică, ce mai putem face?! Te aștept cu răspunsuri la propriile întrebări! ● **Daniel Grege** (Târgoviște). Frumos gestul tău de a-ți face cadou unei prietene întreaga colecție V.P.R. Mă voi strădui să-ți expediez tot ce mai am în redacție. Pentru abonații vechi, termenul de „împropătare” nu are prea mare importanță. Dacă trec două apariții și nu primim semn de la cineva, atunci renunțăm. Sprijinul celor de la Radio Minisat îl simt și le mulțumesc! Numărul 11-12 s-a vândut foarte bine în toată țara (acolo unde avem difuzori). 13-15 a suferit din cauza aspectului tipografic, din cauza momentului apariției și firește din cauza noastră, a redacției. Asta chiar dacă tu ești elogios în scrisoarea din 26.12.1997. Urările tale au ajuns la toți cei vizați și-ți mulțumesc în numele lor. Despre chemeza generată de numărul 100, vom mai vorbi. Cred că am răspuns la toate mesajele tale. ● **Anda Vrăbete** (Brașov). Pentru articolul despre **Claudio Cirimele**, ar fi bine să mai discutăm. Poate-l aducem la zi și cu o imagine actuală. Despre **Leonard Cohen** am mai scris, dar promit să revin. Povestea emisiunii de la Activ FM devine spectaculoasă. Acum s-a schimbat ora de începere pentru a patra oară (sau a cincea?). Să mai

destamă trupa. Wetton pleacă la Uriah Heep, apoi formează UK și trece la Asia. În iunie 1975 apare albumul live USA înregistrat în turneu din anul precedent. Ajunge pe locul 125. R. Fripp și B. Eno colaborează pentru a doua oară scoțând albumul „Evening Star”. În 1976 apare o compilație concepută de Fripp, „A Young Person's Guide To King Crimson”. În același an, Fripp ajunge pe 71 în U.K. și 79 în SUA cu proiectul solo „Exposure”. În 1980 Fripp reappare cu „God Save The Queen/Heavy Manners”, un material instrumental. În 1981 iese un alt album, dar cu grupul **The League Of Gentlemen**. Curând se naște grupul **Discipline** în care vin, alături de Fripp, **Brufford, Tony Levin** (cel care a cântat cu Lennon pe „Double Fantasy”) la bas și **Adrian Belew** (a lucrat cu Frank Zappa și Talking Heads) la voce și chitară. Debutul concertistic l-au făcut în 30 aprilie într-un club de vegetarieni. În turneul european au combinat repertoriul **King Crimson** cu nolle compoziții. În octombrie grupul devine **King Crimson**, dar titlul primului album rămâne „Discipline”

TVR, o alta la Radiodifuziune, ar trebui să ne aliniem, nu?! Sigur că „noul val” merită atenție. N-ar fi normal ca acela care-l descoperă pe tinerii folkși să-i îndrume și spre noi? În repetate rânduri le-am propus să scrie despre fenomenul pe care-l slujesc. Ai absolută dreptate în privința unor nume ca **Anda Călugăreanu, Dorin Liviu Zaharia, Nicu Vladimir ș.a.** despre care generația ta ar dori să afle mai multe. Despre actualii și consacrații genului s-a scris mult în V.P.R. În toți anii de existență (inclusiv aici și perioada „Pop, Rock & Show”). Vrei lucruri serioase, nu bancuri și antecedente maritale. Rețin sugestia. Pasărea Colibri are o activitate concertistică demnă de toată invidia. Absența lor la două întâlniri la care ai sperat este regretabilă. Relatarea ta elogioasă despre concertul Phoenix de la „Național” mi se pare justificată. Tândărică este într-adevăr un fenomen al naturii. „Scopul apariției lui Tândărică la Revelionul organizat de ProTV m-a depășit total. Practic, a fost numai un nume pe listă, un figurant”. Ai pus punctul pe I și despre **King Crimson** am scris. Dar fiind V.P.R.-istă nouă, meriți o reluare. Te interesează ce s-a întâmplat după 1974. După înregistrarea unui material nou la AIR Studios, a urmat un turneu european care a debutat în martie la Udine, în Italia. În septembrie 1974 se finalizează munca în studio cu ajutorul foștilor membri **Collins, Cross și McDonald. Fripp**

KING CRIMSON

destramă trupa. Wetton pleacă la Uriah Heep, apoi formează UK și trece la Asia. În iunie 1975 apare albumul live USA înregistrat în turneu din anul precedent. Ajunge pe locul 125. R. Fripp și B. Eno colaborează pentru a doua oară scoțând albumul „Evening Star”. În 1976 apare o compilație concepută de Fripp, „A Young Person's Guide To King Crimson”. În același an, Fripp ajunge pe 71 în U.K. și 79 în SUA cu proiectul solo „Exposure”. În 1980 Fripp reappare cu „God Save The Queen/Heavy Manners”, un material instrumental. În 1981 iese un alt album, dar cu grupul **The League Of Gentlemen**. Curând se naște grupul **Discipline** în care vin, alături de Fripp, **Brufford, Tony Levin** (cel care a cântat cu Lennon pe „Double Fantasy”) la bas și **Adrian Belew** (a lucrat cu Frank Zappa și Talking Heads) la voce și chitară. Debutul concertistic l-au făcut în 30 aprilie într-un club de vegetarieni. În turneul european au combinat repertoriul **King Crimson** cu nolle compoziții. În octombrie grupul devine **King Crimson**, dar titlul primului album rămâne „Discipline”

Andrei Păntel

TOP 7 NON-CONFORMIST

Tema propusă în ultimul număr din 1997 a fost **POLITICA ÎN POP-ROCK**. Premiianții sunt cei de mai jos.

Radu Maier (Rm. Vâlcea)

1. Abolish Government/Silent Majority — T.S.O.L. (S.U.A.)
2. I Fought The Law — The Clash (U.K.)
3. Gunning For The President — G.B.H. (U.K.)
4. Politicians — The Exploited (U.K.)
5. You Are (The Government) — Bad Religion (S.U.A.)
6. Law For The Rich — The Exploited
7. Law And Order — Stiff Little Fingers (U.K.)

Marcian Petrescu (Onești)

1. Politician — Cream (Wheels Of Fire)
  2. Democrat Man — John Lee Hooker (You're Leavin' Me Baby)
  3. Potemkin — Jean Ferrat (Best Of...)
  4. Ministers Of War — Joan Baez (Baptism-A Journey Through Our Time)
  5. Political World — Bob Dylan (Oh Mercy)
  6. Please Mr. Nixon — Clarence „Gatemouth” Brown (Blues Summit)
  7. Watergate — Memphis Slim (Live in Montreux)
- Supliment: „Eu cu cine votez?” — I.G. Pascu

Paul Gelețu (Alexandria)

1. I Want To Break Free — Queen (a devenit imnul de eliberare al negrilor din Africa de Sud)
2. Dear Mr. President — 4 Non Blondes
3. Nicu Ceaușescu Președinte — Sarmalele Reci

4. Back To Iraq — G.W.A.R.
5. Russians — Sting
6. Manifest — Sepultura
7. Dogma — Marilyn Manson

(Nota: din cele două topuri trimise am alcătuit unul câștigător)

Vlad C. Ion (Cănești, Buzău)

1. Emigrant U.S.A. — Timpuri Noi
2. „...Escu” — V. Sterian & Compania de Sunet
3. Imnul Golanilor — Cristian Pațurcă
4. Nicu Ceaușescu Președinte — Sarmalele Reci
5. Septembrie '92 (doar așa poți vota) — Alexandru Andrieș
6. Țara arde, babele se piaptână — I.G. Pascu
7. Colindul mâinilor trudoare — Victor Socaci

(Nota: alte două topuri românești sunt remarcabile)

Fănel Nistorolu (Galați)

1. Nicu Ceaușescu Președinte — Sarmalele Reci
  2. Măi... — V. Sterian & Compania de Sunet
  3. Ilici Ilici Über Alles — Sarmalele Reci
  4. Emigrant U.S.A. — Timpuri Noi
  5. Țara te vrea prost — Sarmalele Reci
  6. N-ato... — Timpuri Noi
  7. Muncitorul român — Ștefan Bănică Jr.
- Un Premiu Special acordăm pentru un top inspirat la o temă anterioară.

Alina B. (Sibiu) a găsit o soluție inedită, care a sosit cu o mică întârziere.

P.A.S. (Galați)

1. Subterranean Homesick Blues — Bob Dylan (1965)
2. Too Young To Die — Jamiroquai (1993)
3. Sunday Bloody Sunday — U2 (1983)
4. No Fronts — Dog Eat Dog (1993)
5. Zombie — The Cranberries (1994)
6. Land Of Confusion — Genesis (1986)
7. Paranoid Android — Radiohead (1997)

Premiu special pentru analiza conținutului textelor și selecția inedită.

Onuț-Bogdan Blaga (Piatra Neamț)

1. Ce oraș frumos — Al. Andrieș (1990)
  2. ...Escu — V. Sterian & Compania de Sunet
  3. Politicians (I Want 'Em Down) — Neurotica (1994)
  4. Rezerva de spital — Chin (1996)
  5. Victoria — Timpuri Noi (1994)
  6. Victims Of War — Altar (1993)
  7. Erou — Volta (1996)
- Premiu special pentru diversitate. Al prezentat trei topuri (folk-rock metalic și românesc), toate valabile.

COLINDA — Romulus Cruceanu

On A Snowy Christmas Night — Elvis Presley

Last Christmas — Wham!
I'm Walking Backwards For Christmas — The Goons
Do They Know It's X-Mas — Madrigal
All I Want For X-Mas Is You — Mariah Carey

Felicitări tuturor! Premiile câștigătorilor de la edițiile trecute au pornit deja. Curând vom ajunge la zi, deși observ că avem mereu același câștigător. Tema viitoare: săptămâna 1-8 martie este a FEMEILOR. Ce le oferim? **Flori, măștișoare, parfumuri și tot așa, după posibilități... muzicale. Daruri, adică.**

■ Seven Down

Confirmări de primire

Mulțumiri tuturor celor care ne-au scris, ne-au urât, ne-au încurajat, și scuze dacă cineva va fi omis de pe listă, dar schimbarea de Căsuță Poștală a dus și la rătăcirea unui mare număr de corespondențe.

I.R.M.A. (editorul EURO POP BOOK din Franța), Alexandru Gall (un prieten și coleg adevărat care nu ne-a uitat de Sărbători), Florin Puia (Radio Novi Sad), Mirela Balla (Euromusic), Alexandru Andrieș, Radio Contact, Octavian Știrleanu, Radio Vest Timișoara, Cerasela Dinu (București), Horia Stănescu (Alba Iulia), Ștefan Coroian (Radio CD Cluj), Viorel Pătrigras (Craiova), Cristi Banu (București), Crina Ionescu (București), Caribbo Giuseppe (în numele lui Claudio Cirimele din Italia), Doina Mihaela (Brăila), TILT & PARTNERS, Monica și Paul Ciuci (Deva), Daniela Sandu (Craiova),

Roxana Tudor și Daniel Greș (Târgoviște), Fan-Club Gabriel Cotabiță, Geanina Oprea (Sibobozia), Cezar Sofitchi (Tulcea), Anca Radovici (București), Gabriel Deceanu (Sebeș, Alba), Ionel Vlad (Cănești, Buzău), Chris Samy, Larisa (Craiova), Aurelian Părvu (Brăila), Călin Dan Pădurean (Hunedoara), Valentina-Marilena Neagoe (Salcia, Mehedinți), Mihaela H. & Mămicuța Leu (Piatra Neamț), Cristina Badea (Galați), Anda Vrabete (Brașov), Stoica Paul (Craiova), Ioana Șerbănescu (Ploiești), Cristian Cobzaru (Galați), Laura Mercury (Brăila), Gheorghe Stan (București), Anghel Poenaru (Craiova), Cristina Pricob (Suceava), Viorel Oros (Sarasău, Maramureș), Adrian Dan (Luduș, Mureș), Valerică Untilă (Tulcea), Gheorghe Marcu (Bistra, Alba), Andrei Ona (Sighetu Marmatei), Andrei Mihaela Felicia (Botoșani), Teodora Pădurean (Hunedoara), Mihaela Avram (Târgoviște), Alina B. (Sibiu), Cristi Șandru (Sighișoara), Dan Cașu (București), Iulia Nistor (București), Punkost Erno (Brașov), Ionuț Oegar (Recea-Mara, Sălaj), Petre Ștefan (Câmpina), Marius Dineș (Arad), Blaga Onuț-Bogdan (Piatra Neamț), Rize (Târgoviște), Nicolae Popoi (Botoșani), Paul Gelețu (Alexandria), Cristinel Burcea (București), Lucian Medeașan (Medias), Fănel Nistorolu (Galați), Adrian Ionescu (Timișoara), Mariana Lepădatu (Târgoviște), Cătălina Andrei (Tecuci), Jean-Lorin Sterian (București), Paul Niculescu (Giurgiu), Mihaela Bărbuță (București), Marcian Petrescu (Onești), Flavius Boncea (redactor la ziarul „Timișoara”), Diana Nan (Sibiu).

MULȚUMIRI SPECIALE se cuvin celor care ne-au trimis colecții întregi de postere pentru a ne ajuta, precum și sume de bani mai mari decât prețul abonamentelor. Gesturi impresionante care ne obligă să nu cedăm.

■ Redacția

Rock în pace

Anul 1997 a fost trist pentru lumea pop-rock. Nici acest an n-a debutat prea roz. Recapitulăm lista dispăruților.

Townes Van Zandt (52 de ani, compozitor), **Randy California** (45, chitarist la Band Spirit), **Colonel Tom Parker** (87, fost manager al lui Presley), **Billy Mackenzie** (39, solist la Associates), **Richard Berry** (61, autor al hit-ului „Louie, Louie”), **Brian Conolly** (52, fost solist la Sweet), **Jack Owens** (92, bard al bluesului), **Lavern Baker** (68, solistă R&B), **Allen Ginsberg** (76, poet beat), **Tim Taylor** (28, solist și clăpar la Brainiacs), **Jeff Buckley** (31, solist, compozitor),

Ronnie Lane (51, fost chitarist la Small Faces), **Fela Kuti** (58, muzician nigerian și activist politic), **Luther Allison** (57, legendă a blues-ului), **Laura Nyro** (49), **Notorious B.I.G.**, **Derek Taylor** (68, o vreme purtător de cuvânt pentru The Beatles), **Jimmy Witherspoon** (74, o altă legendă a blues-ului), **John Denver** (53, solist și autor country-pop), **Glen Buxton** (49, chitarist în prima trupă a lui Alice Cooper), **Michael Hutchence** (vocalul despre care acum se știe că s-a sinucis), **Carl Perkins** (65), **Carl Wilson** (51, Beach Boys) și **Falco** (41)...

HELP!

Ana, 650.62.43, cam. 22

„Caut instrumentiști: saxofon, clape, tobe, bas, chitară solo, cu instrumente proprii, pentru un fel de blues și country”.

Andreea Dumitru, str. Pescarilor nr. 15, bl. MZ 7, sc. A, ap. 8, et. I, jud. Constanța 8700
„Vând (schimb) versuri din toată aria rockului, la prețuri foarte bune. Avantajos și rapid!”

Valerian, C.P. 15 — O.P. 1, Giurgiu, cod 8375, jud. Giurgiu
„Sunt nenumărate cauzele care îți generează o anume stare de nostalgie, a cărei amplitudine variază în funcție de structura psiho-afectivă a fiecăruia dintre noi. O zicală vine oarecum în sprijinul nostru: «A da la lopată e cel mai bun leac contra nostalgiei». Oare acest lucru ne poate consola? Despre aceste lucruri împletite cu muzică, filosofie, literatură, film ș.a. putem discuta deschis”.

Cristina Pricob, str. Decebal 96, bl. G4, sc. C, ap. 47, Piatra Neamț 5600

„Caut CD-urile „The Bends” — Radiohead, „The Crow” — Soundtrack, „Interview With The Vampire” — Soundtrack, „Eduard Scissor Hands” — Soundtrack, „Mellon Collie And Infinite Sadness” — Smashing Pumpkins, „Leon” — Soundtrack. Vând

postere cu artiști de la A la Z și cu nr. 20 al revistei „Black & White” (ediția franceză)”.

Vlad C. Ion, localitatea Cănești, jud. Buzău, cod 5126

„Hello V.P.R.-iști! Ajuțați-mă cu adresa Fan Clubului Mihaela Runceanu. Vă mulțumesc anticipat!”

Puiu Bădulescu, str. 1907 nr. 75, Calafat cod 1275, jud. Dolj

„Vând discografie Phoenix, Sfinx, L.P.-uri cu Progresiv TM, Holograf, Iris, Compact, Metropol, Direcția 5, Nicu Alifantis, Mircea Vintilă, Aura Urziceanu, Alexandru Andrieș, Deep Purple, Jimi Hendrix, The Beatles, John Lennon, Tina Turner și altele valoroase”.

Radu Maier, O.P. 5 — C.P. 534, Râmnicu Vâlcea, cod 1000

„Vând casete cu ROCK (peste 50 de titluri), PUNK (aproape 100 de titluri), casete și CD-uri cu METALLICA (aproape 30 de titluri). Vând texte (50 de albume). Caut orice despre PUNK. Doresc corespondență cu punkeri

serioși!”

Paul Stoica, str. George Enescu bl. B21, ap. 5, Craiova 1100, județul Dolj

„Schimb texte, posed peste 80 de albume și cumpăr discuri cu formații românești”.

Răzvan Radu, str. Hortensiei 8, bl. F-79, OP 10, Constanța 8700, tel/fax-041/65.55.88

„Grupurile care doresc a fi promovate la Constanța, la RADIO SKY în cadrul emisiunii «Underground Show», sunt rugate să trimită înregistrările audio pe adresa menționată”.

Cristian, București, telefon 231.32.45

„Vând sintetizator chitară Roland GR09 E1 (360 tonuri, 28 voci, 128 patches, PCM 6 MB/18-Bit/doză GK 2A; Sequencer Kawai Q 80 Ex (32 canale midi, 52000 note, 10 songs, 3,5 HD Disk); Sound Module Roland SC-88 (654 tonuri, 32 canale midi, 64 voci, PCM 16 MB/18-BIT)”.

Dan Adrian (Krizantheme, Breakdown, After Mourning), str. M. Eminescu 62, cod 4350, Luduș, județul Mureș

„Aștept scrisori de la trupe pentru colaborări viitoare și doresc să corespundez cu rockeri(țe) care ascultă gothic, doom, death sau black, indiferent de vârstă”.

SORIN CHIFIRIU

După lupte seculare, care durează de șapte ani și încă nu s-au terminat, redactorii V.P.R. au ajuns să-l cunoască destul de bine pe artiști. Drept pentru care, în cele ce urmează, vă supunem spre delectare un altfel de top. Atenție, redacția e deschisă vreaște la orice fel de sugestii din partea voastră!

BASIST

categoria CEL MAI
INTROVERT: Marcel Breazu (Celelalte Cuvinte)
Râde doar sub amenințarea pistolului. Vorbește rar, încet și doar când are de lansat vreun disc cu formația. Noroc că i se-rătămplă destul de rar în ultima vreme!

categoria CEL MAI
EXTROVERT: Iulian „Mugurel” Vrabete (Holograf)
Râde, vorbește, cântă. Probabil că și dansează, dacă situația i-o reclamă imperios. Altfel e un individ extrem de

categoria ULTIMUL NEGRU
MITTEL: Vladi Cnejevic (Pasărea Colibri/Compact)
Ceilalți nouă zac demult în comă la spital, în timp ce Vladi soarbe liniștit cea de-a unsprezecea bere. Acesta e ultimul său record declarat presei.

SOLIST

categoria YOU'RE SEXY
MOTHER FUCKER: Dan Bittman (Holograf)
Dacă milioane de femei o afirmă, ce mai contează părerea noastră? Oricum, mai bine un Don Juan autohton, decât vreunul din telenovele!

TOPUSOR

pașnic, care n-a protestat nici când s-a ales cu apelativul de Mugurel, deși nimerit!

TOBAR

categoria MEGASTAR: Lelu Vasilescu (Compact)
Renumele acestui tobar de sorginte dacică a depășit demult granițele Europei, făcându-l să se depigmenteze de ciudă pe confratele său întru faimă, demodatul M.J. Un alt merit al sus-numitului este că respiră atât de greu când lovește fusul, de parcă n-ar fi el la tobe, ci tenismanul Ivan Lendl, în ultimele cinci minute ale nefericitei sale cariere.

CHITARIST

categoria MESERIA PE
ULTIMUL LOC: Mario Țiclea (Schimbul 3)
Blondul zân e în primul rând preocupat de felul (natural) în care se undulesc blondele-i plete, apoi de aspectul fizic general, apoi de imprimeurile de pe șort... pe un onorabil loc 27 vine chitara, mai precis felul în care trebuie mănuită ea.

categoria CEL MAI
EXPRESIV: Sorin Chifiriu (Roata)

Sunetele scoase din propria-chitară în colaborare cu propria-mână iscă pe chipul lui Sorin diferite grimase de uimire, extaz, chin și agonie. Adică principalele teme din Anna Karenina.

CLĂPAR

categoria NU ȚINE LA
BĂUTURA: Cristian Pup (Cargo)

După concert, din două beri se face aeroplan. Devine cel mai drăguț om din lume, poți să-i ceri orice... mai e și ușor miop, ceea ce agravează în mod drastic situația.

categoria NO SEXY, JUST
MOTHER FUCKER: Berti Barbera

A împrumutat din statutul de sex simbol doar ceva fițe. Voce are, e drept, însă vocea nu face parte, neapărat, din atributele unui sex simbol (vezi MO-DO)!

TRUPĂ

categoria CEA MAI
NEINSPIRATĂ: EST
Din cauza ancorei geografice a numelui, într-o vreme în care toată lumea se orientează cum poate (antene, poziții) spre Soare-apune.

categoria CEA MAI
ȘMECHERĂ: IRIS

În fiecare an această trupă găsește ceva de aniversat, așa încât ne suflă mereu primul loc în topurile cititorilor. Până la Iris 25 mai e, așa că au timp să aniverseze și datele de naștere ale copiilor prin câte un disc live sau nu.

P.S. Artiști, mai aveți nevoie de alte publicații... de scandal?

CRISTIAN PUP

Un album cu vânzări sigure NIGHTLOSERS: „PLUM BRANDY BLUES“

NIGHTLOSERS present
THE GROOVE DISTILLERY

„PLUM BRANDY BLUES“

Noul proiect „The Groove Distillery” are toate datele necesare pentru a fi pe placul iubitorilor de muzică cu simțul umorului dezvoltat. Difuzând câteva melodii în cadrul emisiunii „Vox Pop Rock” din 13.02, am constatat că aceștia sunt numeroși. Echipa condusă de Hanno Hofer este formată din El Lako Jimi (chitară, vioară, violă), Tavi „Barila” Andreescu (bas și contrabas), Sorin „Gaga” Cimpean (tobe, percuție) și Geza Grunzo (keyboards, acordeon). Invitați speciali în studioul Taurus din Cluj-Napoca au fost surorile Sanda și Tanța Lăcătușu, Kati Panek (vocal), Liviu Todea (taragot), Aladar Pustai (țambal) și Nicu Pandrea (frunză).

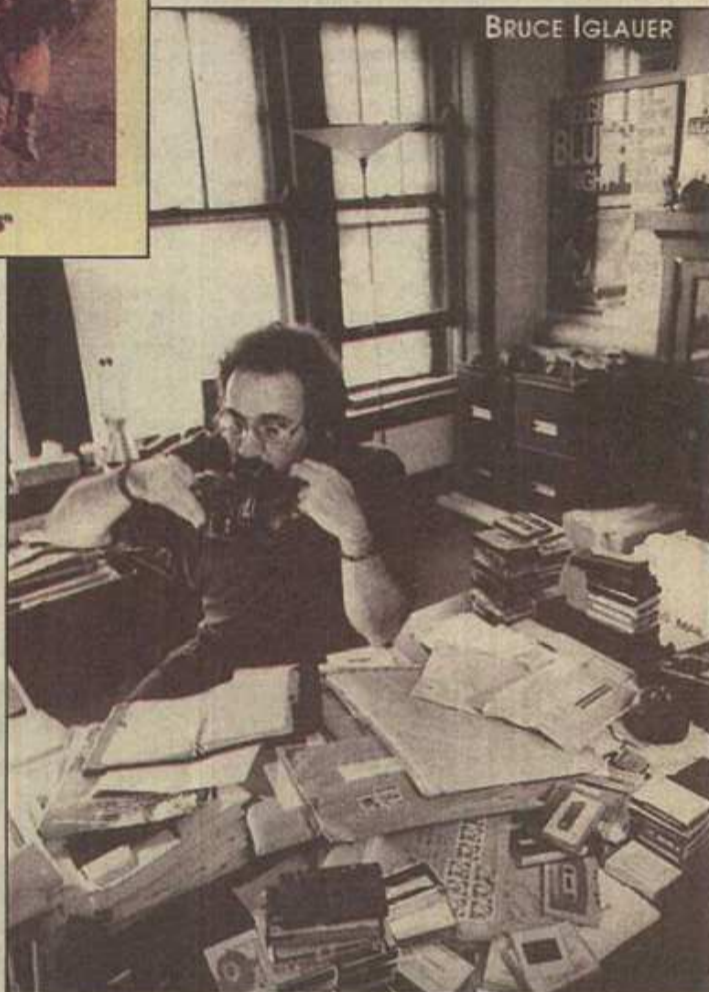
Informațiile primite de la Genius CD, prin intermediul co-producătorului Ernesto „Scarecrow” Bianchi, ne asigură că albumul a fost „inspirat de fapte, trăiri, locuri, personaje și instrumente reale”. Nu avem de-a face cu un produs de blues „standard”. Cea mai reprezentativă melodie (dintre cele 14) este considerată „Balkan Blue Rumba”. Nightlosers ține mult și la logo-ul prezent pe copertă: PRUNELE!

Bruce Iglauer de la Alligator Records din Chicago apreciază tehnica excelentă a instrumentiștilor și consideră că există relații surprinzătoare de strânse între folclorul balcanic și blues.

După lansarea din 20.02 (Clubul Diesel din Cluj-Napoca) vor urma două apariții în Capitală, pe 6 și 7 martie.

Dacă ați intrat în posesia casetei sau CD-ului, ne-ar bucura să vă citim (și publicăm) părerile!

■ A.P.

BRUCE IGLAUER

Impresii americane

ÎNTÂLNIRE CU GIGI MARGA

Pe Gigi Marga am întâlnit-o la New York, grație amabilității solistei Anca Țurcașiu. Bună prietenă a acesteia, Anca m-a asigurat că va fi o întâlnire plăcută și că solista, deși plecată de 12 ani din țară, nu uită cât de multe o leagă de România.

Am pornit așadar către America hotărâtă să o cunosc pe Gigi Marga (o știam destul de vag din vremea copilăriei mele) și, mai mult decât atât, doream să-i fac o surpriză: o casetă conținând 10 piese de-ale sale aflată acum în fonoteca Radio Iași. Caseta avea s-o emoționeze enorm! Melodii compuse de români (printre care și ieșeanul Titel Popovici),

prelucrări ale unor șlagăre din repertoriul internațional, toate i-au amintit de anii în care era una dintre cele mai îndrăgite soliste.

Stabilită inițial în California, Gigi Marga trăiește acum la New York unde cântă pentru românii care se adună la restaurantul „Transilvania” din Queens.

În ultima seară de ședere la New York, Gigi Marga ne-a invitat la cel mai renumit spectacol de Crăciun, la „Radio City Hall”. Mii de oameni se adună din întreaga lume

pentru a vedea balet, rock'n'roll, parada soldaților, lumini extraordinare, momente din poveștile legate de Sărbători. Un prilej de bucurie și revărsare de frumusețe.

Trebuie să-i mulțumesc și pe această cale doamnei Gigi Marga pentru acest cadou, precum și pentru caseta dăruită la despărțire. A fost realizată în California împreună cu un alt român celebru, Radu Goldiș. Mă bucur că astfel pot contribui la împrăștierea memoriei ascultătorilor din țară.

■ Carmen Olaru (Radio Iași)

CARMEN OLARU

GIGI MARGA

GALA TELE 7 abc - Runda a 28-a

● Încă o ediție susținută exclusiv de Romsat prin Tele 7 abc, ACTIV FM, organizată de Cardinal Multimedia Production (echipa condusă de Vall Stoian). Sunetul și luminile au fost asigurate de Migas Real Compact (cu Vlad Gorcinski la pupitrul de mixaj). ● Teatrul „Ion Creangă” a fost neîncăpător pentru amatorii de rock' n' roll care doreau să-l vadă pe Ștefan Bănică Jr. ● Ora de începere s-a respectat la secundă: 18.00 ● The 50' s au deschis ostilitățile (secvență din „Cartea junglei”), apoi Ștefan a demarat și nimic nu l-a mai oprit. Pauza vocală de câteva zile dinaintea concertului a fost tocmai utilă. Deși l-a fost frică de un blocaj, a rezistat timp de două ore fără probleme. ● A fost un show cu gospel,

vențele de pe „Te... rock frumos” au fost presărate printre cover-uri, spre deliciul unei asistențe majoritar feminine (de mult n-am mai văzut o sală cu atâtea fete, doamne, frumoase!). ● Emilia Popescu a avut emoții uriașe, dar le-a învins cu un „September” în duet cu Ștefan și cu o poezie tocmai bună pentru context. ● Chitaristul Nicu Patoș a demonstrat că a evoluat enorm de la apariția albumului Platonice Band Încoace. ● Surpriza (neanunțată pe afiș, dar divulgată de un ziar neelegant) a fost Anca Parghel și cei doi fii ai săi, Ciprian și Tudor (supravegheați din culise de tatăl lor). Blues adevărat, de înaltă clasă. Apoi Anca și Ștefan, susținuți cu discreție de cei patru de la The 50' s-au făcut un „Jam” nepregătit și cu atât mai reușit. Ovațiile n-au întârziat. ● Două reprize de bis au făcut ca publicul să plece mulțumit de la acest show care a demonstrat

rockabilly, blues și rock' n' roll. N-au lipsit melodiile din repertoriul Elvis Presley, Jerry Lee Lewis, Carl Perkins (un moment în memoriam la care toată sala a păstrat un moment de reculegere), Bill Haley ș.a. ● Un medley de pe albumul „Un actor, un rock' n' roll” a demonstrat că lumea nu uită ce-i bun. ● A fost și „Proud Mary” într-o formulă proprie susținută cu aplomb de Rock And Roll Band. ● Sec-

În cadrul emisiunii care poartă numele revistei difuzată la Activ FM, am cerut ascultătorilor să alcătuiască un top al anului 1997 la câteva categorii principale. Iată ce a ieșit după 60 de apeluri telefonice:

Vox Pop Rock la ACTIV 92.7

VOCEA
ANULUI: 1. Cristi Minculescu, 2. Paula Seling, 3. Gabi Cotabiță.
GRUPUL
ANULUI: 1. Iris, 2. Vama Veche, 3. Timpuri Noi.
MELODIA
ANULUI: 1. „Nu am chef azi” — Vama Veche, 2. „Somn bizar” — Iris, 3. „Cât de mult poți greși” — Gabi Cotabiță.

ALBUMUL
ANULUI: 1. „Nu am chef azi” — Vama Veche, 2. „35 de ani” — Phoenix, 3. Iris — 20 de ani.

Pentru cei interesați, emisiunea s-a reluat pe data de 6.02.1998 (cu Ducu Bertzi, Costin Petrescu, Mircea Baniciu, Vasile Șelcaru) de la ora 22.00 și s-a încheiat la 4.00. Acesta va fi programul deocamdată.

că muzica anilor '50-'60 cântată cu talent și suflet n-are cum să nu placă. ● Abia în final au ajuns în culise Mihaela Rădulescu-Bănică, precum și o serie de actrițe tinere (care nu mi-au fost prezentate) care împreună cu toți artiștii serii s-au deplasat în grup organizat la localul „Radu II” din Piața Presei Libere. Să le fie de bine!

■ Andrei Partoș

1. Ștefan Bănică jr. o ține pe stânga (chitara de dragul V.P.R.); 2. Emilia și Ștefan cântând „September” în ianuarie...; 3. Emilia recită, dar nu vede sala fără ochelari; 4. Rock'N'Roll Band cu Nicu Patoș ultracentral; 5. The 50's, trupa de balet a anului; 6-7-8 Anca Parghel & Sons cu pașapoarte belgiene vizate la o ultimă apariție în România...
Foto: Nae Costin

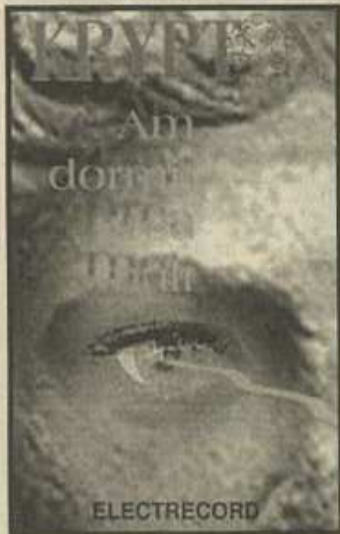

KRYPTON

Am dormit prea mult

Electrecord '97

Krypton este o trupă care, deși a trecut prin destule schimbări de componentă și a absentat mult de pe piața discografică, n-a uitat ce-i aia să cânte și chiar să scoți un album bun. Căci un album cu cel puțin patru piese bune este un album care a trecut de proba de foc a mediocrității. Titlul LP-ului este dat după numele unei piese frumusele, dar ea se impune mai degrabă prin text, în care ni se explică de ce a dormit Krypton atâta vreme. Trece peste ușoara nuanță de „revenge” ce răzbate din versurile piesei și mergem mai departe. Observăm că, întăriți dinspre partea chitarei solo cu George Pătrănoiu și înzestrați cu un câmpar isteț (Cătălin Tuță Popescu), cei de la Krypton se pun în postura unor haiduci moderni, ceea ce nici nu le stă rău, la urma urmelor. Astfel echipați, cu o codiță etno la genericul de „rock”, cântă piese bune, ca „Feciori de lele” și „Nu mă bate, măi bărbate”. Sărăm o piesă și dăm peste „Va fi rândul tău”, o piesă mai veche, dar foarte bună, refăcută. Îmi plăcea mai mult varianta veche... Pe fața a doua (un pic mai slabă decât prima) place săltărețea „Cioară”, cu text adaptat după Topârceanu. O altă piesă bună, compusă după canoanele clasice ale rockului, este „Cântecul nebunului”, cu text care se mulează perfect pe structura melodică. Înainte de a vă lăsa să ascultați acest album al grupului Krypton, aș mai spune doar că o voce ca a lui Costi Sandu n-ar fi trebuit înghesuită cu atâtea efecte... În fine, slavă Domnului că somnul grupului Krypton n-a născut vreun monstru!

■ Ana Călin

GABRIEL COTABIȚĂ Viața e un cazinou

Roton, 1997

După mult timp de... pauză, Gabriel Cotabiță ne oferă un nou album, editat în versiune CD și casetă audio de Roton Music și purtând titlul **Viața e un cazinou**. Materialul a fost înregistrat în trei studii diferite, de-a lungul a trei ani (1994-1997), așa că nu omogenitatea este cea care trebuie căutată la capitolul calității ale acestui album. Instrumentiștii cu care a colaborat Gabriel Cotabiță pentru noul lui disc sunt diferiți și destul de mulți (așa că ne vor lerta dacă nu-i vom menționa aici).

Scrie undeva pe coperta CD-ului: „Atenție! A se consuma în doze mici, de preferință după-amiază”. Într-adevăr, **Viața e un cazinou** nu este un album care „să te trezească”, sau, dacă e să vorbim în limbaj radiofonic, un album „de matinal”. Dar nici disc „nocturn” nu este. Diversitatea pieselor — chiar dacă nota lirică domină — îl face într-adevăr

recomandabil pentru după-amiază.

Găsim pe noul album al lui Gabriel Cotabiță șlagăre precum **Poate că da, Atunci când nu ești** sau **Raiul pe pământ**, piese lansate de el, dar consacrate și în urma preluării lor de mai mulți alți interpreți (printre care și concurenți străini la „Cerbul de Aur”). La capitolul compozitori, partea leului o dețin Ion Cristinoiu și Ionel Tudor, iar la capitolul textieri remarcăm contribuția lui Gabriel Cotabiță, care se dovedește a fi un imaginativ creator de versuri, mai puțin conformist, chiar atunci când este vorba despre un obișnuit text de melodie de dragoste. Albumul (atunci când este „consumat” integral) crește valoric spre final, unde senzația de „deja-vu” începe să se estompeze.

În privința interpretării, ne-am confirmat încă o dată cu acest album impresia că Gabriel Cotabiță este un cântăreț care se simte mai bine în concert, plăcându-i să aducă noutăți (mai mari sau mai mici) la fiecare nouă interpretare a unei piese. Poate greșesc, dar cred că Gabriel Cotabiță este un om care — cel puțin la ora actuală — preferă spectacolul live studioului de înregistrări.

■ Oltea Șerban-Pârâu

ADA MILEA Aberații Sonore

Phoenix, 1997

De mult o propunere muzicală nu m-a entuziasmat atât de mult ca albumul Adei Milea, **Aberații Sonore**, editat de Fundația Culturală Phoenix pe casetă audio. O mai auzisem pe o casetă compilație cu laureații festivalului „Om bun” din 1997 și îmi atrăsese atenția de atunci. O minte ascuțită, un talent muzical incontestabil și o dorință certă de a exprima ceva clar și important prin ceea ce cântă. Ada Milea nu cântă degeaba (de altfel, se pare că e studentă la teatru, și nu cariera muzicală este cea pe care și-o dorește), are ceva de spus.

Problematica celor 35 de piese de pe casetă este actualitatea, cotidianul. Textele sunt simple, cu impact emoțional direct. Totul este perfect controlat și pendulează în general între ironie, satiră și chiar grotesc, alunecă în multe cazuri către o estetică a absurdului, textul este frust, deseori bazat pe prelucrări de argou. Dar nimic nu este vulgar. Poate piesele care fac apel la hazul „necro”, sau, mai pe înțeles, la umorul negru (*Femurul, Viermișor 1 și 2* sau *În cimitir paște un cal*), „sar puțin calul”, dar nici chiar ele nu vor scandaliza decât vârstele mai înaintate. Iar spre finalul casetei putem întrevedea chiar și o umbră de lirism.

Muzica nu se vrea originală, dar toate influențele (cu precădere modalism de esență folclorică) sunt îmbinate armonios. Acompaniamentul revine chitarei acustice, cu armonii în manieră folk. Se merge mult (dar justificat) pe tehnica repetitivă, iar piesele au ritm și sunt în general aforistice (durata medie un minut) — dovadă a lipsei de idei preconceptuate (fiecare cântec trebuie să exprime ceva și dacă ceea ce a trebuit spus s-a terminat, se termină și piesa).

Cât privește vocea foarte gravă a Adei Milea, este puternică, are o intonație curată, o asprime controlată utilizată cu rol expresiv și beneficiază de o dicție perfectă (și în ritmul cel mai alert, înțelegi tot ce spune). Efectele nu sunt realizate „din butoane”, ci apar din emisia vocală, din rostirea cuvintelor. Ada Milea excelând în opozițiile de registre, în imitațiile de instrumente sau de zgomote realizate în exclusivitate cu mijloace vocale.

Un singur amendament: defectele de mixaj ale primului

tiraj de casete (lansat la Târgul de Muzică din decembrie) sperăm că au fost remediate, pentru că ar fi păcat ca neglijența și graba să afecteze imaginea acestei casete plină de personalitate, care pe bună dreptate, însă, poartă inscripția „interzis proștilor”.

■ Oltea Șerban-Pârâu

ALEXANDRU JIMMY ZĂRNESCU

Ce a fost, a fost, ce va fi, va fi...

Phoenix, 1997

Un debutant târziu, Alexandru Jimmy Zărnescu, reușește să își editeze prima casetă audio — *Ce a fost, a fost, ce va fi, va fi...* — sub egida Fundației Culturale „Phoenix”. Albumul cuprinde în general un fel de balade (folk sau de alte orientări, să spunem către rock), care adună și prezintă sub semnătură proprie o muzică lipsită de originalitate (cola) de influențe sau chiar de citate — voluntare sau involuntare — de la Bach și Ceaikovski, până la Socaciu și Șeicaru), sub forma unor piese de multe ori prea lungi. Muzica pe versuri de Adrian Păunescu copiază trăsăturile caracteristice celor mai importanți cantautori ai cenaclului „Flacăra” și atât, fiind interpretată în aceeași manieră.

Versurile (atunci când nu sunt semnate de Grigore Vieru, Adrian Păunescu sau Mihai Eminescu) au ca subiect diverse aspecte ale cotidianului și nu depășesc forța expresivă a unei conversații banale. Unde se dorește a fi amuzant sau ironic, Alexandru Jimmy Zărnescu alunecă mai degrabă spre derizoriu (*Balada poliștilor de circulație*). Ce să mai vorbim despre alăturarea total neinspirată și nejustificată (oricât de nonconformist și de oriunde am privi) între poezia lui Eminescu *Criticilor mei* și muzica de filiație rock 'n' roll.

La capitolul interpretare, protagonistul ar avea o voce expresivă și o dicție bună, dar din păcate aceste calități nu prea mai contează atunci când este răgușit, iar intonația este prea puțin justă — în cazul unor țesături vocale mai ambițioase, cântând chiar fals de tot. Rezistă doar câteva piese în maniera cenaclului „Flacăra”, dar care nu au absolut nimic personal, fiind semnate și la capitolul compoziție de interpret.

Concluzia ar fi următoarea: în România, șansa de a înregistra o casetă și de a o prezenta publicului le revine fie unor oameni foarte talentați, fie unora cu atu-uri extramuzicale foarte puternice, fie unora extrem de insistenți. Iar Alexandru Jimmy Zărnescu se pare că face parte din ultima categorie.

■ Oltea Șerban-Pârâu

PAULA SELING Only Love

Fundația Culturală Phoenix-1998

După semnalul lansat la Târgul de Muzică din decembrie, Paula Seling ne va oferi în sfârșit, în această primăvară (la sfârșitul lunii martie), un album integral (CD și casetă audio) având-o ca protagonistă și cuprinzând în exclusivitate piese în limba engleză. Am ascultat în avanpremieră acest album, care se va intitula **Only Love**, și am auzit aceeași voce care ne uimea vara trecută, la festivalul de la Mamaia.

Paula Seling are un glas de anvergură, are un fizic interesant (de unde și „curtea” pe care i-o fac revistele de modă și revistele-magazin din peisajul publicistic bucureștean), este foarte tânără și, iată, are deja un premiu la Mamaia și un album editat pe CD. Periculoasă situație! Trebuie să ai și un psihic sănătos pentru a nu te lăsa „furat” de celebritate. La ce mă refer? Presupun că acum mulți compozitori vor vrea să scrie piese pentru ea. Cineva care o reprezintă (sau chiar ea) va trebui să aibă tăria să și refuze atunci când melodia oferită nu se va potrivi cu glasul ei, sau nu-i va pune în valoare principalele calități (acelea mai puțin comune). Chiar dacă sunt scrise de compozitori străini, **Only Love**, și **Lonely Mornings**, de exemplu, sunt piese pe care Paula Seling le cântă „cinstit”, cu sentiment, dar care o pun în situația de a face apel la un gen de ornamentică destul de banal. În schimb, **Nothing But The Blues** sau **Stone**, cântece din zona bluesului, îi pun în valoare disponibilitățile mult mai bine: expresivitatea discursului vocal, frazarea convingătoare a textului (slujită de o instrumentație simplă, discretă, de bun gust), capacitatea de nuanțare. În plus, Paula Seling are calitatea de a nu încerca să imite vocile cântărețelor „de culoare”, capcană în care cad multe tinere cântărețe (și nu numai române). În **Twilight**, maniera ei de interpretare amintește de Madonna în muzica de la **Dick Tracy**, iar în **Mercedes Benz I**, ne arată că poate cânta la fel de bine și gospel. Paula Seling face față și pieselor rock de linie mai dură, dar rămânem la impresia că orientarea blues-jazz-gospel este cea mai potrivită pentru ea.

Cele 11 melodii de pe albumul **Only Love** sunt scrise de compozitori străini, iar discul se dorește a fi un fel de carte de vizită a interpretei pentru ce va urma (în special pentru străinătate). Așteptăm cu nerăbdare un album care să cuprindă și piese românești. Pentru că existența Paulei Seling poate reprezenta un motiv de mobilizare pentru creatorii români de muzică pop-rock.

■ Oltea Șerban-Pârâu

MARIUS ȚICU Parada vedetelor

Zone Records, 1997

Parada vedetelor, o casetă audio conținând 34 de piese semnate de Marius Țicu și produsă de **Zone Records** (presupunem că în colaborare cu Radio România, sau cu Electrecordul, cel puțin în privința pieselor dinainte de 1990, care sunt destul de multe), ne amintește de vremea în care muzica românească producea mai multe șlagăre în sensul consacrat al cuvântului (acela de melodie pe care o fredonezi după ce ai ascultat-o, fie că îți-a plăcut, fie că nu).

Din peste 30 de piese compuse și înregistrate de Marius Țicu cu diferiți soliști de-a lungul a mai mult de 25 de ani, nu toate mai sunt percepute ca șlagăre, dar peste o treime își păstrează farmecul peste timp. De la celebrul trio al începutului anilor '70, Olimpia Panciu, Mihai Constantinescu și Marius Țicu, cu *Trei prieteni*, la Angela Similea, cu *Nu-mi lua iubirea*, de la Aurelian Andreescu cu *Oameni*, la Monica Anghel cu *Dau viața mea pentru-o iubire* și nu numai, observăm aceeași capacitate de a crea melodii ușor de reținut, pline de lirism și cantabilitate. Parcă orchestrațiile erau mai imaginative atunci când fiecare compozitor avea la dispoziție foaia de hârtie cu portative și o serie de instrumente, decât acum, când stând în fața claviaturii poți aduce ce instrumente vrei (reale sau inventate) în orchestrația unei piese. Poate părea paradoxal, dar o educație muzicală clasică trece, probabil, prin stări de blocaj atunci când are prea mult de ales.

Piese noi sau piese de acum 25 de ani au fost omogenizate ca *sound* de

Adrian Ordean, iar melodiile au fost legate între ele prin intervenții vorbite ale protagonistului (o idee fericită), care aduc scurte prezentări ale fiecărei piese sau fiecărui interpret, ca într-un fel de spectacol radiofonic. Dacă fondul de aplauze pe care sunt prezentate piesele este potrivit, aceleași aplauze repetate la refrenul fiecărei piese devin puțin obositoare.

Nu vom enumera aici toate numele de interpreți care apar pe casetă: sunt aproape toate vedetele muzicii ușoare românești. Casetă se aude foarte bine (iată o grijă pentru urechea ascultătorilor pe care la noi nu o au prea mulți) și reprezintă o adevărat un produs muzical pe care mi-aș dori să îl am în discoteca proprie. Pentru că are un rol de mărturie istorică asupra evoluției unei secțiuni din muzica ușoară românească în ultimii 30 de ani ai secolului XX.

■ Oltea Șerban-Pârâu

MIHAI CONSTANTINESCU Voi fi tare

Electrecord, 1997

Albumul **Voi fi tare** al lui Mihai Constantinescu, editat de Electrecord în versiune casetă audio, este identic (mai puțin ordinea pieselor, titlul și calitatea mai slabă a audienței datorată „celebrelor” casete Electrecord) cu albumul **Anotimpuri** (editat pe CD în 1996 de Metropoli Music). În concluzie, cronica albumului poate fi găsită în colecția **Vox Pop Rock**, în numărul 3(81) din aprilie 1997.

■ Oltea Șerban-Pârâu

MIHAI CONSTANTINESCU ȘI ANASTASIA LAZARIUC Mă place, nu mă place

Electrecord, 1997

Mă place, nu mă place, noul album produs de Electrecord în versiune casetă audio și avându-i ca protagoniști pe Mihai Constantinescu și Anastasia Lazariuc, cuprinde 14 piese cântate de cei doi, fie solo, fie în duet, melodii ale căror muzică și versuri sunt semnate de Mihai Constantinescu.

Așadar, un album de familie. Nimic rău până aici. Ceea ce deconectează este lipsa de omogenitate a casetei, care se îndepărtează de farmecul ingenuu și naivitatea care ne încântau la Mihai Constantinescu și Anastasia Lazariuc și devine reflectarea unui cocktail de influențe, susținut de orchestrații „de local” de un gust îndoleinic. Printre majoritatea cântecelor — imitații autohtone de rap, rock, muzică sud-americană, folclor românesc și chiar muzică patriotică — se strecoară și câteva șlagăre (*Maria; Mama; Mă place, nu mă place*) sau o piesă plină de ingenuitate care aduce cu ceea ce știm despre Anastasia Lazariuc (*Norocul*). Versurile banale (uneori chiar vulgare), orchestrațiile simpliste și stridente, ritmica de o agresivitate fără rost nu pot fi scuzate de dorința de a accede la modernitate.

Majoritatea celor care îi plac pe Mihai Constantinescu și Anastasia Lazariuc îi plac în versiunea lor copilărească, lirică, tandră — cea care își are izvorul în muzica de genul celor trei prieteni de la începutul anilor '70 (Olimpia Panciu, Marius Țicu și Mihai Constantinescu) — și nu adaptată la ceea ce am putea numi un fel de modernitate „de cartier”.

■ Oltea Șerban-Pârâu

CHRIS REA

The Blue Cafe

A&A Records

O dată cu lansarea mondială, prezent și pe piața bucureșteană

La sfârșitul lunii ianuarie, A & A Records, licențiat Warner Music pentru România, a realizat un prim tur de forță în domeniul lansărilor de disc internaționale, prezentând publicului cel mai recent album al britanicului Chris Rea — *The Blue Cafe*. În aceeași perioadă, Chris Rea concerta la Londra (unde nu a mai cântat de patru ani), la *Shepherd's Bush Empire*, inaugurând astfel turneul promoțional *Blue Cafe '98* care va continua în lunile aprilie și mai, cu mai multe concerte în Germania. Chiar dacă nu este anunțată nici o prezentare iminentă a sa în România, nimic nu este exclus, deoarece programul lui Chris Rea pentru anul 1998 nu este încă definitiv. Și un alt amănunt de interes pentru iubitorii muzicii și personalității lui Chris Rea: de curând a terminat filmările pentru *Parting Shots*, producție cinematografică care va apărea pe marile ecrane spre sfârșitul acestui an, prezentându-i pe Chris Rea în postura de actor. Ceea ce trebuie apreciat este că albumul *The Blue Cafe* a apărut pe piața românească în aceeași zi în care putea fi găsit în marile metropole muzicale ale lumii și, în plus, în versiunea originală, nu piratată. Un nou semn al faptului că intrăm — încet-încet — în lumea muzicală civilizată.

Este greu să sintetizezi în câteva rânduri o carieră de 20 de ani. Chris Rea rămâne unul dintre cei mai prolifici muzicieni ai ultimelor decenii, beneficiind simultan de succes de critică și de public, reușind să ajungă în fruntea topurilor cu mai multe *single-uri* sau albume. Pornind de la discul de debut (*Whatever Happened To Benny Santini?*), apărut în 1978, o dată cu care s-a lansat primul lui *single* care avea să devină hit — *Fool (If You Think It's Over)* și ajungând la *La Passione*, Chris Rea a fost recunoscut drept una dintre principalele forțe ale rockului britanic. În anii '80, audiența sa a crescut și în afara Europei. Atunci a obținut „discuri de aur” în Australia sau Japonia. Albume ca *On The Beach* (1986), *Dancing With Strangers* (1987) sau îndrăznețul *New Light Through Old Windows* (1988) reflecta maturitate, intensitate emoțională și o deosebită intuiție comercială. Chris Rea avea să încununeze această perioadă cu un album „greatest-hits” pentru care și-a reînregistrat cântecele, abordând un *sound* nou pentru o muzică familiară deja ascultătorilor. Ceea ce va urma pune în valoare un stil care va deveni emblematic pentru Chris Rea, purtând denumirea de „jurnalism muzical”. *The Road To Hell* este primul său album *number 1* în Marea Britanie. Urmează alte discuri de succes: *Auberge* (1991), *God's Great Banana Skin* (1992) și

Espresso Logic (1993), iar, mai recent, al doilea album *Greatest Hits* (1994) și *La Passione* (1996), extras din muzica de film pentru producția cinematografică omonimă.

Al șaptesprezecelea album al lui Chris Rea, *The Blue Cafe*, cuprinde o serie de cântece extrem de variate, pornind de la stilul Chris Rea al anilor '80 și ajungând la intensitatea expresivă a ultimelor albume.

■ Traducere și adaptare
Oltea Șerban-Pârâu

DREAM THEATER
Falling Into Infinity

În ultima parte a anului 1997, a apărut o nouă creație **Dream Theater**. Un disc mult așteptat de adeptii genului progresiv, *Falling Into Infinity* reprezintă al șaselea album al trupei, un alt nivel forte al concepției și al expresiei artistice actuale, a ceea ce se numește **MUZICA**. La o primă audiere, materialul muzical propus poate să pară mai dificil, mai pe neplacul multora, dar cu un dram de răbdare și mai ales cu înțelegere și putință, ceea ce se desfășoară pe parcursul a mai bine de șaptezeci și opt de minute reprezintă un alt top în evoluția trupei. Unsprezece compoziții bine gândite, aranjate și așezate într-o manieră subtilă și eficientă. La o mai atentă audiere, schema propriu-zisă ar fi o îmbinare elegantă a suitelor caracteristice grupului **Dream Theater** cu o serie de compoziții mai aerisite, mai calde, contribuția lui **Desmond Child** (la una dintre piese — *You Not Me*) demonstrând clar abilitatea membrilor trupei de a câștiga și mai mulți adepti. De amintit faptul că **Desmond Child** a colaborat cu artiști de seamă cum ar fi **Alice Cooper**, **Aerosmith** și **Kiss**. Din seria pieselor „grele” **Dream Theater** de pe același album, amintesc: *New Millennium*, *Peruvian Skies*, *Burning My Soul*, *Lines In The Sand*, *Just Let Me Breathe* și *Trial Of Tears*. În balans cu aceste compoziții, albumul cuprinde piesele *You Not Me*, *Hollow Years*, *Take Away My Pain* și *Anna Lee*, zone plăcute și accesibile. Evident, așa cum era de așteptat, există și două evadări instrumentale, momente ce definesc cu claritate valoarea fiecărui membru al grupului. Ele sunt: *Hell's Kitchen* și subdiviziunea *Deep In Heaven* — partea a doua a suitei *Trial Of Tears*. Oricum, de amintit, pentru aceasta din urmă, ambiția lui **John Petrucci** de a ataca și zona *jazz-rock*-ului, atât prin sonorități a la **Alan Holdsworth**, cât și printr-un aranjament deosebit.

Conceptul muzicii **Dream Theater** și chiar al albumului *Falling Into Infinity* este un efort comun al membrilor trupei: **John Petrucci** — guitars, vocals; **Mike Portnoy** — drums, percussion, vocals; **James LaBrie** — vocals; **John Myung** — bass, stick; **Derek Sherinian** — keyboards, toți aceștia reușind din nou să uimească.

La capitolul inedit trebuie amintit faptul că, în compoziția *Lines In The Sand*, partitura vocală este susținută și de **Doug Pinnick**

— basistul și vocalistul trupei **King's X**. Imprimat în iunie-iulie 1997 și produs de către **Kevin Shirley**, acest album duce pe mai departe credința în faptul că muzica bună se poate oricând sau mai ales acum, când invazia de facil înecă aproape toate căile către individul modern. A asculta **Dream Theater** nu înseamnă a fi curios neapărat. Probează dorința fiecăruia de a afla, de a cunoaște.

■ Cristian Teodosiu

BLACKMORE'S NIGHT
Shadow Of The Moon

EDEL, 1997

Spre deosebire de alți chitariști din generația lui, care se mulțumesc să-și consume gloria reluând la saturație hiturile de odinioară, remixate, recondiționate și deseori răsuflăte, **Ritchie Blackmore** nu ezită să experimenteze formule noi, să semneze compoziții noi, fie ele și în manieră consacrată. Abordând sonorități la modă și reinviind teme din folclorul și literatura celților sau a menestrelilor de curți medievale, **Blackmore** a scos recent un album care nu seamănă cu nimic din ceea ce știm că a făcut chitaristul. Am rămas încântat și surprins de vocea superbă a blondei **Candice Night** (de aici jocul de cuvinte din titlu), ascultând o muzică stilistic impecabilă și excesiv de bine făcută. Nimic nu pare să fi fost lăsat la voia improvizăției; dar totul sună și răsună cu vigoarea și voioșia pe care poate să le obțină numai o formație care cântă de plăcere. Predomină fazele muzicale ce amintesc de celți și misticismul nordic. Însă **Blackmore** nu exploatează o sonoritate la modă în unele cercuri de ascultători, cum s-ar zice, știind câtă așa-numită „celtic legacy” circulă pe CD. Prezența soundului care face ravagii în rândul tinerilor *dance-ri* ar fi altă concesie model. Eronat. **Blackmore** urmărește doar propriile teme și obsesii. Asta se poate deduce atât din prezența binecunoscutelor riffuri tip *Purple/Rainbow*, cât și din nonșalanța cu care abilitățile prelucrează motive din compozițiile culte clasice — *Adagio-ul* lui **Albinoni** fiind numai un exemplu între altele. Beneficiind de instrumentiști sobri și de contribuția lui **Ian Anderson** la flaut, discul înviorează urechile obsolite. Dar mai ales deschide ferestre blocate în prejudecăți. Și nu poți decât să iubești această obstinație a artistului care își refuză șablonizarea, preferând să piardă bani și fani, decât să editeze ce așteaptă lumea de la el.

■ M.V. Pop

MANSUN
Attack Of The Grey Lantern

Parlophone

„Attack Of The Grey Lantern” este un album lansat pe la

începutul lui '97, dar apărut la noi abia acum câteva săptămâni. De ce m-am oprit la el? Pentru că sunt sigură că o să vă placă să-l ascultați.

Muzica pe care o cântă cei patru englezi — compozițiile vocalistului **Paul Draper** — este un indie extrem de melodios, cu destule sintetizatoare și viori folosite cu mult cap. Instrumentiștii nu sunt răi deloc, iar **Draper** are voce extraordinară, semănând întrucâtva cu cea a lui **Brett Anderson** (tipul de la **Suede**).

Însă lucrul interesant la „Attack...” este faptul că albumul este efectiv o scrisoare muzicală adresată unei oarecare **Mavis**, în care cei de la **Mansun** îi povestesc fetei despre diferite personaje care de care mai ciudate — „Egg Shaped Fred”, „Stripper Vicar” (fii atenți la versuri, o să vă placă la nebunie) —, despre ipocrizia autorităților — „Taxloss” — sau despre situații ireale pe care nici nu încearcă să le facă să sune plauzibil — „Wide Open Space”.

Băieții au un simț muzical foarte dezvoltat și un umor fin, însușiri datorită cărora acest album este unul dintre cele mai bune debuturi ale anului tocmai trecut.

„Attack Of The Grey Lantern” o să vă placă, apoi o să vă placă foarte tare, apoi o să-l ascultați tot timpul. Zău! (9.5)

Attack Of The Grey Lantern:
The Chad Who Loved Me — *Mansun's Only Love Song* — *Taxloss* — *You, Who Do You Hate?* — *Wide Open Space* — *Stripper Vicar* — *Disgusting* — *She Makes My Nose Bleed* — *Naked Twister* — *Egg Shaped Fred* — *Dark Mavis*

■ Ileana Cosăceanu

ROBBIE WILLIAMS
Life Thru A Lens

Chrysalis

Doamnelor și domnilor, fiți pregătiți, urmează a treia parte a serialului „Fugiți!” Foștii membri **Take That** se întorc”. **Robbie Williams**, de departe cel mai controversat spărgător de inimi (știți că nu sună bine, dar ce să faci?), după doi ani de procese și beții crunte, s-a hotărât să scoată și el un album, urmând exemplele lui **Mark Owen** și **Gary Barlow**.

După cum cred că știți și voi, **Williams** nu pierde nici o ocazie să spună cât de bine se are el cu al său concetățean **Liam Gallagher**. Ei bine, exact același lucru îl face și în muzică, „Life Thru A Lens” nefiind altceva decât un album de guitar-pop mediocru în ceea ce privește compoziția și interpretarea vocală, și a cărui singură salvare o constituie instrumentiștii cu adevărat profesioniști.

Din cele unsprezece cântece care reflectă în mare parte exact perioada prin care a trecut **Williams** după despărțirea grupului, se desprind trei vârfuri — „Lazy Days”, „Angels”, „South Of The Border” — care sună într-adevăr bine ca *single*, dar luate în contextul

albumului își pierd aproape tot farmecul.

„Life Thru A Lens” este un album superficial, cu încercări nereușite de a te face să zâmbești, dar cu pretenția de a fi ceva grozav (la școală ne-au învățat că asta se cheamă snobism) — cam seamănă cu cel care-l semnează, nu? (5)

Life Thru A Lens: *Lazy Days* — *Life Thru A Lens* — *Ego A Go Go* — *Angels* — *South Of The Border* — *Old Before I Die* — *One Of God's Better People* — *Let Me Entertain You* — *Killing Me* — *Clean* — *Baby Girl Window*

■ Ileana Cosăceanu

AKARNA

Fresh Meat

Fume/WEA

Se experimentează, nu glumă, în ultima vreme! Și ceea ce fac numele deja consacrate devine în scurt timp de-a dreptul conservator pe lângă încercările noii generații. Dar așa evoluează lumea, nu?

Arkarna fac parte din extrem de noua generație (nu cred că media de vârstă a trupei depășește 17 ani) și propun și ei o modalitate de a îmbina dance-ul cu rock-ul, respectiv house cu Britpop. Însă cei patru londonezi nu se complică absolut deloc, căutând să îmbine în vreun fel cele două stiluri, ci pur și simplu cântă Britpop pe un ritm de house. Delimitarea este atât de clară, încât dacă ar lipsi vocea și chitarele ai putea jura că ai s-auzi așa ceva într-unul dintre cele mai underground cluburi, și invers. Dar, deși se simte că băieții nu s-au gândit prea mult la ce o să iasă, „Fresh Meat” sună foarte bine.

Albumul este conceput isteț, începând cu „House On Fire”, cu o atmosferă de house, ajungând pe la mijloc la „Block Capital”, un cântec foarte pop, și terminând cu energizantul instrumental „R U Ready”, iar mixajul și sunetul sunt fără cusur. Lucrul — puțin obișnuit la o trupă așa de tânără — se explică prin faptul că **Arkarna** este unul dintre acele grupuri în care toate problemele de înregistrare, de producție, de management se rezolvă cu un număr foarte mic de oameni. Ei își produc propriile cântece, **Ollie Jacobs** — vocalist — este și compozitor, se ocupă și cu mixajul, iar firma care deține studioul este și cea care face management-ul.

„Fresh Meat” este un album cât se poate de indie — în sensul de independent — și merită cumpărat mai ales pentru faptul că reprezintă un capitol relativ închis în seria experimentelor acestui sfârșit de secol. (9)

Fresh Meat: *House On Fire* — *Eat Me* — *The Futures Overrated* — *So Little Time* — *Block Capital* — *Born Yesterday Part 1* — *Born Yesterday Part 2* — *Peace Of Mind* — *Direct Dubit* — *R U Ready*.

■ Ileana Cosăceanu

Januarie

- 1 — Gheorghe Gheorghiu
- 2 — Sanda Ladoși, Adrian Romcescu
- 3 — Gabriel Dorobanțu, Daniel „Danny” Alexandrescu (Ro — Mania, Proiect K1, Double D)
- 4 — Mihai Constantinescu, Eric (t-Short)
- 5 — Mihai Godoroja (Mike & The Blue Spirits), Luminița Cișmigiu „Lady L”, Bogdan Vișan (Taine)
- 6 — Jean Păunescu, Doina Badea (1940-4.03.77), Bogdan Stănescu, Cătălin Ciucan (Angel)
- 7 — Vali „Prunus” Ionescu (Volta), Dan Smanes Lica (KMO)
- 8 — Dan Ștefănică
- 9 — Cristian Minculescu (Iris)
- 10 — Zoia Alecu (Sfinx Experience)
- 12 — Laurențiu Profeta, Aurel Storin
- 13 — Lucia Bubulac, Laura Pășcu (By No Means)
- 14 — Victor Socaciu
- 15 — Adrian Bărar (Cargo)
- 16 — Ionuț Calotă
- 17 — Anton Șuteu
- 18 — Angela Vulpescu (Secret), Ștefan Boldijar (Semnal M)
- 20 — Zolt Gáspár (Quo Vadis)
- 21 — Doru Borobeică (Iris)
- 22 — Camelia Dăscălescu
- 23 — Mihai Anghel
- 24 — Stela Enache, Ramon Radosav (Ultimatum, Cargo)
- 25 — Marina Florea
- 26 — Ion Cristinoiu, Iuliu Merca (Semnal M)
- 27 — Carmen Rădulescu, Bert Barbera (Blue's Convention)
- 28 — Natalia Guberna
- 29 — Cătălin Barbu, Viad Cernea (Class), Octav Teodorescu (Octave), Mălina Olinescu
- 30 — Doina Spătaru, Victor Lenghel (Conexiuni), Mihai Onilă
- 31 — Ovidiu Lipan „Tândărică” (Phoenix), Realini „Dr. Jazz” Lupșă (Gaz pe Foc)

Februarie

- 1 — Andy Ghost (Altar)
- 2 — Cezar (Genius)
- 3 — Dan Chebac, Alex Belciu (Vank)
- 4 — Carmen Trandafir, Adriana Buciu (Secret)
- 6 — Cătălin Crișan, Mircea Romcescu
- 7 — Gabriel Alexandrescu, Radu „Baby Dog” Trandafir (X-Trance)
- 8 — Dan Pavelescu, Cornel Popescu
- 9 — Florin Ochescu (Blue's Convention)
- 12 — Mirela Păun (Secret), Pompiliu Dârjan, Nicu Patoș (Platonic Band), Allen Alexandru „Allen”
- 13 — Mihai Cernea (Sfinx Experience), Vali Crăciunescu (Floare Albastră)
- 14 — Gil Dobrică, Andrei Ionișcu (Taine)
- 15 — Andrei Kerestely, Tică Alexe (Eden), Mihaela Cernea (Class), Eugen Caminschi (Black Cat Bone)
- 17 — Ovidiu (Genius)
- 18 — Dorina Drăghici
- 19 — Andreea Duțescu (Misstyc)
- 20 — Harry Coradini
- 21 — Mariena Dobre
- 22 — Ovidiu Baciu, Horea Crișovan (Neurotica, Stepan Project)
- 23 — Ștefan Aldea (Taine)
- 25 — Mihai Cazacu (Overlord)
- 26 — Virgil Popescu, Elena Cârstea
- 27 — Sorin Dănescu (Vița de Vie)

Martie

- 1 — Nicolae Georoiu (A.M.G., Eden)
- 2 — Bibi Ionescu (Sfinx Pro)
- 5 — Doru Căpălescu
- 6 — George Nătsis
- 7 — Gina Pătrașcu
- 9 — Dan Andrei Aldea
- 10 — Adrian Ordean (Schimbul 3),

Născuți pentru pop-rock

Ce ne-a apucat? De ce reluăm zilele de naștere? Au fost unele greșeli. Unele voite (ca să-i prindem pe cei care „preiau” fără să citeze sursa), altele nedorite. Au scăpat unele nume. Și acum mai lipsesc altele. Oricum, varianta de acum este profund îmbunătățită. Și dacă tot folosiți această sursă, vă rugăm să nu uitați munca mini-echipei V.P.R. Pentru artiștii care nu apar în aceste pagini: NU VĂ JENAȚI SĂ NE CONTACTAȚI ȘI SĂ NE SPUNEȚI CÂND V-AȚI NĂSCUT! Istoria pop-rock are nevoie de voi!

- Nicky Dinescu, Carmen „Mandy” Vișan (Fantasy)
- 12 — George Nicolescu
- 13 — Mihai Iordache (Sarmalele Reci)
- 14 — Petre Mihăescu, Ștefan „Linda” Moisă (Mike & The Blue Spirits)
- 15 — Viorela Filip, Paul Neacșu (Volta)
- 18 — Horia Moculescu, Rareș Dragomir
- 20 — Răzvan Mateescu (Roata)
- 21 — Adrian Despot (Vița de Vie)
- 22 — Zoltán András (Sarmalele Reci)
- 23 — Mircea Vintilă
- 24 — Ovidiu „Uțu” Săliștean (Ultimatum)
- 25 — Henri Mălineanu, Relu Bițulescu (ZAN)
- 28 — Nicolae „Sucă” Suci (Floare Albastră), Vali Vătu (Axa Project)
- 29 — Dan Bittman (Holograf)
- 30 — Ștefan Iuga (Eden)
- 31 — Adrian Enescu, Adrian Pleșca „Artan” (Timpuri Noi), „Clonatu” (R.A.C.L.A.)

Aprilie

- 2 — Gică Petrescu, Cristian Nanu (Digital Art), Mihai „Funk T.F.” Maței (X-Trance)
- 3 — Luigi Ionescu
- 4 — Vali Vasile (Assalt), Cătălina „Lisa” Zamfir (Fantasy)
- 5 — Șerban Georgescu
- 6 — Cornel Constantiniu
- 7 — Ion Ulmeanu, Ion Aldea Teodorovici (1954-30.10.1992)
- 8 — George Grigoriu, Florentin Delmar (1917-31.03.83)
- 9 — Maria Magdalena Nedelcu (Double D)
- 11 — Daniela Claudia Nacu, Mirela Voiculescu Fugaru, Teo Peter (Compact)
- 15 — Bogdan Cristinoiu, Tavi Plian (Cargo)
- 17 — Angela Nicoară
- 19 — Nicu Covaci (Phoenix), Marius Dragomir
- 20 — George Costinescu (Tectonic), Cristi Petrescu (Overlord)
- 21 — Dan Stoian, Dragoș Docan (Krypton)
- 23 — Edmond Deda
- 26 — Gabriela Sauciu
- 29 — Liviu Hoisan (Sub Semnul Crucii)
- 30 — Eugen Baboi (ex-Poesis), Laurențiu Guran (Angel)

Mai

- 1 — Paur (Antract)
- 2 — Petre Firulescu
- 3 — Alina Mara Neuhauser
- 4 — Mihaela Runceanu (1955-1.11.89), Adrian Berinde, Cristi Sipoș (Ultimatum), Dana Bartzter, Ștefan Nagy (Semnal M), Mircea Tiberian, Laurențiu Duță
- 6 — Relu Marin (A.M.G., Eden)
- 7 — Elly Roman
- 8 — Anca Turcașiu
- 9 — Marius Teicu, Cornel Chiriac (1942-4.03.75), „Efendi” (Mike & The Blue Spirits)
- 12 — Jolt Kerestely, Aurelian Andreescu (1942-22.07.86), Liviu Mănescu (Vama Veche)
- 13 — Oana Sârbu, Alex Penescu (Spin)
- 15 — Levi (Altar), Nadia Dragomir
- 17 — Viad Telea (Spin)
- 19 — George Nemeznic (Conexiuni), K. Nimrod (Altar)
- 20 — Mircea Drăgan, Viorel Gavrilă, Romeo Dediu (Holograf), Adrian Tăbăcaru (Taine)
- 22 — Răzvan Fodor (Direcția 5)

- 23 — Alexandru Cernahoschi (Night Monks)
- 24 — Vlăduț Fugaru
- 25 — Dumitru Lupu, Cornel Ilie (Vank)
- 27 — Sorin Scorelcu (Antract)
- 28 — Tudor Chirilă (Vama Veche)
- 29 — Angela Galanton (Trio Galax)
- 30 — Sorin Ionuț Frunză (MB&C), Bobiță Cătușanu (Antract)
- 31 — Nicu Alifantis

Iunie

- 1 — Monica Anghel
- 3 — Aurelian Teimșan
- 4 — Cătălin Onoiu
- 6 — Tino Furtună (Holograf)
- 8 — Adrian Igrășan (Cargo), Izabel Nedely, Dan Beg (By No Means)
- 9 — Bogdan Hladiuc (The Order), Cristi Ioniță (Metrock), Cristi Pup (Cargo)
- 10 — Loredana Groza, Răzvan Mirică (Direcția 5)
- 12 — Adrian Enache
- 13 — Raluca Anastasiu „Energy”
- 14 — Vasile V. Vasilache (1941-1991)
- 16 — Stela Axinte (Trio Galax)
- 17 — Paul Simion (Esperando), Viorel Stoica (Walhalla)
- 19 — Nicu Sârghia (Vank)
- 21 — Doru Tușiș
- 25 — Doru Stănculescu, Mircea Bodolan, Szilárd Borbély (Quo Vadis)
- 26 — Temistocle Popa
- 27 — Dan Iliescu (Timpuri Noi)
- 30 — Andrei Stăncescu (Z.O.B.), Andrei „Zahăr Cubic” Roșu (Gaz pe Foc), Cuoresian „Essy” Albu (By No Means)

Iulie

- 1 — Marian Spănoche
- 2 — Cristina Puia (Secret), Ilie Micolov, Adria Șerban
- 4 — Teo (Altar), Costel Sandu (Krypton)
- 6 — Dorin Anastasiu, Anastasia Lazariuc
- 8 — Hanno Hofer (Nightlosers)
- 9 — Mirabela Dauer, Daniel Iordăchioaie, Angela Similea, Margareta Păslaru, Zsolt Szabo
- 10 — Vasile Șeicaru
- 11 — Georgeta Mihalache
- 12 — Paul Ciuci (Compact)
- 13 — Victor „Wizard” Gunță (Different Reality)
- 14 — Mădălina Manole
- 16 — Marius „Bade Hop Ș’ atâr” Coman (Ro-Mania)
- 18 — „Căpitanu” (Mike & The Blue Spirits), Ilie „Manole” Vlad (Antract)
- 22 — Ileana Șipoteanu, Georgeta Cernat, Alexandru Zănescu
- 24 — Alexandru Julia
- 25 — Dragoș Alexandru
- 28 — Cristina Manoliu
- 30 — Daniel „Dany” Badea (Double D)
- 31 — Mircea Baniciu, Gabi Constantin (Volta)

August

- 1 — Tudor Gheorghe
- 3 — Pompei Rădulescu (Spin)
- 4 — George Pătrănoiu (Krypton)
- 6 — Traian Bălănescu (Vama Veche)
- 8 — Adrian Borțun (Sarmalele Reci)
- 9 — Al. Mandy
- 10 — Dan Dimitriu, Nuțu Olteanu, Mircea Rusu
- 14 — Camelia Nălucă (Capuccino)
- 16 — Florin Bogardo, Bogdan Roșca, Laurențiu Olariu

- (Z.O.B.), Gelu Solomonescu (1920-15.01.84)
- 17 — Cristi Giorgievici (Neurotica)
- 18 — Ovidiu „Kempes” Ioncu (Cargo)
- 19 — Sorin Tănase „Pupe” (Vița de Vie), Eugen Vasile „Jojo” (Vița de Vie)
- 20 — Petrișor „Șpil” Știrbu (Floare Albastră), Andrei Bărbulescu (Angel)
- 29 — Andi Savastre (Schimbul 3)
- 30 — Oliver Sterian (Compania de Sunet), Bogdan Tufeanu (Assalt), A.G. Weinberger
- 31 — Ioan Gyuri Pascu, Daniel Robu

Septembrie

- 1 — Sorin Vasile „Pepino” (Vița de Vie)
- 2 — Sorin Chifiriuc, Leontin Iovan (Celelalte Cuvinte)
- 3 — Marina Voica, Gherase Dendrinu (1901-4.01.73)
- 4 — Richard Bartzter, Daniela Galanton (Trio Galax)
- 7 — Mircea Tudoran
- 8 — Cristi Vasile (Assalt)
- 10 — Mihai Pocorschi, Cristi Pațurcă
- 11 — Claudia Strezea
- 14 — Dida Drăgan
- 15 — Anca Parghel
- 17 — Claudia Dumitru (Secret)
- 18 — Cătălin „Sonic Man” Micu (X-Trance)
- 19 — Tony Șeicărescu (ex-Direcția 5), Nicu Damalan (Direcția 5)
- 20 — Ana Ciobanu, Gabi Basarabescu, Bogdan Ioniță
- 21 — Păunița Ionescu, Ducu Bertzi, Marius Popp, Valeriu Sterian, Florian Nanu (Digital Art)
- 22 — Răzvan „Lapi” Lupu (Krypton)
- 23 — Cornel Tănase, Daniela Nicol
- 24 — Aurel Giroveanu, Bogdan Ciurea (Buna Vestire)
- 25 — Dorin Liviu Zaharia (d. 3.12.1987)
- 28 — Florin Ionescu (Direcția 5)
- 30 — Ricky Dandel, Cătălin Tuță Popescu (Krypton, Capuccino)

Octombrie

- 2 — Dan Spătaru, Adrian Daminescu
- 3 — Silvia Dumitrescu
- 4 — Florian Pittiș, Dragoș Adrian Joncu (Overlord), Marian Nistor, Eugen „Elf” Istrate (Different Reality)
- 5 — Aurel Manolache
- 7 — Luminița Anghel
- 8 — Dan Ștefănică, Fredy Onofrei (Compania de Sunet)
- 9 — Tavi Colen (Talisman)
- 10 — Laura Stoica
- 11 — Cristian Faur
- 12 — Daniela Györfi, Mihai Iovănescu (Z.O.B.)
- 13 — Alexandru Andrieș, Ionuț „Ion&Măria” Voicu (Bass Reflex, Ro-Mania)
- 14 — Iulian Vrabele (Holograf), Dan Beizadea, Radu Goldiș, Marius Dumitrescu, Cezar Panait (Spin)
- 17 — „Rămaru” (R.A.C.L.A.)
- 18 — Ștefan Bănică jr.
- 20 — Dan Ardelean
- 21 — Mircea Dumitrescu
- 22 — Dan Creimerman, Crina Mardare, Ionel Tudor, Mihaela Mihai
- 23 — Nicolae Laurențiu (Overlord), Andrei „Bade Hop Ș’ așă” Șoșoiu (Ro-Mania)
- 24 — Anda Călugăreanu (1946-16.08.92)
- 25 — Marian Ionescu (Direcția 5)

- 26 — Corina Chiriac, Vasile Vasilache
- 27 — Romeo Vanica, Geanina Olaru
- 29 — Mona Roșoga
- 30 — Marcel Dragomir, Marius Bațu (Holograf)

Noiembrie

- 1 — Gabriel Cotabiță
- 2 — Valter Popa (Iris), László Farkas (Quo Vadis), Bogdan Negriou
- 3 — Corneliu Meraru, Maria Răducanu
- 4 — Denis Roman, Emil Viciu (Sarmalele Reci)
- 5 — Nelu Dumitrescu (Iris), Maria Radu, Nicoleta Nicola
- 6 — Petre Geambașu, Mihai Breazu (Neurotica)
- 8 — Ștefan Ciobanu
- 9 — Mihai Alexandru
- 10 — Ana Pătan
- 11 — Liliana „Lilly” Nicolae (Bass Reflex)
- 12 — Tiberiu Pop (Celelalte Cuvinte), Adina Rus, Roxana Andronescu (Capuccino)
- 14 — Toni Mureșan (The Order)
- 15 — Doina Aldea Teodorovici (1958-30.10.1992)
- 16 — Alexandru Vilmanyi
- 17 — Cătălin „Eddie” Trandafir (X-Trance)
- 18 — Cristi Stoica (Walhalla), Mihai Dobre (Șuie Paparude)
- 19 — Nicolae Nițescu, Mario Ticlea (Schimbul 3)
- 20 — Emil Laghia (Compact), Alin Oprea (Talisman), Oana „Wild Cherry” Hlavasca (X-Trance)
- 22 — Marcel Breazu (Celelalte Cuvinte), Mișu Iancu
- 23 — Mihai Elekeș
- 24 — Cornel Muntean (Ultimatum), Ilie Stepan (Pro Muzica, Stepan Project)
- 26 — Marian Bogdan Tascău (MB&C), Raluca Ocneanu, Costin Petrescu (Olimpic 64, Phoenix)
- 27 — Gusti Costinescu (Tectonic)
- 29 — Liviu Tudan, Ramona Bădescu, Eugen Mihăescu, Manuel Savu (Volta 88)
- 30 — Daniel Petre (Chin), Carmen (t-Short)

Decembrie

- 1 — Radu Șerban (1927-6.02.84), Johnny Răducanu
- 2 — Cornel Fugaru, Leo Iorga (Schimbul 3), Edi Petroșel (Holograf)
- 3 — Cornel Ionescu
- 5 — Mircea Florian, Ilie Stoian, Viad Gheorghiu (Night Monks)
- 7 — Elena Perianu (Roata)
- 8 — Ștefan Hrușcă
- 9 — Victor Cenușă (Vank), Răzvan „Șteff” Ștefanu (Fantasy)
- 10 — Sile Dinicu
- 11 — Robert Constantinescu (Antract)
- 12 — Corina Dogaru, Jean-Luc Grigoriu (Walhalla)
- 13 — Viad Cnejevici (Compact), Sorin Erhan (Spin)
- 14 — Aura Urziceanu, Dinel Tollea (14.12.1954-22.08.1997), Mircea „X-Mann” Presel (Bass Reflex, Proiect K1)
- 16 — Dani Constantin, Oana (Genius)
- 18 — Vasile Veselovschi, Mircea Preda (Direcția 5)
- 19 — George Enache, Călin Pop (Celelalte Cuvinte), Mariana Turcanu, Adrian Sârbu (Volta)
- 20 — Lucian Viziru (Gaz pe Foc)
- 21 — Miriam Otilia Romea
- 22 — Leluț Vasilescu (Compact)
- 23 — Cătălin Neagu (Timpuri Noi)
- 24 — Marina Scupra
- 25 — Andrei Vlad (Krypton), Paula Seling
- 26 — Adi Manolovici (A.M.G., Eden)
- 27 — Mihai Cămpineanu (Șuie Paparude), Cristi Ilie (Volta), Mihai Coporan (Angel)
- 28 — Laurențiu Cazan
- 29 — F.G. (Altar), Sebastian „Andy” Andor (Density)
- 30 — Radu Fornea (Proiect K1)

DANCE REVOLUTION

[și mai mică, și mai rea!]

HOT DANCE

Începând cu acest număr, vă propunem două topuri de zece poziții, autohton și străin, fiecare cu titluri dintre cele mai noi și mai dansate. Așteptăm în continuare toate propunerile voastre la HOT DANCE.

ROMĂNESC:

1. RO-MANIA — FOST-AM DUS
2. PROIECT K1 — NUNTA
3. DOUBLE D — TU, DOAR TU
4. GAZ PE FOC — RITMUL S.T. GAZ PE FOC

5. ȘUIE PAPAÚDE — TICĂLOSUL TOBOȘAR
6. VOLTAJ — ARMĂ TA (HARD DANCE VERSION)
7. D.J. PHANTOM — DEEPER
8. BASS REFLEX — F.I.G.H.T.
9. FANTASY — WONDER
10. SPIRAL — BLOW

STRĂIN:

1. NANA — TO MUCH HEAVEN
2. SCOOTER — NO FATE
3. SWEET BOX — EVERYTHING GONNA BE ALRIGHT

4. DANCE II TRANCE — POWER OF AMERICAN NATIVE '98
5. SQUEEZER — TAMAGOTCHI
6. BROOKLYN BOUNCE — THE REAL BASE
7. RUN DMC V.S. JASON NAVINS — IT'S LIKE THAT
8. WESTBAM — HARD TIMES
9. PAPPY BEAR — CHERISH
10. DARIO G — SUN SCHIME

■ Raluca Mihail
X.M. — The Dance Protector

PLANETA DANCE

● PROIECT K1 își anunță intenția de a participa anul acesta la CERBUL DE AUR, la secțiunea discografică, cu albumul PHOENIX DANCE EXPLOSION, și la secțiunea de videoclip cu melodia FATĂ VERDE, la care a început deja lucrul.

● U-NITE — grup de studio format din aceiași băieți care alcătuiesc PROIECT K1, de care, foarte sigur, ați auzit — pregătește un album cu o temă cel puțin interesantă: hit-urile unei trupe românești de rock („persoană importantă, nu spui cine”, deocamdată!) reorchestrate în manieră dance. Sună cunoscut, nu-i așa?

BASS-REFLEX

● BASS REFLEX lucrează de zor în studio la înregistrarea primului lor album, care promite să fie „cel mai tare album” de pe piața dance românească. De pe casetă nu vor lipsi cele mai cunoscute cântece ale grupului: GO AWAY, FREE și F.I.G.H.T.

● La PROIECT K1 — PUMA RECORDS vor apărea un maxi-single și un nou volum al compilației ROMANIAN DANCE REVOLUTION, care va conține și un nume nou, din aria rave-dance: WETLAND din ARAD.

● RO-MANIA (împreună cu CAT MUSIC) își va lansa la sfârșitul lunii februarie primul album, cu numele „... ȘI JOACĂ!”. 16 melodii etno-techno, printre care hit-urile FOST-AM DUS, AH, CE-AȘ VREA!, 100% ȚURAI, HORA LUI MISHU, UNDEVA, CÂNDVA (varianta '98), constituie un argument solid pentru a fi cu ochii pe ei în următoarele săptămâni.

CONCURS DANCE REVOLUTION

Pentru concursul din acest număr, CAT MUSIC ne-a pus la dispoziție albumul X-PLSION al grupului bucureștean X-TRANCE (Cătălin Trandafir, Radu Trandafir, Mihai Maftei,

Cătălin Micu, Oana Hlavasca). Dacă vă interesează să câștigați un album incitant de techno-dance, răspundeți corect la următoarea întrebare:
Cu ce piesă

figurează X-TRANCE pe compilația THE ROMANIAN TECHNO? Trimiteți răspunsurile voastre pe adresa redacției, până la data de 15.03.1998.
Succes!

Francis "Scrapper" Blackwell

S-a născut la 21 februarie 1903, în localitatea Syracuse, Carolina (de Nord sau de Sud, încă nu se știe). Tatăl, Payton Blackwell, era violonist de țară, iar mama sa, Elizabeth, cânta gospeluri și în bucătărie, nu doar în biserică. Toți copiii, 16 la număr, au ieșit cântăreți, excelând fiecare în variate genuri, mai dotat arătându-se, de mic, Francis Hillman, poreclit de bunica sa „Scrapper” (scandalagiu, bătăuș) pentru că-și trântea frații cu nasul în țărână. După ce familia s-a mutat în Indianapolis, prin 1906, micul Francis și-a construit prima chitară dintr-o cutie de țigări și o sârmă. La instrumentul adevărat a învățat să cânte singur, pe la 7-8 ani. Deși a intrat în ansamblul muzical familial, cântând pe la petreceri și picnicuri, Francis n-a considerat muzica altceva decât o distracție. Așa se face că, pe la jumătatea anilor '20, era amestecat în contrabanda cu alcool, afacere profitabilă în perioada prohibiției, cânta mai mult pentru plăcerea proprie și pentru vecini, și nu știa că din muzica sa ar putea scoate bani. Dar într-o zi din 1927, a venit în vizită Leroy Carr, un pianist cunoscut prin zonă, care i-a explicat cam ce se poate face în domeniul muzical — înregistrări, turnee, concerte, bani. Consumând amândoi, Carr și Blackwell, o cantitate apreciabilă de alcool, ei au găsit un teren comun de exprimare, de unde s-au născut

niște cântece minunate. Inițial, Blackwell s-a opus înregistrării pe disc a cântecelor sale, pentru că trebuia să meargă la Chicago, iar el se temea de Chicago din cauza afacerilor sale dubioase. Atunci, Carr a solicitat un aparat mobil de înregistrare, și l-a obținut. Casa lui Blackwell s-a transformat pentru câteva zile în studio de imprimare. Și pe când Leroy Carr făcea repetiții cu Blackwell pentru a găsi forma cea mai nimerită a cântecelor ce urmau să fie imprimate de fiecare, separat, cel care se ocupa de producție din partea casei Vocalion, un englez numit Guernsey (celălalt nume nu i se știe!) a avut ideea de a-i înregistra pe amândoi — Blackwell la chitară și Carr, pian și voce. În 19 iunie 1928 s-a înregistrat, dintr-o inspirație, **How Long, How Long Blues**. Va fi primul „million seller” din istoria bluesului, și va aduce autorilor câte 4.000 de dolari pe loc, plus câte un cec la fiecare două luni, reprezentând royaltăți. Până în 1935, când Leroy Carr moare, cei doi vor imprima aproape 170 de fețe de disc, cu bluesuri despre necazurile obișnuite lumii sărace, nu numai din Sud, și nu doar de culoare: femei rele, femei bune, slujbe și șomaj, bani și iar bani, băutură, trenuri, călătorii, iubiri, despărțiri. Fără să abandoneze firma Vocalion, Blackwell mai înregistrează cu Georgia Tom, Teddy Moss, Dorothy Rice, Bertha „Chippie” Hill sau Amos Easton pentru alte case de discuri — Champion, Decca, Bluebird. Cât timp trăiește Leroy Carr, sub supravegherea competentă a lui Guernsey,

Fișier de blues - Blues File -

Blackwell face turnee cu partenerul său în orașe ca Nashville, Louisville, Chicago, Cincinnati, St. Louis, New York. Concertele aduc bani belșug, iar cei doi beau zdravăn, până când Leroy Carr moare din cauza băuturii. După ce vestea morții i-a fost dată lui Blackwell, acesta abandonează chitara și casa, dispărând pentru două luni. Când durerea i s-a mai tocit, Blackwell înregistrează, pe 7 și 8 iulie 1935, în Chicago, câteva dintre cele mai „supărate” bluesuri ale sale (și, poate, ale genului): **My Old Pal Blues, Bad Liquor Blues, The Death Of Leroy Carr, Smoky Mountain Blues, Wayback Blues**. Toate vor intra în repertoriul

diverșilor „urmași”, iar acest gen de oratoriu funerar va prolifera, mai mulți bluesmeni vor compune cântece la moartea colegilor, prietenii sau nu. Afectat de pierderea prietenului, Blackwell se retrage din show-biz, preferând să muncească la asfaltarea drumurilor și să cânte doar ocazional, până prin anii '50. Redescoperit în 1959 de către albi europeni în cadrul blues-revivalului, Blackwell apare din nou în studiourile de înregistrare, imprimând discuri pentru firmele 77, Prestige sau Bluesville. Dar cariera îi este retezată de un măcelar, care îl împușcă pe o alee lăturalnică din Indianapolis, în dimineața zilei de

sâmbătă, 6 octombrie 1962. Moartea survine o zi mai târziu. Moștenirea sa muzicală va fi adunată pe discurile editate întâi de firma Yazoo: **The Virtuoso guitar of F.B., Naptown Blues și Blues Before Sunrise**.

Bobby Bland

Robert Calvin Bland s-a născut la 27 ianuarie 1930, în Rosemark, Tennessee. Puternic atras de muzică, învățat să cânte la chitară pe la vârsta de 5 ani. La 15 ani părăsește școala și localitatea natală, și se mută în Memphis, dedicându-se complet muzicii. Cântă gospel și formează primul său grup, The Miniatures, când încă nu împlinise 18 ani. Talentul său învinge în concursul rezervat amatorilor, la Palace Theater, în 1951. Imediat înregistrează un disc la Modern Rec., dar numele său se impune greu. Admirator al lui B.B. King, este șoferul personal și valetul acestuia timp de câțiva ani, până pleacă în armată, între 1951 și 1954. Întors în Memphis de peste mari, se implică în show-biz cu devotament, înregistrând cu Johnny Ace, Junior Parker, Roscoe Gordon, Ike Turner sau Earl Forest. Concertează peste tot în State, apoi în Canada și mai târziu în Europa. Treptat, numele său e tot mai bine cunoscut și căutat. Prezența sa la festivaluri aduce plusuri de atracție, marile săli de spectacole sunt mereu pline când concertează

B.B. KING, ALBERT KING ȘI BOBBY BLAND

■ M.V. Pop

(continuare în pag. 23)

ZIDUL DIN NOI Omul Pink-freudian

Două teme se împletesc în materia operei-film *The Wall*. Prima este drama personală a lui Pinkie, copilul orfan care își caută un tată. A doua, care demăie din prima, este legată de aspectele sistemului social politic democrat, mai exact, de posibilitatea (sau favorizarea) nașterii unui totalitarism, monstru adormit în fiecare individ, ce se trezește înosebi în individul frustrat. Pentru a înțelege ce se întâmplă cu Pinkie, o lectură prealabilă din cărțile de bază ale psihanalizei ajută, dar nu epuizează posibilitățile de interpretare. Viața (și tragedia) lui Pinkie pare decupată din cazurile descrise de Freud, adevărate scenarii pentru filme la fel de complexe ca *The Wall*.

Întâi se remarcă relația mamă-fiu. Nu este foarte explicită, ca în demonstrațiile freudiene, dar conține suficiente ambiguități, ca să trimită la celebrul Complex al lui Oedip. Lipsa de acasă a tatălui și (mai cu seamă) moartea acestuia în război creează în mintea copilului vinovăția. Pinkie resimte moartea/lipsa tatălui în prezența obsesivă a mamei și încearcă să i se substituie. Relația afectivă dintre mamă și fiu are toate atributele dramei oedipiene. Din cauza relației sentimentale-excesive cu mama sa, Pinkie nu mai poate găsi feroicea lângă altă femeie. Și doar o femeie mă poate face să fiu un bărbat adevărat — se plânge Pinkie. Dar femeia aceea, n-o află. O vreme, a crezut că soția (altă prezență obsedantă, un surrogat de mamă și o rivală a mamei) este acea femeie. Deziluzia a intervenit chiar la ieșirea din sala cununii. Scena petelor de sânge de pe caldaram este unul dintre actele premonitorii, de care Freud se folosește deseori pentru a explica devierile pacienților (psih)analizați. Propriu zis, în persoana soției, Pinkie se lovește întâia dată de un zid. De ZID. Dar Pinkie nu ieșise practic dintre ziduri. Copil singur, el crescuse între brațele mamei, care îi apărau tocmai ca zidurile. Mama-zid va sări să-l aperse, în final, la proces, și tot ea îl va re-înghiți, într-un semnificativ desen animat. Desenul animat final explicitează viziunea lui Roger Waters. Sub incidența conotațiilor erotice ale relației cu mama, Pinkie va găsi în femei izvoare ale răului personal. Izbăvirea sa îi pare a fi izolarea (într-un apartament și o logică proprie — vezi scena când aranjează obiectele din cameră, după ce le-a distrus parțial) sau spiritul de gașcă, de turmă.

Dar Zidul este și o metaforă a lipsei de comunicare. Ridicat în clipa când Pinkie, preocupat de claviatura pianului (clapele ca niște cărămizi!) sau de un meci la TV, nu-și vede soția sosită acasă cu dorința de a face dragoste, zidul va genera stări de cosmar și de violență, toate trăite imaginar la o intensitate ce exclude comentariile. Telefonul care nu răspunde, televizorul care afișează indiferent și rece scene/situații/personaje în (tre) care Pinkie nu poate intra, impresarul care debitează ineptii, tânărul grup care vorbește de una singură, soția care și-a găsit al(e)inare în persoana/patul altui bărbat (activist social pentru pace — amănuntul e important pentru deviația ulterioară a lui Pinkie!) — iată câteva

elemente ale metaforei incomunicabilității de care suferă personajul.

Pinkie este de fapt un om singur. Un străin (în sensul dat de Camus acestui termen). Orfan de tată, el își imaginează un tată în orice bărbat cumsecade, până când suferă un șoc. Scena din gară, la reîntoarcerea militarilor din război, este sufocantă. Dar scena din parcul de joacă al copiilor este de-a dreptul insuportabilă! Pinkie se ațăță disperat de mâna unui bătrânel. Însă bătrânelul nu poate fi decât amabil cu un copil orfan a cărui mamă e la cumpărături. El nu poate suplini tatăl absent și refuză să-l adopte pe Pinkie. Această respingere îl înșingurează și îl înstrăinează pe Pinkie pentru toată viața.

Orice înșingurat are (și construiește) universul propriu și experimentează senzații ce par anormale celorlalți. Scena gloanțelor eșuate pe linia ferată, scena șobolanului (altă recurență freudiană), scena lecției de dans, fascinația lamei de ras, fumatul și spionatul vecinei care se dezbracă, sunt câteva din semnalele înșingurării lui Pinkie. Construindu-și propria lume, elev încă, Pinkie scrie poeme. Prins, batjocorit și pedepsit de un profesor mediocru (altfel, frustrat conjugal și dominat de o soție-scorpice; scena cinei și intervenția din proces, cu motivația din umbră, sunt exemplare), Pinkie resimte cum se adaugă „another brick in the Wall”. Drept apărare, elevul Pinkie nu poate utiliza decât visul compensatoriu (alt concept freudian). El își imaginează revolta elevilor și distrugerea școlii. Secvența a făcut gloria grupului Pink Floyd și este încă hitul cel mai cunoscut din toate discurile formației. De aici se poate aprecia valoarea viselor compensatorii. Pentru că — a nu se uita — întreaga secvență e numai un vis, trăit de Pinkie cât ține o strofă din poezia școlărească repetată în cor de clasa amorfă. Revolta interioară din această împrejurare reverberază în sufletul lui Pinkie până târziu. În scena tulburărilor de stradă se regăsește indiferența egoistă a mamei, din care Pinkie încearcă să se detașeze. Rock-star fiind, el încă n-a scăpat de spiritul gregar. Și se rade complet pe cap și piept, după o criză de furie contra indiferenței lumii din jur. Ablațune simbolică: omul-lup încearcă să scape de însemnele speciei, înainte de a fi integrat definitiv turmei.

Când obsesia și frustrarea nu-și găsesc sublimare în artă, ele eșuează în paranoia social-politică. Sistemul democrat occidental (patentat de englezi) se află în dispută cu rock-star-sistemul. Primul rezistă prin mecanismul votului. Al doilea se impune prin charismă și magie irațională. Aici rock-starul se află pe aceeași poziție cu dictatorul. Și Roger Waters trage un semnal de alarmă evident. Frustrarea pe care se ridică rock-starul este asemănătoare celeia din care apar dictatorii. Se știe că mulți tirani au fost artiști ratați, sau și-au manifestat veletăți artistice mediocre. Din rock-star, pare a spune Waters, se poate naște un dictator. (A nu se neglija ieșirile megalomane ale diversilor pop-rockeri aflați trecător în top!) Fenomenul rock-star-sistemului a căpătat deja o amploare mediatică primejdiosă. Un

partid totalitar poate să se adune în jurul unui star dement. Iar calea de acces la putere e posibilă în orice democrație. Incitarea la ură contra aproapelui care nu seamănă cu „noi” și sloganuri tip „ceilalți sunt vinovați de răul nostru” sau „tot ce-aveți de făcut este să ne urmați, noi suntem salvatorii nației” — iată „programul” oricărui partid totalitar. Aici versurile lui Waters au un sarcasm greu digerabil, iar desenul animat cu mărșăluirea ciocaneilor a devenit emblematic. Trimiterea evidentă la nazism și comunism, dar și la unele manifestări ale partidului național englez, foarte activ în anii depresiei economice britanice ('70-'80), ne scutește de alte comentarii. Împinsă la ultima consecință, paranoia totalitară nu putea să ocolească procesul-mascaradă. Dar aici ne reîntoarcem pe terenul dramei lui Pinkie, care este și drama fiecăruia dintre noi. Pentru că zidul se află în noi.

Obstacol insurmontabil ridicat între copilul care am fost și individul matur (izat) urmărit de obsesii paranoide, zidul este metafora rupturii prin care am pierdut paradisul. Regăsim aici altă teză celebră a psihanalizei. Și nu numai. Brâncuși, de exemplu, spunea că în fiecare artist se află un copil, în clipa când copilul a murit, a murit și artistul. Drama lui Pinkie este generată și de neputința lui de a regăsi paradisul pierdut — copilăria. Zidul apare în noi atunci când am mușcat din fructul cunoașterii, în sens biblic, adică din clipa când am comis actul sexual. Urmărit cu atenție scena animată cu cele două flori, stilizate ca simboluri sexuale, masculin și feminin. Acolo este esențialul operei. Florile-sexe se împreunează într-o sugestivă bătaie erotică, plastic colorată în explozii de roșu, purpuri și galben pe fond negru, cu înfășurări/desfășurări de membre ca zvărcoliri de caracatițe în rut, cu înclășări de plante carnivore. Din această angajare cosmică pe care doar limita mijloacelor tehnice a redus-o la schematism ontologic, nelipsit de transparențe mitice, din această războire a celor două principii care se îngemănează în lume, apare implacabil Zidul. Mitologia greacă pe care s-a grefat morala creștină. Interdicția (să nu mănânci din pomul cunoașterii) altoită pe principiul plăcerii (Eros, ca motor al lumii, văzut încă de Platon). Dar apariția Zidului a condus la apariția acestei lumi, așa cum este ea azi! Zidul traversează spațiile goale, și le umple, traversează sistemele sociale, ne desparte pe noi de noi înșine; dar la umbra lui apare această lume din care facem parte, cu

Ce? Cât? Unde? Culese de pe piața muzicii

(BD. KOGĂLNICEANU)

1. Adrian Romcescu — Nu vreau să te pierd: MC — 12.000 lei
2. Gaz pe Foc — orGAZm: MC — 12.000 lei
3. Compilație: Romanian Rock Hits, vol. 1 (Talisman, Compact, Vama Veche, Vița de Vie, Ioan Gyuri Pascu) — 13.000 lei
4. Ecoul — Taina: MC — 12.000 lei
5. Celine Dion — Let's Talk About Love: MC — 37.000 lei
6. Bryan Adams — 18 Till I Die: MC — 37.000 lei
7. BZN — Serenade: MC — 18.500 lei
8. Hip Hop Meets Classic — The Rhapsody Overture: MC — 37.000 lei
9. Mariah Carey — Butterfly: MC — 37.000 lei
10. Loreena MC. Kennitt — The Visit: MC — 35.000 lei
11. Indra — Interactive Play, The Essential vol. 1, 2 Colosseum: MC — 14.000 lei
12. Janis Joplin's Greatest Hits: MC — 40.000 lei
13. 1997 — Grammy Nominees: MC — 30.000 lei
14. Lighthouse Family — Ocean Drive: MC — 60.000 lei

CAT MUSIC (MAGAZINUL BUCUR - OBOR)

1. Standard Weinberger — A.G. Weinberger: MC — 12.900 lei
2. Corina (Chiriac) — Deschid fereastra: MC — 9.900 lei
3. Baby Face — The Day: MC — 29.900 lei
4. Sade — Diamond Life: MC — 29.900 lei
5. Fugees — Blunted On Reality: MC — 29.900 lei
6. The Best Of Earth, Wind & Fire — Wind & Fire: MC — 29.900 lei
7. Joe Satriani — Surfing With The Alien: MC — 29.900 lei — Not Of This: MC — 29.900 lei
8. Toto — Legend: MC — 29.900 lei
9. Boyz II Men — Evolution: MC — 29.900 lei
10. Billy Joel — Storm Front: MC — 29.900 lei

HOLLYWOOD MUSIC & FILM

1. Spice Girls — Spice: MC — 38.500 lei
2. Janet Jackson — The Velvet Rope: MC — 41.900 lei, CD — 162.900 lei
3. Patricia Kaas — Dans Ma Chair: MC — 34.900 lei
4. Trainpotting, vol. 1 și 2 (Music From The Motion Picture): MC — 37.900 lei
5. Puff Daddy & The Family — No Way Out: MC — 36.500 lei, CD — 162.900 lei
6. Joe Cocker — Across From Midnight: MC — 37.900 lei
7. Eternal — The Best: MC — 38.500 lei, CD — 162.900 lei
8. Backstreet Boys — Backstreet's Back: MC — 38.500 lei
9. Richard Marx — Flesh And Bone (1997): MC — 37.900 lei
10. Jon Bon Jovi — Destination Anywhere: MC — 34.900 lei

(MAGAZINUL UNIREA)

1. Will Smith — Big Willie Style: MC — 29.900 lei
2. Celine Dion — Let's Talk About Love: MC — 29.900 lei
3. Michael Bolton — All That Matters: MC — 29.900 lei
4. Brownstone — Still Climbing: MC — 29.900 lei
5. 3T — Brother Hood: MC — 29.900 lei
6. Jerry Maguire (Music From The Motion Picture): MC — 20.900 lei
7. Joe Dassin — Le Meilleur De Joe Dassin: MC — 29.900 lei
8. Sash — It's My Life: MC — 17.500 lei
9. Dr. Alban — I Believe: MC — 17.500 lei
10. Lutricia McNeal — My Side Of Town: MC — 17.500 lei

toate mizeriile și frumusețile ei. Dincolo sau dincoace de zid există mereu doi oameni care au ceva de împărțit, și care se bat pentru asta; dincolo sau dincoace de zid există câte o floare și un gard de sarmă ghimpată. Dar tot dincolo și dincoace de zid trăiește mereu câte un Pinkie, care se chinuie să distrugă zidul. Dincolo de zid există

un Pinkie artist; dincoace de zid există un Pinkie copil, cu inima rănită, și amândoi izbesc din greu să dărâme acest zid pervers. Și e un zid pervers, pentru că se află în noi, ridicat de trecutul nostru (istoric și genetic), ridicat de noi prin actele noastre irresponsabile, ridicat de instinctele noastre nestăpânite, un zid dorit de noi și scârbit de noi în egală măsură. Merită oare să ne distrugem acest zid? Merită oare să ne distrugem propria natură?

Finalul filmului amintește izbitor de finalul poemului *The Waste Land*, al lui T.S. Eliot. Pinkie poate fi un Rege Pescar (eroul lui Eliot) care spune: „Am ridicat aceste fragmente pe ruinele mele”. Copiii care se străduiesc foarte serios printre stămăturiile unui zid, explodată antonian, sunt însă ceea ce găsim dincolo de zidul din noi: copilăria! Corul copiilor din *Outside The Wall* este tulburător: vor reuși copiii să refacă paradisul, sau vor regăsi, la rândul lor, Zidul?

■ M.V. Pop

Abia acum are valoare titlul meu care a împlinit ceva anișori. Se holbează lumea-n draci. Și asta nu pentru că ar avea la ce. Dacă n-avem bani să mergem la munte, la mare, la diverse petreceri de peste hotare, stăm și ne holbăm. ▶ Am primit o grămadă de mesaje galante și de Sărbători. Mulțumesc global. Îmi scriu și june cu porniri jurnaliste. Păcat că le trece repede și se pun pe fapte mai rentabile care nu dăunează la dioptrii (cel puțin în condiții normale). ▶ Despre Revelion și programe de Crăciun, nu cred că are rost să mai comentez. Poate așa pe sărite, ca să ajung la zi. ▶ Lui „OM BUN” din Cănești i-au plăcut selecțiile din Festivalul „Om Bun” (era normal!) difuzate pe 25.01 de TVR. Apoi „Muzica și steaua polară” (cu Dan Grigore și prietenii săi, difuzat în primele zile ale anului) și Concertul D.J. BoBo din 11.01.1998. ▶ Despre Revelion am adunat puține vorbe bune. E cert că **Antena 1** s-a străduit cel mai mult, TVR cu Moculescu la cârma divertismentului a făcut un „Teledon” ale cărui urmări concrete eu le mai aștept. Ne-a mai dat o porție cu Clapton, Sting, Knopfler, Collins, E. John, Paul McCartney, Carl Perkins, Midge Ure. A fost o lecție cum se adună bănușii pentru The Montserrat Foundation. ▶ La **Prima** m-au plăcut „vedetele școlare”. Îngrat a fost și rolul lui Radu Gheorghe. ▶ Recenta lor apariție din 8 februarie a fost mai de sezon, mai vioaie, mai de suportat. Cu durată are probleme don Titus Munteanu. ▶ Din mișcările de la **ProTV** cu așa-zisul super concert, n-am înțeles nimic. Că lumea s-a dus acolo și a fost mulțumită, nu contest. Eu, acasă, n-am avut parte decât de Călinescu, Andi Moiescu, de Tândărică printre cadăne, giumițe, atribuirii de premii uriașe și

Mă holbez și eu

lonel zice că vă dă el un premiu tare (un poster gigant cu M. Jackson și U2 din 1992) dacă-i explicați ce-i aia „muzică adevărată”. V-aș da și eu premiul, dar deocamdată nu le meritați. ▶ Revin și notez „Cealul” cu **Marius Dragomir** și familia. N-a fost rea intenția. Slăbănogul ăla graselant a scos o perlă veselă („copil năzbătios”), iar **Marina Socaci** și-a jucat rolul obișnuit într-o emisiune care se repetă pe sine și ar merita renovată radical. ▶ Un **HOLBY TOP** 1997 tot am agățat (de la câțiva admiratori de-ai mei). 1. Iris 20 de ani; 2. Phoenix-35 de ani (transmis de TVR Timișoara); 3. Timpuși Noi la Olimp și concertul Standard Weinberger. La „străini” stăm cam așa: 1. Joan Baez la București; 2. D. Coverdale și Whitesnake la București; 3. Zucchero și Sheryl Crow la Brașov. Pentru penibilitățile anului concureau atâtea emisiuni, încât le las în memoriile voastre. ▶ Cu discreția-i știută, TVR și-a propus în colțul din dreapta sus sigle noi, albastru cu alb. Drăguț treabă. Deci nu stă toată lumea degeaba pe bănușii noștri. ▶ La Antena prânzul duminical e ceva mai lucrat. Dialoguri și intenții de filmare modernă. I-am văzut acolo pe **Proiect K1**, **Paula Seling** și **Laurențiu Cazan**. Presupun că au fost și alții. ▶ **Ileana Popovici** s-a dus în munți cu **Ducu Bertzi**, **Marina Florea**, **Gabi Dorobanțu** ș.a. Filmări drăguțe de sezon (pe modelul celor de acum 10-15 ani). ▶ S-o fi cântat și-n alte părți, dar eu am obosit să tot pândesc. ▶ De altfel, am primit vestea că apare în pagină cu mine concurența și simt că va trebui să devin mai concisă și mai țepoasă. Vedeti dacă nu m-ați ajutat?! Țăstia mă virează pe chestie de diptirii și TVA! Vă las, că se dă Olimpiadă, și asta mă răcorește!

ziarului „Tineret liber”, în care avea rubrică zilnică sau aproape. Jana consideră că revistele de tineret sunt „Bravo”, „Popcorn” și „Salut”. Altcineva zice ceva de Sarah „Brighton” și concluziile se pierd în oceanul de opinii partizane. Tinerii **Mircea Badea** și **Bogdan Nicolescu** au încercat să-l contreze pe „Maestru”, dar n-au fost lăsați. ▶ A apărut și a dispărut o emisiune „Hot Line” cu **Andrei Popescu** și **Mircea N. Stoian**, fugiți de la Tele 7 pe canalul doi național. Dacă nu se filma în bucătăria lăsată de **Corina Chiriac**, era destul de bine pentru cei cu probleme. Probleme aveau și sunetiștii. Se putea începe cu ei. ▶ **Antena 1** ne-a dat decernarea „World Music Awards”. ▶ **ProTV** i-a liniștit pe fanii lui **Bocelli**. ▶ **Moculescu** nu ratează nici o ocazie de a ieși pe sticlă. Predecesorul lui apărea o dată pe cinci ani. **Moculescu** îi explica lui **Leonard Miron** cum va face el să se strângă miliarde printr-un nou „Teledon”. Vai de noi! ▶ Pe 14.01, **TVR1** ne informa cum că **Marilyn Manson** e femeie. Și încă prost îmbrăcată. ▶ Emisiunea la care a participat și Șefu, difuzată de **TVR Timișoara** (cu **Dan Negru** gazdă bună), ar putea fi continuată tot în țară (Cluj, Iași) pentru că la Centru nu încap ziaristii incomozi. Ca să fie cinstită, oaspeții s-au cam repezit la vorbă și nu s-a prea înțeles mare lucru. Doar că muzica noastră e cam în

buclă și că trebuie să dai ca să apară pe undeva. ▶ Un alt incomod a fost „Înghițit” de **TVR**. **Mircea Rusu** a devenit colaboratorul lui **lonel Stoica**. Chestionarul lui pentru **Doru Stănculescu** mi s-a părut prea dur pentru blândul parizian întors acasă. Mă mai holbez nițel și apoi trag concluziile. ▶ **lonel** din Buzău îmi amintește că pentru **HOLBY-TOP** primeam, prin 1992-93, 10-15 scrisori și nu înțelege ce se petrece acum. Nici eu, ca să fiu sinceră. Probabil că singurele programe de divertisment au rămas talk-showurile. ▶ Programele cu conținut pop-rock se pierd, și lumea care le vrea se holbează la **VH1**, **VIVA**, **MTV**, **CMT**, **MCM** sau la divertismentul italian care pică bine, pe gustul nostru latin. Dacă totuși subiectul nu mai interesează, dați un semnal și eu predau spațiul altora. Sau mă fac **VJ** de „muzică adevărată” la **TVR** ca să-i pap pâinea doamnei **Alice** cedată la export **MCM**-ului. Cel puțin așa scria prin mai multe ziare. Oricum,

PRESA LA TVR TIMIȘOARA

alte. ▶ La **Tele 7 abc** l-am zărit pe **Florentin Milcof** „interviewat” de **Denisa Vlaicu** (pe 11.01). Era „cel mai important om al Galeilor”. Un dialog mai spontan de mult n-am mai văzut. ▶ **ProTV** ne-a făcut totuși un cadou imens: acel film despre **Woodstock!** l-am văzut și eu tineri pe **Joan Baez**, **Joe Cocker**, **Jimi Hendrix** și atâția alții despre care doar fotografiile ne mai ajutaseră. ▶ Câte ar fi de învățat despre spiritul acelor ani, despre dorința de bucurie, de muzică, de iubire a miilor de tineri. ▶ Să nu uit filmul „A Star Is Born” cu **Barbra Streisand** și **Kris Kristofferson**. Era bine să-l vedeți și voi. ▶ „Vânare de vânt” în curtea Televiziunii (altă idee originală a lui **Moculescu**) a fost ceva straniu. Oamenii aceștia care cântă prin definiție pe bune au fost puși în situația de a mima. Spre folosul cui? Ceva bănușii s-or fi dat, dar e păcat! ▶ **Jana Gheorghiu** la **Ionis Sava**. Au fost ceva momente tari în dialog. **Sava** este în continuare îngrijorat de soarta

buclă și că trebuie să dai ca să apară pe undeva. ▶ Un alt incomod a fost „Înghițit” de **TVR**. **Mircea Rusu** a devenit colaboratorul lui **lonel Stoica**. Chestionarul lui pentru **Doru Stănculescu** mi s-a părut prea dur pentru blândul parizian întors acasă. Mă mai holbez nițel și apoi trag concluziile. ▶ **lonel** din Buzău îmi amintește că pentru **HOLBY-TOP** primeam, prin 1992-93, 10-15 scrisori și nu înțelege ce se petrece acum. Nici eu, ca să fiu sinceră. Probabil că singurele programe de divertisment au rămas talk-showurile. ▶ Programele cu conținut pop-rock se pierd, și lumea care le vrea se holbează la **VH1**, **VIVA**, **MTV**, **CMT**, **MCM** sau la divertismentul italian care pică bine, pe gustul nostru latin. Dacă totuși subiectul nu mai interesează, dați un semnal și eu predau spațiul altora. Sau mă fac **VJ** de „muzică adevărată” la **TVR** ca să-i pap pâinea doamnei **Alice** cedată la export **MCM**-ului. Cel puțin așa scria prin mai multe ziare. Oricum,

▶ **Gălbioara**, mi-ești simpatică, dar am principii. Dau tare și nu mi-e milă decât când văd Împincinții **TV** lustruindu-și prestațiile și regretând tremurător perlele comise. Tu, isteată **Gălbioara**, ai fost ceva mai milostivă cu năravurile celor de slujbași **TV**. Ai tu dințori ascuțiți (cu rezerve de venin la rădăcină), dar din când în când îți îndulcești buzele cu câte-o concesie. De ce, puii? Ia fă-mi puțin loc și lasă-mă să-ți arăt ce rea sunt când văd, aud și gust ineptii! ▶ Abia-mi ștersesem nervii de praf și-i ascusesesem într-o cutie, când s-a ițit **Magdin** la **TVR**, și toată munca mea s-a făcut franjuri. **Chica** lui buclăta că o pungă de tălpei încearcă (fără rezultat) să suplinească lipsa de feeling. De când îl știu, desenează spirale rock, prin aer, cu mânuțele lui polivalente, turind fără puncte, virgule sau cratime niște îndemnuri chinuite. Ca să nu mai spun că alege muzica după cum îl bate vântul prin timpene. Subiectiv. Și plin de mofturi. ▶ Hai să vă spun cum se descurcă **TVR** prin stufărișul abecedarului, într-o seară, în spatele omoștrăilor aflați în custodia **Ancăi Toader**, locărea în decor o panaramă de cuvânt, ciopârțit de o mână ucigașă. Scria așa: **DELICVENT** (în loc de tradiționalul și corectul „delincent”). **Nici Anuța**, **nici Alinuța**, **nici alții „Mungii”** sau „Pippizi” n-au băgat de seamă ce dezmaț lexical se încinsese pe ecran. ▶ Ulte că știu să și laud: mi-a plăcut la nebunie sămbăta prevăzută cu **Celine Dion**, la **Antena 1**. O

(umare din pag. 21)

„Bobby Blue”. Apariții radio și TV, și nenumărate discuri (multe la casa **Duke**) fac din **Bobby Bland** un personaj de care industria muzicală are evidentă nevoie, un fel de **Frank Sinatra** negru. Premiat în diverse ocazii, onorat cu titluri ca „The Soul Man”, **Bland** nu-i

propriu-zis un bluesman, deși vocea sa caldă adună strălucitoare inflexiuni gospel, blues și soul. Ca și **Ray Charles**, **Lou Rawls** ori **Billy Ocean**, **Bobby Bland** este un cântăreț de factură specială, care poate fi ascultat în unele împrejurări cu interes, dar pe lângă care poți trece indiferent în alte împrejurări. Și asta pentru că muzica lui **Bobby Bland**, senzuală, feminină, languroasă, emoționantă, lacrimogenă chiar, este hărăzită să aline sufletele, nu să le șocheze. Discuri de referință: **Memphis Original Blues Brothers**, **Woke Up Screaming**, **Blues in The Night**, **Foolin' With The Blues**, **Members Only**, **After All**, compilația **Two Steps From The Blues**, scoasă pe CD de **MCA** fiind cuprinzătoare, iar cele două discuri cu **B.B. King** — **Together For The First Time** (1974) și **Together Again** (1976) dând tonul duetelor cuceritoare de suflete...

Travis Blaylock

Mai cunoscut ca **Harmonica Slim**, acest texan născut la 21 decembrie 1934, în **Douglassville**, a învățat să sufle cum trebuie în harmonică la 12 ani, pe când lucra, ca orice copil negru, pe câmpurile

Fișier de blues - Blues File -

din zona **Texarcana**. Mutat în **Los Angeles**, în 1949, se lansează în circuitul cluburilor de **rhythm & blues**, alături de **Lowell Fulson**, cu care și înregistrează, începând din 1956, la **Aladdin Rec.**, apoi la **Spry** și **Vita**, mici firme independente din **L.A.** Aproape 20 de ani de turnee, alături de **Fulson**, dar și alături de **T-Bone Walker**, **Percy Mayfield**, **B.B. King** sau **George Smith**, îl obolesc și-l fac să se retragă în orașul natal, de unde apare ocazional în vreun spectacol, invitat de vechii săi amici.

Mike Bloomfield

Dificil de spus unde se încadrează acest născut la 28 iulie 1943, în **Chicago**: blues, jazz, rock, folk sau rock progresiv? **Capitol** de enciclopedie, autor ei însuși al unei cărți autobiografice, **Bloomfield** a învățat să cânte la chitară la 13 ani și a crescut efectiv în cluburile și localurile din cartierul sudic al

orașului care dădea tonul în blues. Cu timpul, micul alb interesat de muzica neagră, și suficient de talentat ca să intre în atenția experimenților chitariști negri, e adoptat de grupurile consacrate și luat alături ca un soi de pată de culoare (sic!) într-un peisaj exclusiv închis. Angajat în sesiunile de înregistrări ale unor **Big Joe Williams**, **Sleepy John Estes** sau **Yank Rachell**, **Bloomfield** trece inevitabil și în anturajul unor albi „care cântau ca negrii” — **Bob Dylan**, **Paul Butterfield**, **Barry Goldberg**. Cu fiecare înregistrează cel puțin câte un disc de referință. În 1967 formează propria formație, **Electric Flag**, combinând jazz, blues, rock și alte genuri muzicale într-o magmă orbitoare. În 1968 înregistrează cu **Al Kooper** un disc excepțional, **Super-session**, pe care se pot asculta cele mai realizate și inspirate pasaje ale stilului inițiat cu **Electric Flag**. În 1969 participă la realizarea

discului **Fathers and Sons**, semnat de **Muddy Waters**, alt album de referință pentru blues. Din anii '60 este invitat la diferite spectacole TV și la nenumărate festivaluri. În anii '70 continuă să participe la înregistrările prietenilor. Numele său apare, atât la chitară, cât și la pian sau orgă, sau harmonică, pe coperte semnate de **John Hammond**, **Dr. John**, **Big Joe Turner**, **The Band** etc. Fără a atinge statutul de rock star, personalitatea lui **Bloomfield** se bucură de aprecierea diferențiată a specialiștilor, a spectatorilor și, mai ales, a colegilor de breaslă. Solicitat peste puterile sale, oboseala își pune amprenta pe multe dintre înregistrările rămase, chiar și a celor făcute sub nume propriu. Un set de piese înregistrate live între 1977 și 1979 par a spune cel mai bine care este calea muzicală care i-a convenit lui **Bloomfield** mai mult: bluesul „in B-flat”, acel blues care se cântă after hour pentru prietenii uitați pe scaune, vrăjiți de magicianul ce-și scutură chitara și nu încetează descântecul... Din nefericire, **Mike Bloomfield** a încetat să cânte la nici 38 de ani, murind în plină carieră și lăsând neterminate multe cântece. Era în 1981.

Cu drag,
■ **Albăstrica**

hollywood

TOUR '98

Vreți să urcați pe scenă cu cele mai tari formații, în cel mai mare eveniment muzical al anului: Hollywood Rock Tour '98?

Trimiteți o casetă demo, împreună cu acest talon completat la adresa:
141-România, Calea Plevnei 53, Sector 1, București, pentru Hollywood Rock Tour '98, și o șansă e a voastră!

NUMELE FORMAȚIEI: _____
 PERSONAŢIA DE CONTACT: _____
 ADRESĂ: _____
 TELEFON: _____

Data limită de expediție: 25 februarie

HOLOGRAF
TIMPURI NOI
VIȚA DE VIE
FORMAȚIA TA

SAVUREAZĂ ADEVĂRATELE SENZAȚII

Concursul Lee Cooper

Vrei o pereche de jeansi Lee Cooper? Nimic mai simplu! Decupează sigla și răspunde la întrebările concursului. După tragerea la sorți, pot fi ai tăi. Nu uita să ne trimiți măsurile tale și adresa exactă.

Al șaselea câștigător: **DAN CAȘU**, str. Drumul Găzarului 26 A, bl. 50, sc. 4, ap. 58, sector 4, București.

Iată ce trebuie să răspunzi:

1. Ultimul album al grupului Compact se numește „Pe tine te-am ales”.
2. Cele trei piese noi prezentate de Holograf în cadrul seriei „Holograf în cartier” sunt „N-am noroc”, „Nu era” și „Vreau o minune”.
3. Cele două piese cu care Cargo a participat pe compilația „Unplugged Romania” sunt „Clasa muncitoare” și „Batacanda”.

Ediția a VII-a

1. Cum se numește noul album al grupului Krypton?
2. Ce trupă va evolua în deschiderea concertului pe care Jimmy Page și Robert Plant îl vor susține la București pe 1 martie?
3. Cine este fondatorul grupului Cargo?

Răspunsurile le așteptăm pe adresa: Andrei Partoș — Vox Pop Rock, O.P. 67, C.P. 24, sect. 1, București. Data limită: 15 martie.

Hot Line Lee Cooper (pentru comenzi și informații despre produsele firmei): 323.46.55/323.27.41.

Vă ceartă părinții că luați V.P.R.?

Am găsit o soluție și pentru ei. Revista „Expres Magazin” găzduiește o pagină color realizată de Vox Pop Rock în fiecare săptămână. „Arhiva Pop-rock”, „Știri pentru care... noi nu băgăm mâna”,

informații externe, datele unor concerte de la noi ș.a. Astfel ținem legătura cu voi cu strictețe în fiecare joi. Părinții voștri (dar și voi) pot citi o revistă în care găsim de toate (politică, programele TV ale săptămânii, economie, teatru, film, cultură, cosmetică, modă, horoscop, sport, bridge, rebus și concursuri cu premii tari). Până acum ați ratat 8 apariții ale „Expres Magazin”-ului în care VPR a fost prezent. Să nu se mai întâmple!

Costă numai 1500 lei și are 24 de pagini.

«Sanremo» sau «Eurovision»?

■ Spațiul mă obligă să aleg. Despre preselecția pentru finala națională din 14 martie am aflat numai ciudățeni. ■ Secret major, indicații privind compozițiile, rigoare la minutaj, 75 înscriși, 12 plus unu aleși, motto-uri date publicității, juriu neștiut (mai de casă), M. Rusu retras deși calificat, Silvia Dumitrescu supărată deși calificată, stilul „festivalier” considerat de Moculescu vital se impune, casete trimise în totală bășcălie de unii „concuranți”, transparentă perfect inexistentă a TVR față de

presă. Cam asta e. Pe 14 martie vom asculta ce minunății s-au cules și cine va merge în Anglia să lupte pentru culorile noastre cu alte 24 de țări. ■ Sanremo a ajuns la 48 de ediții. Pe 24 începe și pe 28 se termină. Fiecare revistă, ziar din Italia scrie pagini întregi despre eveniment. ■ Vedetele seriilor vor fi în primul rând prezentatorii. Simpaticul Raimondo Vianello (75 de ani), frumoasa Eva Herzigova (24) și Veronica Pivetti (actriță, 33). După concerte vă recomandăm „Dopo Festival” unde se discută, se comentează deschis seara cu pricina. Moderatori vor fi Nino D'Angelo și Plero Chiambretti. ■ Vom auzi 134 de melodii. Cele două categorii „I Campioni” și „Le Nove Proposte” au ajuns în fază finală în urma unor concursuri de selecție care s-au derulat pe tot parcursul anului 1997. ■ Printre cei „mari”

se vor afla Spagna, Sergio Caputo, Andrea Mingardi, Silvia Salemi, Ron, Paola&Chiara (anul trecut erau la debutanți). ■ Invitați străini vor fi Page & Plant, Madonna, Aqua, Backstreet Boys, Ricky Martin, Mariah Carey, Bryan Adams ș.a. ■ De remarcat că Madonna va fi pe scena de la Ariston tocmai pe 24 când are loc lansarea noului ei album pe plan mondial. ■ Este așteptată și Celine Dion. ■ Nu este exclusă sosirea celor de la All Saints și Hanson. ■ Juriul de specialitate va acorda premii pentru text, muzică, aranjament orchestral. Președintele acestui juriu este compozitorul britanic Michael Nyman. Un component de marcă este și Roberto Vecchioni. ■ Pentru prima oară la Sanremo și italienii susțin scurte (foarte scurte) recitaturi. Patty Pravo, Renato Zero și Gianni Morandi au fost desemnați pentru această ediție. Li se spune „Super ospiti”. ■ După ce veți viziona cele două evenimente, vom avea despre ce să combatem.

STANDARD MONDIAL LA

VOX MARIS

București
311.19.94, 311.09.82

no1 club

Un complex care conține un **SUPERMARKET** (cu program NON-STOP), **PIZZERIE**, **SNACK**, **RESTAURANT**, **CAZINO** și **DISCOTECA**

Duminică, marți, miercuri, joi — intrarea liberă la discotecă. Luni, discotecă e închisă. Calea Victoriei 155 Bl. D 1.

VĂ AȘTEAPTĂ